

השולל הזה

צה"ל

חול

צבא

חדש

אל-פתח

הקרב

על

המנוצב

קרא ירי

הכותרת הראשית של מעריב ביום שישי האחרון היתה: על אף ההכחות — צומצם הפער בין עמדות ושינגטון ומוסקבה. הסכם בין הרוסים והאמריקאים על המזהית צפוי בשבועות הקרובים — אולי בחודש יולי.

האם זה מזכיר לך משהו? למשל, מאמר בן שלושה עמודים של העולם הזה, שהתפרסם עשרה ימים לפני אותה כותרת במעריב. ואשר כותרתו היתה: „יולי 1969“?

הסיפור שהתפרסם בעמוד הראשון של מעריב נכתב בידי פיליפ בן, סופרו בארצות-הברית, והיה מבוסס על אינפורמציה סביב בואו של יצחק רבין לישראל.

המאמר בהעולם הזה הוגדר כך: „זהו סיפור דמיוני, אבל אין הוא לקוח מן הדמיון. הוא מבוסס על אינפורמציה מוסמכת ביותר מביירות העולם, ועל הערכותיהם של כמה ממייסבי המומחים העולמיים. קרא את הדברים — וחשוב עליהם. כי תוך חודשים הם יעמדו במרכז חיך — ובמרכז חי המדינה.“

כבר הפניתי בעבר את תשומת-לבך המיוחדת לסיפורים הדמיוניים של העולם הזה.

הוא הדין לגבי הסיפור האחרון, על הצפוי תוך השבועות הקרובים משיחות ארבע המעצמות בניו-יורק, ובעיקר משיחות דוב-ריינג'ר-סיסקו בחשיגטון.

מי מוסר אינפורמציה

איך מקבל העולם הזה את האינפורמציה הכמוסה הזאת? כיצד יכול הוא לפרסם — זמן רב מאוד לפני יתר העיתונים — ידיעות מוסמכות על העומד להתרחש בעתיד הקרוב?

ניקח לדוגמה את הסיפור האחרון, „יולי 1969“, שנכתב בידי אורי אבנרי.

את מרבית הדמויות המרכזיות בהתרחשויות אלה, בארץ ובחו"ל, אנו מכירים לא מהיום. אציין עובדה אחת: כאשר כינה צ'ארלס יוסט לחבר ממשלת ניקסון ולנציג ארצות-הברית באו"ם, הוא היה תעלומה לעיתונות הישראלית. לא כן לגבינו. כי חודשים לפני המינוי, התפרסם בהעולם הזה תוכן של שיחה ארוכה עימו — תוך ציון שמו — אותה ניהל אורי אבנרי עם יוסט בארצות-הברית. ב"אותה שיחה הבהיר יוסט מה יהיו הקווים שינחו את מדיניותו של ניקסון לגבי המרחב.

יוסט אינו המינאי היחיד שעורכי העולם הזה מכירים מקרוב, ואשר אנו עוקבים אחרי מחשבותיהם ברציפות. אני יכול גם לומר, בכל הצניעות, כי אותם אישים — במערב, במזרח ובארצות-ערב — עוקבים אחרי דעותינו שלנו. עמדותינו המדיניות בשאלות ישראל-ערב — הן היוצרות אצלם נכונות לפגישה ולדו-שיח. יוצא, שהי-התעניינות היא הדדית — ועל כן פוריה יותר.

יוסט

שטיפת-המוח הגדולה

מה המצב בשאר העיתונות הישראלית? אלה מן העיתונים הדימויים המחזיקים כתבים בחו"ל, ניזונים, בעניינים אלה, כמעט בלעדית — מצינורות הנציגויות הישראליות בעולם. הם מדווחים ארצה מה שהשגרירות המקומית רוצה שידווחו.

הכתבים האחרים שלהם, היושבים בארץ, יונקים מאותם צינורות עצמם — אבל מן הפתחים שבירושלים. הם מדווחים את דעותיו של משרד החוץ — כאילו היתה זו אינפורמציה.

כך נעשה עול גדול לאורח הישראלי: הוא קורא „אינפורמציה“ מכונ אחד בלבד. עד שמזדמן לו לקרוא גם עיתונים זרים — או שהמציאות טופחת ישירות על פניו — ואז הוא מגלה שהוא היה, בעצם, נתון לשטיפת-מוח מתמדת, שהוגשה לו כמידע עיתונאי.

שטיפת-המוח המקיפה וההמורה ביותר נעשתה בעניין השלום הי-כפוי. ממשלת ישראל, על כל חבריה ועל כל העיתונות העומדת לרשותה, חזרה והכחישה שקיימת אפשרות כלשהי שארבע המעצמות יוכלו לכפות הסדר על המרחב. כאשר כבר התיישבו ארבעת הנציגים, והיה ברור לכל משקיף רציני שהם צועדים במרץ לקראת הסכם — המשיכו שופרות התעמולה של ישראל גלילי להצהיר ש- אין שום חשש להסכם כזה.

מה ערך ההכחות?

על רקע זה, של מצב-העניינים בחו"ל ובארץ, נכתבה הכתבה „יולי 1969“. את התמונה הכללית השלימה לנו אישיות בעלת שם עולמי, שזה עתה קיימה שורת פגישות עם גדולי המדיניות בי-אמריקה, ועם אישים סובייטיים רמי-מעלה.

בשיחה ארוכה עם אותה אישיות, נוספו פרטים אישיים חיוניים לתמונה הכללית, כפי שהצטיירה לעיני עורכי העולם הזה ממקורות רבים אחרים.

מעניין מה שקרה עם השר מנחם בגין, על אותו נושא עצמו. אחרי שבסיפור הדמיוני שלנו תיארו כיצד יובאו נציגי ישראל וערב לחתום על „הסכם זווזי“ באו"ם — כל אחד בנפרד, על אותו מיס-מך — אישר בגין שאכן הציעה ארצות-הברית לישראל להסתפק בהסכם הזוי כזה.

כעבור יום אחד — הכחיש אבא אבן מה שאמר מנחם בגין.

אשכנז

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל- לקוחותינו הנכבדים כי הש-רות הטכני שלנו הגיע לדרגת-שלמות כזו, שכל קלקול ב-מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל-אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוז המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה „שאוב-לורנץ“.

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיות.

הגדול ונבד קטון כותרת-חצים ב- **דרמפון** הסבון ללא סבון חן חן - Taya

מרכז עדשות מגע
CONTACT LENS CENTER
„גרוזובסקי - אישון לנח“
תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח) זינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש חניה) טל. 55029
שעות קבלה 9-17
נשמה לשלוח חוברת הסברה לני בקשה.

הופיע
בהוצאה עממית, ספרו של סאלבדור דאלי „יומנו של גאון“ להשיג בכל חנויות הספרים תמחור 4.30 ל"י

מיץ תפוחי עץ ממותק
על טהרת התפוחים והסוכר

חזק ועסיסי!

מרווה ומרענן בכל עת • 30 כוסות בתוספת סודה או מים

עסיסי

רחית להשתתף בבחירות המוניציפליות בירושלים על-מנת שבעיריה החדשה ייוצגו האינטרסים שלהם.

עירת הקאובויים

שוממה

עירת המערב-הפרוע שנבנתה על-ידי חברת-הסרטים הישראלית רוני ליד אילת, ניצבת שוממה וכנראה תפורק, אחרי שאין עוד סיכוי כי תוכל לשמש להסרת מערבונים זרים.

העירה הוקמה בשעתו על-ידי רם רון ואלכס הכהן, כדי לשמש כבמת-צילומים למערבונים מתוצרת איטליה שיופצו בישראל. אחרי שצולמו במקום שני סרטים, התברר כי גם המערבונים דועך בישראל ואין עוד בידי קרש לעירה זו.

סגל במקום

רוזנפלד?

המועמד הרציני ליתפקיד שופט מחוזי בתל-אביב, אחרי מות תובתאנית-דרכים שהושפט שומה רוזנפלד, הוא שופט-הש"ל דוב בתל-אביב, יעקב סגל.

צבי היימן

יעבור

להפועל ת"א

למרות שמשחקי הליגה הלאומית בכדורגל סרס תימו, נראה כי קבוצת הפועל רמת-גן כבר השלימה עם ירידתה לליגה א'. אנשי הקבוצה כבר החלו לתכנן את הרכב קבוצתם בעונה הבאה בליגה הנמוכה.

בימים אלה עומד כי נראה להסתיים משא-ומתן בין קבוצת הפועל תל-אביב ורמת-גן, לפיו יעברו שלושה משחקני-המילואים של תל-אביב לחזק את הקבוצה הרמת-גנית ויבתמורה תקבל הפועל תל-אביב את כוכב הפועל רמת-גן, צבי היימן.

בגליון זה

■ זה קרה לפני 21 שנה — אבל הסיפור לא סופר עדיין בצורה זו: נפילתה של יפו הערבית, כפי שחי אותה מנהיג פלסטיני ידוע, המפרסם את זמרוניו בעמודים 10-11.

■ מה גילה הצעיר מחברון כשהיפוש את אוצרות בית-המקדש בירושלים היעתיקה? קרא את הסופר "ארקיש" ראל" בעמוד 18.

■ מי, מה, איך ואיפה עושים דברים נחמדים בלילות — על כך במדור החדש, "לילות ישראל", בעמודים 22-23.

■ מה אמרה החשפנית שהרקטור לא הירשה לה להתפשט באוניברסיטה בירושלים? זאת תוכל לקרוא בעמוד 25.

בדעידה — יגבר הכוח-הנגדי למשה דיין, ובדרך זו ייחצר רוב מכריע נגד דיין.

יעקב חזן מקבל עמדה זו, ואילו מאיר יערי עודנו מספק, אם כי גם הוא מודה, ש"לא יהיה מופלט מכך". השאלה — לגבי — היא רק שאלה של זמן, "ביחוד כשיש עוד צרות מכפנים".

אם מותר לספח

מותר גם אחרת

במפלגת-העבודה יקום חוג חדש בסיסמה: "שלום קודם לשלימות", שיהיה פתוח לאנשי מפא"י, אחדות-

"היום הוא היום ה-700 של מזחמת-ששת-הימים." (קאריקטורה של ביל - מולד'י)

העבודה ורס"י לשעבר גם יחד. מתכננים להזמין לחוג זה גם אנשי-רוח שאינם חברים רשמיים במע"י, וכבר החלו מגעים בעניין.

מארגני החוג טוענים, כי אם מותר לחבר רים פעילים ולבעלי תפקידים במע"י להיות פעילים בתנועת ארץ-ישראל השלימה — אין למנוע בעדם להקים חוג משלהם בתוך מע"י, בשיתוף אנשים מחוצה לה.

בין התומכים בחוג — מוזל העבודה פינחס ספיר, ח"כ ראובן ברקת, זלמן ארן, פרופסור יהושע פראדור, פרופסור יהושע אריאלי ועוד. לא ידוע, מה יהיה יחסה של גולדה מאיר.

נכבדים מירדן

נפגשו עם קולק וששון

קבוצה של נכבדים ירדניים שהגיעו לביקור קרובים בנגדה המערבית, נפגשו לשיחות בלתי-רשמיות עם ראשי-העיר ירושלים, תדי קולק, ועם שריהמשטרה אליהו ששון.

נראה שבשיחות עם קולק, ניסו אותם נכבדים לברר כיצד רואה ישראל את שליטת ירדן במקומות הקדושים למוסלמים בירושלים, במיקרה שיושג הסדר כלשהו. ייתכן גם שתדי קולק ניסה לשכנע את אותם נכבדים להפעיל לחץ בירדן, כדי להתיר לתושבי ירושלים המזר-

גולדה נוסעת.

אבל בלי התלהבות

נסיעתה של גולדה לווינגטון לא באה מיוזמתה בראשי-משלה, אלא בהזמנת הישיא ניקסון. אין הכוונה לביקור התזדורות ונימוסין, כי אם ל"שיחת שיכנוע" שאין גולדה ששה לקראתה.

כאשר הוצע שגם אבא אבן ישתתף במסע זה, התחמק שר-החץ בטענה כי בלוח המועדים שלו אין תוכנית נסיעה.

השבוע העביר מנהיגי-פועלים אמריקאי לידעת ירושלים הודעה מושינגטון, כי ממשלת ניקסון הופתעה ולא לסובה — מעמדתה הקיצונית של גולדה מאיר. עמדה זו הוגדרה על-ידי כהנעק של עמדת משה דיין — שגם היא אינה אהודה שם.

יחד עם זאת הועלתה בווינגטון הסברה, כי גולדה מכינה לעצמה אליבי, למיקרה שתצטרך להסכים עם נסיגה מהשטחים. אז תוכל לומר: "אפילו אני הגעתי למסקנה שאין ברירה..."

אבא אבן

לא יודע להסביר

אבא אבן דחה הצעה לעמוד בראש ההסברה של המע"י בבחירות לכנסת. בין יתר הנימוקים שהעלה: "איני יודע מה להסביר."

מה קורה

בנצרת עילית?

משרד הפנים הקים ועדת חקירה סודית בענייני נצרת-עילית. החשש: איסורים כספיים.

נצר הולכת

נצר בא

משפחת נצר תערוך חילופין בכנסת הישבעית. ח"כ דבורה נצר תפרוש, כנראה, מבית-המחוקקים לאחר כ-21 שנות חברות בו. במקומה יבוא בנה, אל"מ (מיל.) משה נצר, חבר קיבוץ רמת-יוחנן, ראש אגף הינוער והנח"ל במשרד הבטחון.

נצר נימנה עם אנשי רפ"ל-לשעבר. אביו, שרגא נצר, שירד מגדולתו, עושה כבר עתה פעולה עניפה, במגעיו עם ראשי רפ"ל-לשעבר, למען שיבוץ בנו בין מועמדי חטיבת רפ"י ברשימת המועמדים של מע"י לכנסת השבעית.

רצונו זה משמש עילה נוספת לתמיכתו של מר נצר בעמדת ראשי רפ"ל-לשעבר לייצוג חטיבתי ברשימה, בניגוד לדעתם של גולדה מאיר ופינחס ספיר.

כבר מדברים

על איחוד

כבר החלו מגעים שאינם בין מוזל העבודה לבין מנהיגי מפ"י מאיר יערי ויעקב חזן, להפיכת המערך לאיחוד מלא — מיד אחרי הבחירות לכנסת השבעית, ולפני הבחירות לחקירות מע"י. הנימוק של פינחס ספיר: אם חברי מפ"י ישתתפו

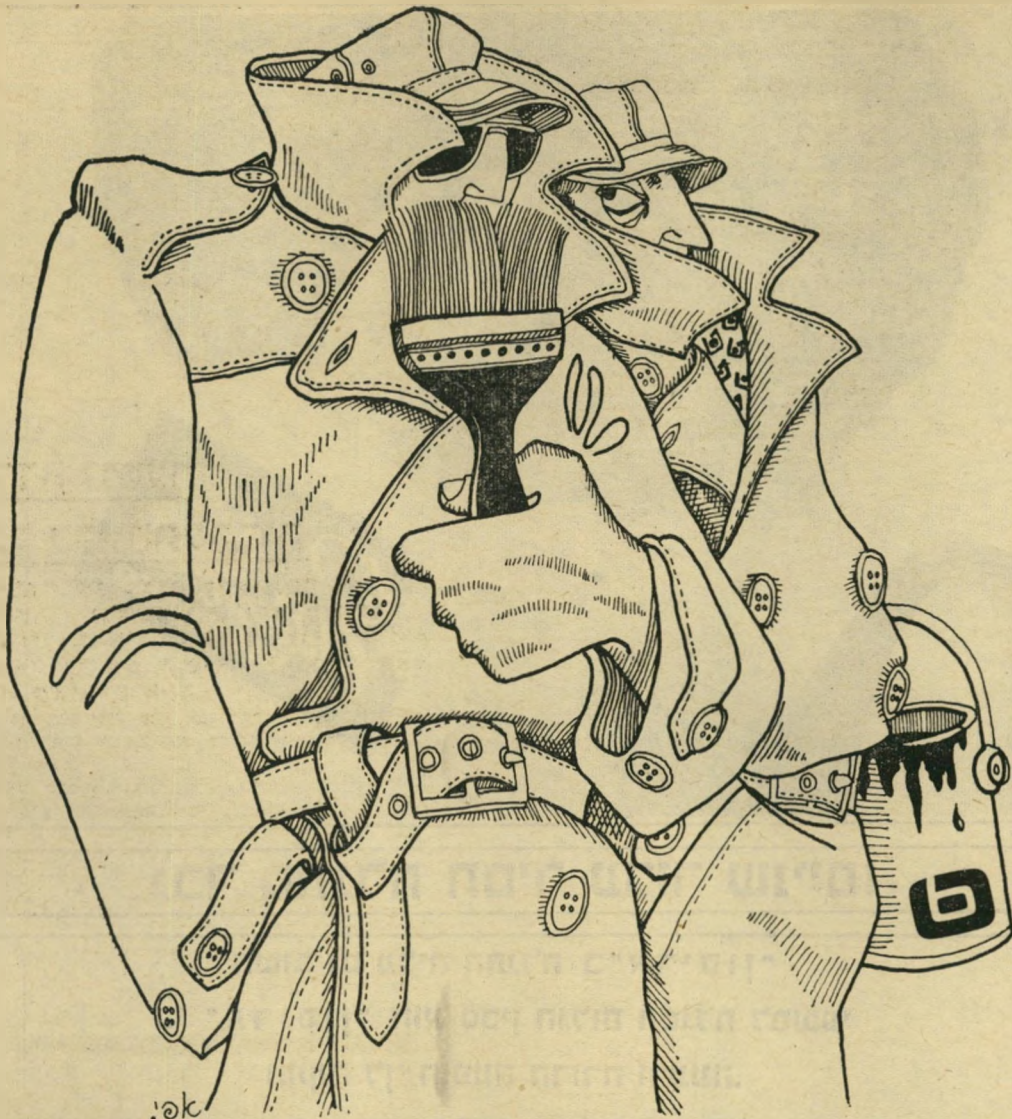
אני שירתתי בצבא. בעלי שירת בצבא, עכשיו בנגו משרת. כל השנים עשינו הכל ברצון בשביל המדינה. לכן אני מרשה לעצמי לכתוב אליכם ו לדרוש מכם: אל תרפו, המשיכו במאמציכם למען השלום הי כפוי (העולם הזה 1652).

הרי אם היו מציעים לנו לפני שני תיים שלום בתנאים שמציעים היום, היינו קופצים משימי חנה.

ועכשיו, עם כל הקורבנות, המנהיגים שלנו עוברים על הצעה שתוכל להביא למיתרון זמני, ואולי למיתרון כולל של הבעיה, באדישות לסדר היום.

גרופ יפה גרופ, חיפה

סוד צבאי

אמולזין — הצבע הפלסטי מס' 1 של ישראל

קיר צבוע באמולזין ידבר אל לבך. הוא ידבר אליך ב-47 גוונים נפלאים, מוכנים לשמוש. הוא ידבר אליך ב-47 מצבי רוח טובים, מרגיעים.

אמולזין, הצבע הפלסטי של טמבור נושם, נמרח בקלות, מתיבש מהר, אינו מתקלף, אינו מתלקח, קל לנקוי (כי הוא רחיצה), ואינו משאיר ריחות לוואי.

כי, סוד צבאי טמבור באורך חייהם, במספר הגוונים הרב שלהם ובאיכות יצורם. טמבור — לנוי ולהידור.

הציבור בחר טמבור

טמבור נבחר גם השנה (זה 10 שנים) כ"מפעל המובחר" במשאל דעת הקהל.

מכתב השבוע

לחיות

בעד ארצנו!

במשך השנים בהן שהיתי בארצות הברית הזדמן לי לשוחח עם פליטים ערביים. דעתי על מדינת ישראל השתנתה, ואיני מאמין בשלום במזרח התיכון. עד אשר נשנה את עמדותינו. (א) הערבים מאמינים שישראל רוצה להשתלט ולהתפשט מההפרת ועד הנילוס. הם טוענים שהיות ואנו דורשים את האדמה כזכות תנכית, כי ה' תורה מבטיחה שטח גדול יותר, אותו אנו מנסים להשיג (לא רק הערבים בדיעה זו).

(ב) לחיות בשלום עם ישראל, או בתוך ישראל, אף ערבי אינו רוצה זאת. כי לחיות כדת שנייה במעלה, או כשני לעם נבחר, מעמד כזה אינו קוסם להם.

אני חונכתי על בירכי הציונות. גימ' נסיה הרצליה וכו'. האמנתי שזכותנו החוקית היא למדינה יהודית. כעת איני מאמין בכך. מדינה דתית אין לה מקום בעולמו (נוכחתי בזאת כשהודעתי את רצוני לשאת אשה נוצרית).

ברצוני לחזור לישראל. (חזרתי למל' חמת ששתייהמים, אבל איני חושב ש' אחזור למלחמה נוספת...) אני רוצה לגור ולחיות בישראל. אבל לא תחת שילטון משרדהדות. אני רוצה להצביע עבור החוקים, ולא שהרב ה' ראשי יחליט עבורי.

אני חושב שמדינת ישראל צריכה ל' שאת ולתת עם הפליטים לבדו הם מ' גישים עתה את כוחם כקבוצה. אני חושב שיש להם אירגון די גדול כעת, כך שהמדינה יכולה להציע ולתת להם את הגדה המערבית. להפוך אותם למדי' נה פלסטינית, שאחרי אירגון של כמה שנים, תתאחד עם ישראל למדינה חילונית אחת.

תוכניות לעלות ארצה (עם אשתי ה' שיקסה, ולמרות הידיעה שילדי נח' שבים מסורים בארץ מולדת) תלויות במדיניות של ישראל. אני רוצה ללמד בתיכון (פיסיקה). כלומר, שעלי להגיע לישראל בספטמבר. אולם אני רוצה לחיות ולא למות בעד ארצנו. כך שאם עד סוף יולי אין שום הצעה מממית, מצד המדינה, לשלום עם ה' פליטים (לא שום קשר למדינות ה' ערביות בהן לא איכפת לי להילחם, היות ולהן אין שום זכות להתווכח אפי' לו עם ישראל, אגיש בקשת התאז' רחות בארצות הברית. כאן לפחות נ' שואי נחשבים חוקיים.

א. ברמון, ארצות הברית

יש גם

אחרים

קראתי את המאמר שלכם "אלה מול אלה" ברגשות מעורבים. מצד אחד כל הכבוד על זה שאחם מתקפים (המשך בעמוד 6)

חשוב

לשחקנים ולדוגמניות אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולסנימחול בניו יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושרתנועה ומיקצב.

קורסיבוקר וקורסיערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס) פרסים: סל. 25 17 13 8.00 — 10.00 לנח-3; 17.00—20.00 בערב.

מכון פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות. מבחני אישיות בהנהלת בנימין רוניק

בחיפה טלפון 69300 ובתל-אביב המלך ג'ורג' 44 מ-15.00 עד 18.00

קונים

במחירים נבונים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוח" סד' רוטשילד 15 תל-אביב, טלפון: 54931. 8.30 בבוקר עד 6 בערב.

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

את בני הישיבות שאינם הולכים לצבא. אבל מצד שני, מדוע אתם יוצרים רושם כאילו כל הדתיים מתחמקים משרות? זה לא נכון! איתי ביחידה, למשל, משרת תים בתורים דתיים. והם חילים טובים.

משה רון, חיפה

● העולם הזה הצביע רק על המשתמשים משרות צבאי בחסות הישיבות, ומעורר לם לא הסתיר את חלקו של רוב הנוער הדתי, המשרת בצבא ככל הנוער.

משה דיין

והערכים

לפי דברי העיתונות אמר שר הביטחון משה דיין ש"בכוונתנו לעמוד על קחי הסקת האש לאורך ימים".

חושבני שהוא אמר זאת מפני שהוא מכיר לא רק את כוחו של צה"ל ואת הכוח של צבאות הערבים, אלא גם את הלך הרוח של שני הצדדים.

שרשבסקי

אין לזלזל בדבר הזה אצלנו, כי מלחמת העצבים היא מלחמה לגיטימית וחלק חשוב בכל מלחמה. וכאן נדמה לי שאין אנו מחשיבים מספיק את הפסיכולוגיה של האורייני

טאלי בכלל ושל הערבים המוסלמים בפרט. הביטוי שלה הוא המילים "בוקרא" (מחר), "מעלייש" (אין דבר), "מינאללה" (מן ה"שמים) וכדומה.

קשה לדעת אם נוכל לעמוד לאורך ימים נוכח פסיכולוגיה פאטאליסטית כזאת על ידי זה שאנו, כאירופאים בני פסיכולוגיה אחרת לגמרי, נפעיל נגדם אמצעי-תגמול כי הריסת גשרים, ניתוק קווי חשמל וכו'. כי על הכל עונים הם "מעלייש", כי הכל "מינאללה".

האם תהיה ההנהגה שלנו, המדינית והצבאית, מוכנה להוציא את המסקנות הנכונות ממצב כזה?

ד"ר שמעון שרשבסקי, ירושלים

אויברדי אויברדה

דחוכש

מי שחילל את הנופלים / ללא מגור / מי שבנה את תפארתו / על מכר שכול / מי שמכר את דם רעיו / במזומנים / של חול / הוא יהיה כמו חוף אפל / בלי מגדלור.

מי שצנח אל ה"כורסה" / שם ב"טרקלין" / מי שמכר פירפור גסיסה / בי מיכרנים / מי ש"עשה נכל גחיה / גביע-תרמית נכסף / הוא על זרידפנה /

קינר

לא עוד יושב.

הרצד קינר, תל-אביב

פנייה

לאזרה

ידוע לכולנו שבועיית ביטחוננו בזמן הזה היא חשובה מאוד, ובין השאר אנו אוסרים כסף לרכישת הפאנטומים, בצורת איגרות מילתה ב"סחוק.

כהן

אני רוצה לשאול מדוע בנוסף על זה לא עושים מיבצע "הקש בדלת" למען הפאנטום, כמו שה"אגודה למילחמה ב"סרסן עושה?

אני חושב שכל אורה במדינה יתן את תרומתו למען ביטחוננו.

אורח יקר, עזור לנו להביא את הפאנטום, בזמן שמדינות ערב מאיימות להשמידנו! **אהוד כהן, רמת-ישראל**

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"

כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי

ומקנה לך הופעה הדורה ורעונה.

"אדיסון" הסכין המלטף את פניך

"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969

כסכין הגילוח המובחר.

"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

עלון מילוי

קול

המנוי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

חליפות הדיון
בגדים איכותיים

חלום

ח'א שדר' מסדיק 19
אולבולס 62 25 19 12

חנם - שולחן ואנטנה לכל הקונה טלוויזיה מינרווה

בחדשי מאי ויוני בלבד

● המעולה במקלטי הטלוויזיות

יבוא: יונתי הפצה: רדיו רומלט

תל-אביב, המלך גורג' 40, טלפון 249339

עבודה

שרתתי בצה"ל, והייתי בקבע חמש שנים
בתפקיד אפסנאי ב-
דרגת רבי-כמל.
מאז שחרורי אין
לי מקום-עבודה ק-
בוע.

יפתח

לא יודע מה יהיה הסוף למצבי המשונה?
אני בחר רגיש, שקט, אוהב לעבוד במרץ
גם עבודה קשה.
אנא עיורו לי ופרסמו מכתבי זה, אילי
יימצא איזה מוסד או חברה שיהיו מוכנים
להעסיק אותי.

דויד יפתח, הנביאים 26, חיפה

■ „האם המורה של

ילדד מופרעת?"

שמה תוכלו לומר לי מדוע נבחרו דוקא
המורים כנציגי המופרעים באוכלוסייה? ה-
אם אין כתבה זו (העולם הזה 1652) מהיה
המשקל לסירות המסעות המפורסמות נגד
המורים בעיתונות ובראדיו?
האם דעתכם רופא, קצין משטרה, פסי-
כיאטר או עיתונאי מופרע – טובים מ-
מורה מופרע?

ולעצם הפיתרון: אין צורך לרפא רק את המורים ממופרעות. את גילויי המופרעות יש לאבחן אצל הילד הרג! כל מורה תוכל להצביע על גילויי מופרעות בכיתה. שמא תאמרו לי מי מוכן לעזור למורה לפתור את בעיית הילד המופרע?

● שאלה טובה.

תחרות ■

הציודים

מצורפת תמונה לתחרות הצילומים שלכם.
מה דעתכם עליה?

יחיאל רם, רעננה

תמונת השבוע

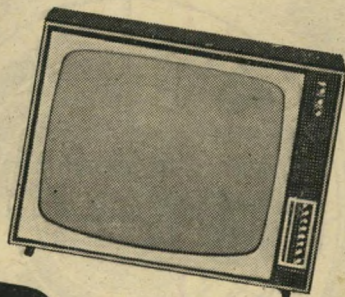
● הזכיה בפרס מלמדת על דעתנו. 10
הלירות תישלחנה לקורא יחיאל רם.

קוראים השולחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בקי צרה, עדיפות תינתן למכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכתבי תביהם של קוראים המצריפים תצלומיהם למכתבים.

הבאנו
במיוחד
למקשת
דגמי טלפונים
במחירים הישנים !!!

ידיים הישנות
218

A large, stylized number '228' in a bold, sans-serif font. The number is white with a thick black outline and is set against a dark, textured background. The '2' and '8' have a slight shadow effect, making them appear to float above the surface.

ל"י במזומן
והיתרה ל 20 חודש
ללא ריבית

כתוב אלינו ונשלח לך אינפורמציה נוספת.
הסוכנים: אלקטרו ויסטה בע"מ ת"א,
ת. ד. 7039.

אנו ממשיכים
במבצע רכישה
ללא תקדים

TELEFUNKEN

**חשוב למנהלי משרדים
וכתבניות!**

מחק הפלא למונות הכתיבה המו-
חק את האורייגיל יההעחק.
חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב-
יכולת למחוק כל אות או מילה
יחד עם ההעחק.
הזמן כס עוק המכיל 288 יחידות
במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-
דיך כ- 40% באופן ממש!
סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא
כל תחייבות.
"רובקס" – ת.ד. 6031, טל.
441692, תל-אביב.

SONY®

דשתי קול. טכנולוגיות. טרנזיסטורים

חדש

ח ד ש

אלבומים בדגם 'פני'

"תענוג"

יצרני ויצואני פירות שקופות ואלבומים
גאים להציג בפעם הראשונה בישראל את האלבום החדש,
● ● ● ● ● בדגם יפני עם דפים אורייגיליים מיפן •
המכירה לצרכן רק במשך חודש ימים מהיצרן לצרכן במחיר
פרסומת של 9.90 ל"י האלבום הגדול ו-5.90 האלבום הקטן •
אצל
"תענוג"

ירמיהו 28, תל-אביב.

המפיץ :

צילום "קאופמן", החשמונאים 105, תל-אביב, טל. 39075/6.

חדש

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות „העולם הזה” של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שבכרשותם, למערכת „העולם הזה”, רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון ה-4.5.69.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש
מזכר.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

בעולם

יוון

ז'אקלין

ניצחה

סודסוף זה קרה. היו חילוקי-דעות בין ז'אקלין ואריסטוטל אונאסיס. וז'אקלין ניצחה.

המיליונר היווני רצה לבנות באי הפרטי שלו, סקורפיוס, ארמון אדיר, שיעלה ב- גודלו ובהדרו על הבית הלבן. הוא רצה להוכיח כי הוא יכול לספק לז'אקלין היכל מפואר יותר מבעלה הקודם.

הוא קרא לאדריכלים, בילי באלדוויין, כדי לעזור לו לשכנע את אשתו. זו רצתה דווקא משהו הרבה יותר צנוע — קבוצה של בית-ניאבן פשוטים.

כמו בכל קרב, קבעה הטאקטיקה של היערכות הכוחות. הדיון נערך בין שש עניינים. האדריכל ישב מול אריסטוטל. אריסטוטל הסביר לו בדיוק מה הוא רוצה ובי- קש את הסכמתו. אבל ז'אקלין עמדה מאחורי בעלה, ובכל פעם שהוא הסביר משהו, הסתכלה באדריכל ועשתה הערות איל-מות של שלילה.

האדריכל היה חכם. הוא הסתכל בז'אקלין ואמר כי אינו מסכים לדעתו של אריסטוטל. המיליונר נשאר במיעוט — ודעתה של ז'אקלין נתקבלה ברוב דעות.

רת?

הקדושים

נגד האפיפיור

הקדושים בשמיים היו מרוגזים. ובצדק. כי ועדת העורכים של האפיפיור עברה על לוח-השנה הקתולי. בלוח זה שייך כימעת כל יום לקדוש מסויים. התעדה החליטה שיש יותר מדי קדושים בלוח. ולא כל הקדושים הם אותנטיים. לי-

אונאסיס

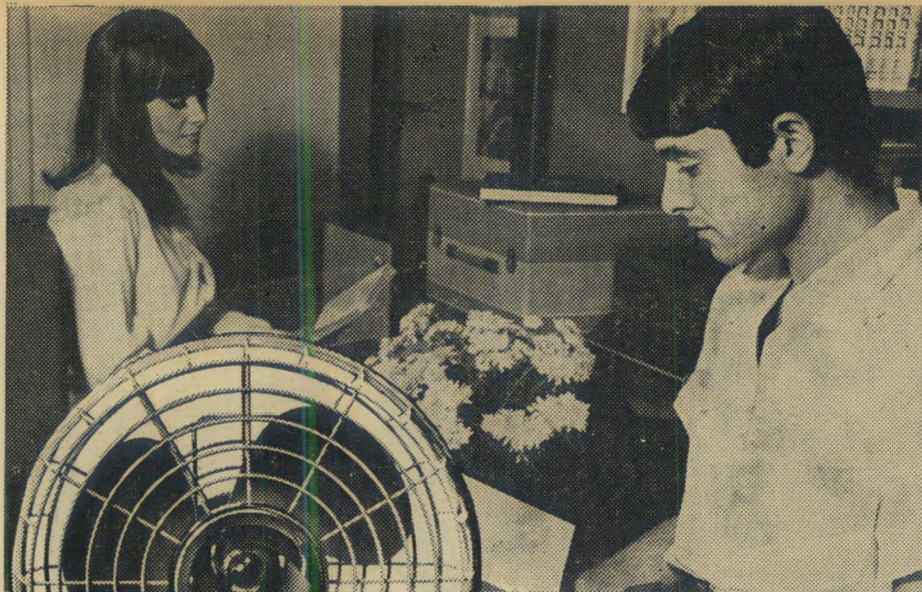
אין אונס, אבל...

גבי אחדים מהם יש ספקות, למרות שזכו למעמד כדת וכדין, בטכס של הכנסיה. לכן, כדי להקל על המאמינים, פסקו למ- חוק מן הלוח שורה ארוכה של קדושים. כך, קיוו, יתפנה מקום לקדושים חדשים — ביניהם קדושים שמוצאם בעמים שמחוץ לאירופה. כי הכנסיה, הצועדת עם הזמן, מכירה בצורך לספק קדושים גם לעמי אפריקה.

דרכון מוצ' יפן. מן הלוח נמחק כריס-טופר, הקדוש של הנורדים, שזכה למעמדו אחרי שהתנוד לשאת ילד מצד אחד של נהר למישנהו. הילד גדל בזרועותיו, עד שנתגלה כי אין זה אלא ישו הנוצרי עצמו. נמחק ניקולאס הקדוש, אותו זקן נחמד המביא את המתנות ערב חג-המולד, והיוע בצפון אירופה בשם "סנטה קלאוס".

גרוע עוד יותר: נמחק גיורג' הקדוש, האיש שהרג את הדרקון, שהפך הקדוש ה- לאומי של אנגליה — למרות שהיה דווקא תושב העיר לוד בארץ-ישראל. אותו גיורג' מיסתורי, שיומו הקדוש הוא ה-23 באפריל, זכה לקדושתו בתקופה מוקדמת מאוד. כבר בשנת 494 לספירה קבע האפיפיור גלאזיוס כי הוא אחד מאותם "ששם נערץ בצדק עלי-די הבריות, אך שמעשיהם ידועים רק לאלוהים".

גיורג' היה ברימזל. לפני זמנו, העריצו

בחוץ חם, הקיץ מעיק ובבית... מאוורר

אמקור

חסכוני ביותר, תפוקת אויר מקסימלית וצריכת חשמל מינימלית.

בעל מנגנון צידוד משוכלל. תוכל לכוונו לצד הרצוי לך מבלי להזיזו ומבלי להקטין את מרחב פעולתו. אינו מצריך טיפול ושימון. המאוורר האידיאלי לסלון ולמטבח. למשרד ולחנות. למוסך ולבית המלאכה.

תו תקן של מכון התקנים.

המפיצים: אמקור וסוחרים מורשים.

היחירי המבוסס על מי מעיינות זוהר. מונע קשקשים ומעניק לשיער ברק וגמישות.

SCHAUB

הטלוויזיה הטובה בעולם!

LORENZ

דלילה

הבושם המכתה באריזה המכתה

Tanya

החודש נפתחים קורסים חדשים

טלוויזיה מעשית

2 שלבים — 6 חודשים, כולל מבנה המכשיר, תיקונים, אנטנות חרכבה וכוון.

פרטים והרשמה: 1-9 : 5-8.

פוליטכניקום

חולון	ר"ג	חיפה	ת"א
סוקולוב 56	ביאליק 42	שמריהו לוין 30	רחוב ברנר 17
			מפנת אלנבי 55

פ"ת בר כוכבא 1

בת"ים רוטשילד 33

כוכבת הטלוויזיה!
מלכת הלהיטים!
אלילת הנוער מאנגליה!

TAMMY JONES

ל-10 ימי הופעות
בישראל

בתכנית עשירה עם תזמורת
המקסימה והמלהיבה!

פרטים בלוחות המודעות

כרטיסים: ב, רוקוקו וביתר המשרדים בארץ

שליט. ש.פ.י.צ. בע"מ

ג'ורג' הקדוש חורג את הדרכון כדי לחצות עומה
אין חובה, אבל...

אנשים מבוגרים במקום פרטי.
רק מדינה אחת — אליגו — ביצעה
עד כה רפורמה כזאת. היא התירה מישכב
זכר ומישכב-שלא-כדור-הטבע — אך לא
מישכב-מחוז-לנשואין וניאוף.

הצלפה לשוטר. בית-המשפט פועל ב-
הדרגה לחסל מצב זה. לפני ארבע שנים
ביטל בית-המשפט העליון חוק במדינת קונ-
טיקאט, האוסר את השימוש באמצעי-מני-
עה. קבע השופט: כל חוק, המגביל את ה-
יחסים של זוג נשוי, נוגד את החוקה.

לפי אותו כלל, ביטל בית-המשפט פסק-
דין שניתן במדינת אינדיאנה, שדן אדם ל-
14 שנות מאסר על כי "עסק עם אשתו
בפשע מזוהע ונתעב כלפי הטבע." בית-
המשפט קבע שאם האשה הסכימה למעשה,
אין בכך פשע.

עתה תלוי ועומד עירעור של מוניק פון-
קלף, אשה שריכזה חוג בן 2000 אנשים
שעסקו ביחסים סאדיסטיים-מאוזוכיסטיים. היא
נאסרה כאשר עמדה להצליף בשוטר, שהע-
מיד פני לקוח המעוניין במאוזוכיזם.

תבעה היא, בעירעור לבית-המשפט העליון:
"לאדם מבוגר יש הזכות היסודית לפרטיות,
המרשה לו לבחור בכל סוג שהוא של סיפוק
מיני בביתו הפרטי."

הסדרן שדיבר

בכנסת הירושלמית יודע רק קומץ אנ-
שים את האמת. אלה הם הסדרנים.
הם יודעים בדיוק מי מחברי-הכנסת אינו
מופיע כמעט לעולם לעבודה, ומי האיש
שהכל מרכלים מאחורי גבו.
אבל הסדרנים שותקים, חוז מאשר ב-
שיחות פרטיות בהחלט.

את החוכמה הזאת לא ידע סיטר פראנץ,
סדרן צעיר (18) בבית-המחוקקים של מדי-
נת איובה בארצות-הברית. הוא הלך לתומו
ברחוב, כאשר נתקל בו צוות-מראיינים של
הטלוויזיה. הוא סיפר להם, בגילוי-לב, כי
המשכורת של חברי-הפרלמנט גבוהה הרבה
יותר מדי. בהשוואה לעבודתם, וכי שלושה
מכל ארבעה "שווים לת — — —".
זהו אחוז סביר בכל פרלמנט. אבל חברי
בית-המחוקקים חשבו אחרת. הם התרגזו.
השבע נמסר רשמית כי הסדרן סיטר
פראנץ "החליט לפרוש" מעבודתו.

מדע

באצבע

הקטנה

עוד מעט יקרה משהו גורא.
לכל אדם תהייתה רק ארבע אצבעות בכל
רגל.

גילה זאת המדען האמריקאי ד"ר ס"ר
בוב, בנאום שנשא השבוע בניו-יורק.
"לעיתים קרובות אנחנו מגלים בקרני-
רנטגן כי לאצבע הקטנה ברגלו של פאצ'-
יינט יש רק שתי עצמות, במקום שלוש".
מדוע? כי הנעלים הצרות מפריעות ל-
אצבע. וכמו כל אבר שאין לו שימוש, הוא
נעלם בהדרגה.

אבל לבני-אדם החיים כרגע אין מה לד-
אוג. האצבע תיעלם סופית רק בעוד עשרת
אלפים שנה, בערך.

עובדי-אלילים את הגיבור טרסיאוס, שהרג
מיפלטרים ביפו או בארסוף (היא אפולוניה,
ליד הרצליה של היום). אגודה זו הועברה
אליו.

פעם קדוש, תמיד קדוש. החלטתו
השירותית של ההאטיקאן לגשל את הקדו-
שים, עוררה סערה עצומה בארצות רבות,
בייחוד בדרום-אמריקה, שם יש מהלכים
רבים לפולחן הקדושים. השבוע, ימים מע-
טים אחרי ההחלטה המקורית, פירסם ההא-
טיקאן הודעה-הרגעה.

הקדושים, כך נאמר, יישארו קדושים גם
להבא. מותר להעריץ אותם ולצום לכבודם.
אולם אין זאת עוד חובה. המחיקה מהלוח
נעשתה רק מטעמי נוחות.
הקדושים ניצחו, איכשהו.

ארצות-הברית

מוצא מין

את מינו

בעיר אסלנטה, בדרום ארצות-הברית, ישב
אדם והסתכל בסרט פורנוגרפי, שהראה
מישכב-זכר.

המיססרה גילתה את הפשע. האיש הובא
לדין, גידון לשנה אחת של מאסר. בשי-
בוע שעבר ביטל בית-המשפט העליון של
ארצות-הברית את פסק-הדין.

הכריז השופט העליון: "לפי חוקת
ארצות-הברית, אסור למדינה להגיד לאזרח
איוה סרט עליו לראות ואיוה ספר עליו לק-
רוא בפרטיות של ביתו".

טענת היועץ המשפטי: אדם הרואה סרט
כזה, עלול לפרוץ החוצה ולבצע אונס. החד-
ליט השופט: אפילו היה זה נכון, אין בכך
עילה לצימצום זכותו לפרטיות בביתו.

מושהו לא נורמלי. פסק-דין זה היה
רק צעד קטן קדימה בשיתור ארצות-הבר-
רית מכבלי הפורטוגאניות. כתב פרשן אחד:
"לולא היה לנו הכישרון להתעלם כליל מן
החוקים שלנו, היתה כל האומה מורכבת מ-
אסירים".

אין זה מוגזם לומר כי בארצות-הברית
כל מגע מיני הוא פלילי, מלבד המגע פנים-
אל-פנים בין בעל ואשה.

ב-48 מתוך 10 מדינות ארצות-הברית,
מגע מיני מחוץ לנשואין אסור על פי חוקי
הניאוף. במדינה אחת, קנזאס, יכול גבר
לקבל חמש שנות מאסר עם עבודת-פרך
עבור נסיון לפתות אשה לניאוף — אפילו
אם הפיתוי לא הצליח.

ברוב מדינות ארצות-הברית יש חוקים
נגד הומוסקסואליות, נגד מישכב-שלא-כד-
ר-הטבע (גם של בעל ואשתו) וצורות אח-
רות של פעילות מינית הפוגעת במשגל-
המוסר המקובלים, אך אינה מזיקה לאיש
(מלבד, אולי, העוסקים בה).

כל שרשי: הומו. לחוקים שלה אין
שום השפעה על החיים. לפי דו"ח קינסי,
חשעה מבין 10 גברים אמריקאיים עסקו
אי-פעם במגעים מיניים מחוץ לנשואין, כמות
צית עסקו בניאוף, כשליש עסק אי-פעם ב-
יחסים הומוסקסואליים. כל המעשים האלה
יכולים כיום לתת מקום לסחיטה, ולביצוע
בלתי-שווה של החוק.

לכן הציע המכון המשפטי האמריקאי ל-
הנהיג חוק חדש המתיר את כל היחסים
המיניים, מכל סוג שהוא, המבוצעים בין

depilan

מצלמה מזהב טהור!

כן, כל חמגעים האלקטרוניים במצלמת
"ישיקה אלקטרו 35" עשויים
זהב טהור המבטיח דיוק מכסימאלי של
חשיפת הפילם.

"ישיקה אלקטרו 35" הינה חמצ-
למה היחידה בעולם עם מוח אלקטרוני
זעיר המפקח אוטומטית על חשיפת ה-

30
שנים

פילם עד גס בתנאי
תאורה גרועים ביותר. לקבלת תמונות
מושלמות — צבעוניות או בשחור לבן.

הישראלי הנוסע

כבר עתה, מתכננים ישראלים רבים את
טיוליהם וחופשותיהם בחו"ל.

מה מצפה לנו שם? כיצד לבחור השנה ב-
טיול המתאים? מה הן אפשרויות הברור? —
הם שואלים.

פנינו אל מר אליפלט לוין, מנהל חברת ה-
נסיעות "אירופה טורס", ובקשנו לשמוע
עצתו.

זה מכבר, ספר לנו מר לוין, סימנו את
תכנון הטיולים לכל העונה. 101 טיולים
עומדים לבחירת הישראלים השנה, טיולים
שתוכננו על כל פרטיהם, כשכל מטרטנו
לעג את נוסעיו ולהעניק להם חוויה בלתי-
נשכחת!

— 101 טיולים, אכן זה מבחר!

ומעטים עוד יותר עברו אימון צבאי כלשהו. בחלק הקדמי של התמונה: שני ילדים יפואיים. בתוך אחת משוחות-המגן שנחפרו ממזרח לעיר, בין יפו ומקווה ישראל. ליפו היו מגיעים מעזה דרך הים, וחוזרים חזרה בסירות. לעיתים היה הדבר אף מסוכן.

מתנדבים מעזה צועדים במבואות יפו, כשבראשם נישא דגל פלסטיני. הם היו חלק מן הגל הראשון של מתנדבים, אשר הגיע ליפו עם פרוץ הקרבות של מלחמת תש"ח. רק מעטים מהם באו עם נשק —

השבוע מלאו 21 שנה ל-
נפילתה של יפו הערבית
לידי כוחות ישראל. אחד
המפקדים הערביים, שב-
רח מן העיר וחי מאז ב-
ירושלים המזרחית. מת-
אר בעמודים אלה את
התפוררותה האיטית של
העיר הערבית הגדולה
ביותר בארץ — יפו.

ימיה האחרונים של יפו הערבית

הסראי שפוצץ שימש מישכן של משרדי הממשלה המנדטורית ביפו, בביכר השעון. אפשר לראות את הריסותיו עד היום. הוא פוצץ על ידי האצ"ל, ב-4 בינואר 1948, ונהרסו בו 35 ערבים ונפצעו 143.

שבים נחותים של עיר כבושה. הם העליבו נכבדים, לעגו לאולת-יום של הפלסטינים, נטפלו לבחורות הגונות ברחוב. הם אספו את הנשק מידי תושבי העיר — ומכרו אותו בשוק הפרטי. הם ניסו להכניע את אל-נג'אדה למרותם — ורק הצליחו לגרום חיכוכים וקטטות. הקצינים העיראקיים בילו את לילותיהם בבתי-הקפה ובתי-הבושת, והיו חוזרים שיי כורים עם שחר למקומות-מגוריהם. כמה משפחות, שחששו לכבוד בנותיהן, מיהרו

מנכבי העיר ונסעו לדמשק, כדי למסור דו"ח על המצב החמור לחפזה הצבאית שליד הליגה הערבית. הוא נתקל באוונזים אטומות — וכעבור שבוע מיום קבלתו את המינוי, התפטר. במקומו נשלח ליפו עאדל ג'מאל-אלי, אף הוא עיראקי. כעבור שבוע הופיעה גם התיגבורת העיראקית שכה ציפינו לה. זה היה יום שחור ליפו. כי העיראקים לא היו אלא אספסוף סרוע, שהתנהג ב-שחצנות והתייחס אל בני העיר כאל תר-

ערבית. הוא כינס אותנו במשרדי העירייה, והירצה בפנינו על תוכניותיו. את כל ענייני הביטחון, הצהיר, ייסול לידינו הי בילעדיית. ההתחרות בין גופים צבאיים חייבת להיפסק. צעירי אל-נג'אדה יסורו מעתה למרותו; העירייה תבטח תברואה תקינה ואספקת מזון. צעירי אל-נג'אדה נעלבו — והוציאו את הרהיטים ממשרד ועדת הביטחון. כא שר ערך המפקד החדש מאזן של מצב הנשק בעיר — נדהם. הוא לקח עימו אחד

בתחילת חודש פברואר, כבר היתה יפו עיר במצור. סימן-ההיכר הבולט ביותר: מחסור גובר והולך במזון. הסר חרים אגרו אותו, והמחירים האמירו. שלושה מיקרירצח קרו, זה אחר זה, בגלל המצוקה. עניים, שלא יכלו להשיג מזון בצורה אחרת, רצחו סוחרים ושדדו את מחסניהם. ב-5 בפברואר הופיע ביפו הסגן-אלוף העיראקי עבד-אל-והאב אל-שייך עלי, ש-מונה כמפקד חזית יפו מטעם הליגה ה-

המפקד אל-ווארי שעמד בראש אירגון אל-נג'אדה, אירגון צבאי למחצה שנועד להגן על יפו. אל-ווארי, כיום שופט מחוזי בנצרת, מסומן בעיגול. לידו עומד מוחמד אל-פארה, כיום נציג ירדן באו"ם.

לוחמי באסה

ההגנה על יפו היתה מחולקת לפי שכונות. בתמונה זו נראית קבוצה מבין מגיני שכונת באסה, המקום שבו עומד כיום איצמדיון בלומפילד של הפועל תל-אביב, בו נערכות תחרויות הכדורגל.

לנטוש את העיר ולעבור למקומות אחרים. המפקדה של ג'ים אלדין לא היתה מסוגלת להשתלט על העיראקים. כי קצי' ניהם עצמם חששו מהמתנדבים. באחריה זו של הפקרות, קרה שהמפקד ג'ים אלדין לא מצא מי שישן בבית המפקדה כקצין תורן.

★ ★ ★

„ארבע צודדות דיפו!“

הוועדה הצבאית בדמשק הבטיחה לשלוח גודד שלם מצבא השיחורר לסייע למגיני יפו, אבל בסך-הכל הגיעו שתי פלוגות. ואילו התותחנים, שסופחו לכוח זה, נעצרו ביאזור. מפקד התותחנים הודיע שהוא בא, בעצם, רק כדי לחפות על שתי הפלוגות, במיקרה שיי' תקלו באויב. עתה, משהגיעו שתי הפלוגות ליפו, הסתיים תפקידו — והוא חזר לרמאללה.

באותו יום שידר מפקד צבא השיחורר, פאוזי אל-קאוקגי הודעה, כי תותחני הר-סל גמרי את המשיבה נטר (מיקרה יש-ראל), וכי הדליקות בתל-אביב נראות לי מרחקים.

שוב יצאה מישלחת לדמשק, שתשפיע על המפקד שם, סאהא אל-האשמי, להתייחס ברצינות למצבה של העיר. הוא קי' בל אותו במשרדו, הקשיב לבקשתו, וה' שיב: „בסדר, תיכף נסדר את העניין.“ הוא הרים את שפופרת הטלפון, ודיבר לתוכה: „האלו! שלחו לנו ארבע צוללות בשביל מגיני יפו. כן, כן, וחמש משח'ות. גם כמה תותחים כבדים, איזה מאה, ומיקלעי ברן. איזה אלה, כן, כן, זה דתוף!“

בלענו את העלבון וחורנו בידיים ריי קות ליפו.

★ ★ ★

ארמני מציע טנקים

ליהודים היתה כמות מוגבלת של מרגמות קטנות, והנה, לפתע, התי' חילו להפגין את העיר בפגזים שהיו לי מעשה מוקשים מעופפים. אורך האחד היה 1.30 מטר. הם הרסו את רוב הסימטאות בשכונות אברכיביר, מנשיה, ג'בליה, תל אל-עריש, ובאסה. עד כדי כך הפחידו פגזים אלה את תושבי השכונות, שהאחרים לביטחון יפו חיפשו מוצא מהיר להרגעת הרוחות. הותל על מפקד איזור באסה לקחת אחד הפגזים לדמשק, אל המפקד העליון האלוף טאהא אל-האשמי, כדי למ' צוא נשק-גדלי האלוף התבונן בפגז, אמר להם חודה רבה בשביל המזכרת — והע' מיד אותו בכניסה למחסן התחמושת ה' מרכזי.

אנשי המישלחת חזרו ליפו, גייסו בעל-מסגריה מקומי כדי שייצר פגז דומה. הצעיר, שמו היה עלי, ייצר את הפגז. אחר-כך ניגש לייצר מרגמה מתאימה בש' בילו, אבל תוך כדי כך התפוצץ ומת. ב-18 בסברואר שלח השייך חסן סלא' מה דו"ח מפורט על המצב ביפו, וביקש תיגבורת. אתם בודאי יודעים מי היה חסן סלאמה. הוא היה אחד הלוחמים הור' תיקים של מרד 1936, וברח עם המופתי לגרמניה. שם התאמן בקרבות-קומנדו, הוצ'

המתנדבים היוגוסלבים

הגיעו ליפו בעיקר דרך מצרים, אחרי שברחו משיטורו של סיסו. בהיותם מוסלמים נענו לקריאת הג'יהאד, ומנהיגיהם נראים בתמונה זו נואמים במסגד ביפו.

קדמות היהודים הופסקה. אבל אויב נור' רא יותר פגע בנו: מסע השמועות. סופר על השחיטה הנוראה שבוצעה בדיר יאסיף, ובריתת התושבים — שהיתה איטית במ' שך כל הזמן — קיבלה פיתאום תנופה. רחובות העיר התמלאו טנקים אנגליים, שכפו שבת-הנשק על הצדדים. לפי תנאי שבת-ההנשק, נשארו היהודים בעמדות כניעה, והסיקו שגורל העיר נחתם — דבר ששוב הגביר את זרם הבריחה.

★ ★ ★

שורדים מעזה

ב-4 במאי הנחית אל-קאוקגי עוד מכה על יפו. הוא הוציא צו להחלפת המפקד העיראקי עזאל ג'ים אלדין ב' רבי-סרן מישל עיסא. הדבר סגע קשות בגושותיו של ג'ים אלדין, והוא שכנע את כל קציני-המטה שלו להתפטר. כך נותרה יפו — בשא הקרב על חייה — ללא סיקוד. הוא הורה להכין לו סירה, שתיקח אותו ואת קציניו לביירות. „אני אראה לפאווי אל-קאוקגי את תוצאת הור' אותיו!“ איים בכעס.

ראש-העיר ד"ר יוסוף הייכל, ונכבדי העיר האחרים, התחננו בפני ג'ים אלדין שישאר. מישל עיסא הודיע שאינו מעוני' (המשך בעמוד 12)

מיטתה של זונה יהודיה, שעבדה ביפו. על כך הועמד לדין.

מיברק מהמפקדה בדמשק הודיע לנו, כי נשלחו 50 אלף כדורים צ'כיים, 50 אלף כדורים אנגליים, ומספר דומה של כדורים איטלקיים. הם נמצאים ברפיח, ועלינו לקבלם שם. ההעד שלח משהו לרפיח — והוא חזר בידיים ריקות. איש לא שמע שם על מישלוח כזה.

ב-23 במארס ערכו היהודים התקפה נוספת. המוקשים המעופפים שלהם הרסו חלקים שלימים של העיר, ומיטב הגורר נפל בקרב.

שבוע לאחר מכן הגיעו עוד 130 מוג'א' הדין (לוחמי ג'יהאד). אבל הביאו איתם רק 50 רובים, וטומיגן אחד.

ב-28 באפריל פתחו היהודים בהתקפה גדולה. הם הקימו את מפקדתם בבית ספר אליאנס, שליד תחנת הרכבת. בחורינו הצליחו להדוף את ההתקפה, וגידמה לי שגרמנו אבידות לא מעטות ליהודים. למ' חרת חידשו את ההפגזה — עד שלא נותר חוט חשמל אחד שלא נקרע, או צינור מים שלא התפוצץ. החל התורה ובוהו בעיר; השליטה על הרחוב החלה נשמת מדינו.

שוב חידשו היהודים את הסתערוות. שכונת מנשיה הפכה זירה של קרבות מבית-אליבית. האנגלים התערבו — והת'

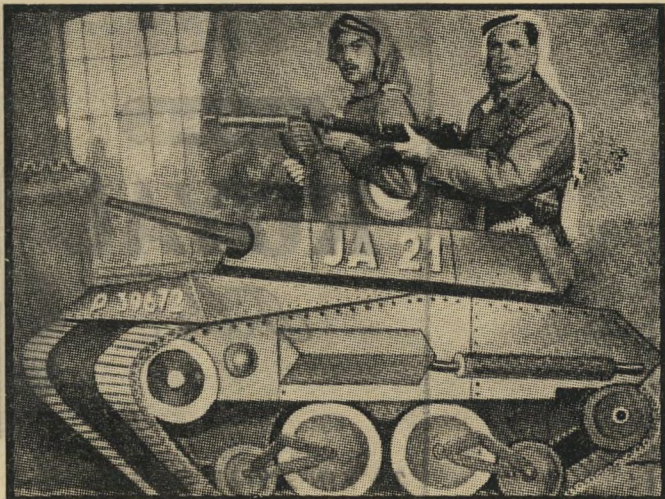
נשלחו מאות מיברקים למפקדתו של טאהא אל-האשמי, אך זה הסתפק בתשו' בה אחת: „הפיקוד על יפו הועבר למי' קדא אל-קאוקגי. הוא דואג לגורל העיר.“ אינני מהסס לומר, כי פאווי אל-קאוקגי גי' בגד ביפו ובעם הפלסטיני. אפילו סר' ללח-התותחנים האחת והיחידה של חזית יפו, שפעלה מיאזור תחת פיקודו של סגן אלוף מהדי, הוא העביר למקום אחר. ה' סוללה הפגיוה את תל-אביב ביעילות. פיתאום נתן לה קאוקגי הוראה לעבור לנאבלוס. בואת הקל על היהודים את כי' בוש סאקיה וחוריה (אורי-הוזה של היום) וכפר עאנה, ומיד לאחר-מכן כיבוש יפו עצמה.

★ ★ ★

במיטה עם זונה יהודיה

בשבוע הראשון של מארס הגיעו ליפו 300 מתנדבים חדשים. התנהגו' תם היתה כמו התנהגות העיראקים. וכא' שר התנהל קרב אכזרי עם היהודים בתל אל-עריש, שלושה ימים אחרי בואם של מתנדבים אלה, היה מפקדם עסוק — ב'

• הכוונה, כנראה, לשריוניות הבריט' יות, המצוידות בתותחי שני פאונד.

ההתרברבות

שניים מהשבאב של יפו, בפוזת של לוח' מים, על גבי טנק מצוייר על עץ. תמונה זו אופיינית לחודשים הראשונים של המלחמה שקבעה את גורלה של יפו.

הבריחה

המוני יפו צובאים על מדרגות המעגן של נמל יפו, מנסים לעלות לסירות שיובילו אותם צפונה לביירות, או דרומה למגידו ולעזה.

רדיאל

(המסך מעמוד 11)
 יין לקבל את הפיקוד. לשחא. גנים אל-
 דין נעלב עד עומק נשמתו. נכבדים בכו
 ונישקו את ידו — ללא תוצאה.
 כאשר נודע למתנדבים, כי מפקדם עוב
 את העיר — נפלו עליהם מורא ופחד.
 איש איש נסל את נשקו וברח מהעיר —
 כאילו היה בה הדבר. אבל לפני כן פרצו
 לחנויות ולבתים, שדדו ובזזו — והיו
 מיקרים רבים של אונס. מתנדבים רבים
 נהרגו בידי אבותיהם של הבנות.
 יפו שקעה בחבלי נסיסה — ומשכה
 אליה את עופות-הסרף. כנופיות שודדים
 מעזה, ממגידל ומגורה בדרום נחתו מסר
 רותיהם, שדדו לאור היום, וחזרו דרך
 הים כלעומת שבאו. אבות העיר נאלצו
 להפנות חלק ניכר מכוח-המגן אל העיר
 פנימה, כדי לשמור על הרכוש מפני ה-
 שודדים.

★ ★ ★

אונייה לפינוי העיר

המשה ימים לפני גמר המנדט ה-
 נכבדי יפו. היו שם עזיו שחאדה, אדוארד
 אל-ביירותי, ד"ר יוסוף היכל, רשיד אל-
 ריחאני, אל-חאגי אחמד אבו לבן, ואנוכי.
 הוא אמר: "אני רואה בצער את מצבה
 של העיר היפה הזאת. זה לא סוד שה-
 יהודים יוכלו להרוס את עירכם, מיד עם
 צאה כוחותינו. נותרו בעיר רק 5000 תו-
 שבים — הם יפלו קורבן לניקמת היהודים.
 מה דעתכם שתכריזו על יפו כעיר פרוות,
 שאינה מוגנת, ובזאת תצילו אותה מה-
 רס? אני משאיר זאת להחלטתכם, ואצפה
 לתשובה."

עם צאתה, היינו כולנו בדיעה להסכים
 להצעתו. אבל איש מאיתנו לא העז לומר
 זאת בקול רם — פן יאשימו אותו כבוגד.
 בלי-ברירה, החליט רביסרן מישל עיסא
 להכין את הגנתה האחרונה של העיר. אבל
 הוחלט בכל זאת להעביר את הצעת המו-
 של לדמשק, ואף נשלחה לשם מישלחת
 אחרונה מיפו כדי להסביר אותה. היה
 ברור, כי יפו תצטרך ללחום — עד מותה.
 אחדים מהנכבדים שנותרו בעיר התקש-
 רו עם סוכנות נסיעות, הזמינו אוניית-
 נוסעים גדולה שתיקח את כל התושבים
 שנותרו. הם שילמו את הכסף — אך שום
 אונייה לא הגיעה. הם פנו לנאבולס לש-
 לוח משאיות — אך גם אלה לא באו.

★ ★ ★

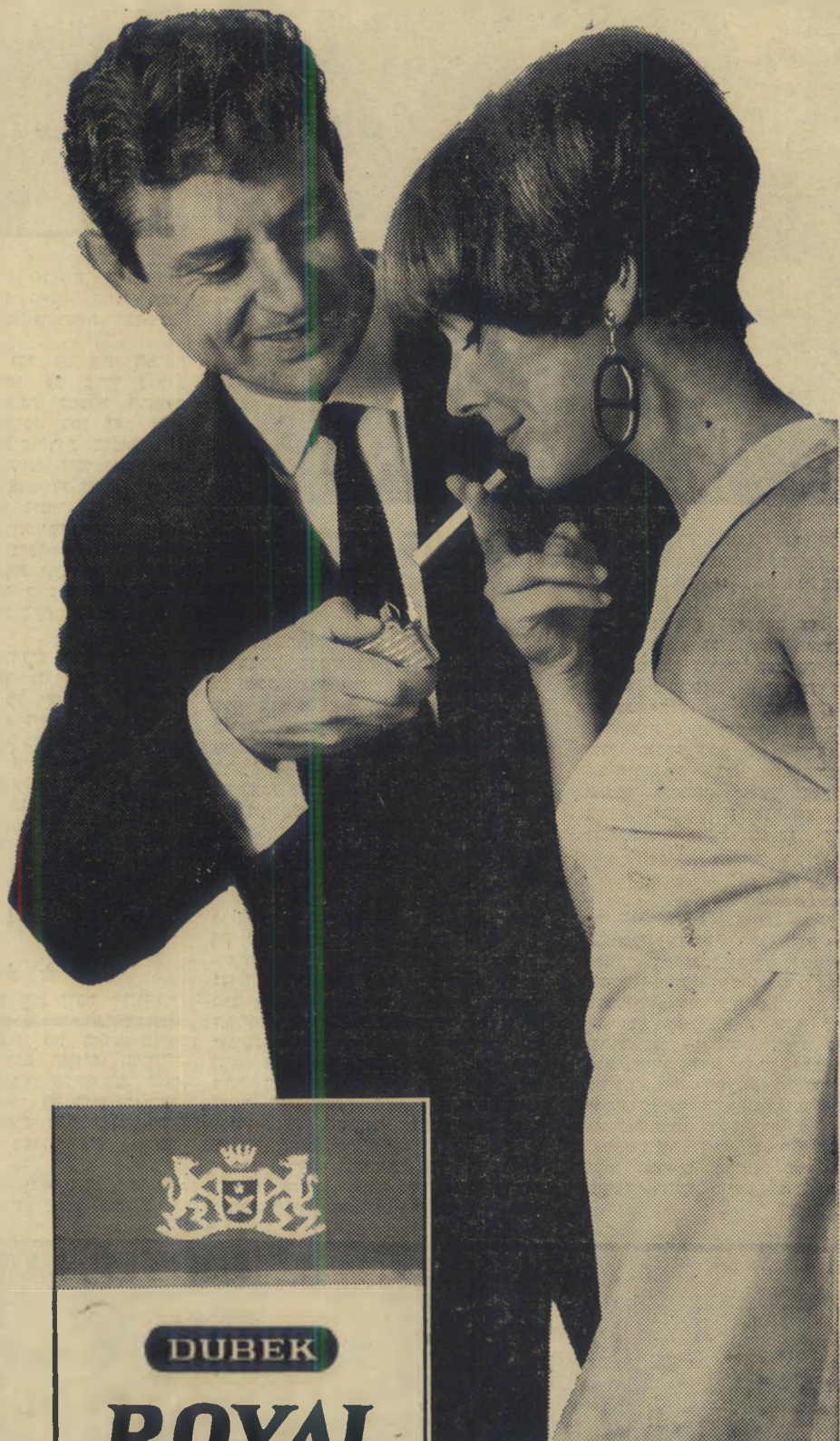
הגסיסה — והמוות

עם שחר של ה-13 במאי יצאו אח-
 רוני חברי מועצת-העיר את יפו; איתם
 גם חברי הוועד הלאומי. רק אחד מהם,
 צלאל אל-נאצר, נשאר במשרד.
 התושבים שנותרו הפגינו כל הזמן ב-
 רחובות. "המות לחוד הערבי העליון!
 המוות למופתי! לחם לילדינו! תרופות
 לפצועים!" הם צעקו.
 סירחון הגחיות כיסה את העיר. אשפה
 וזוהמה הצטברו ברחובות. החנויות היו
 סגורות — או פרוצות.
 אחרי הצהריים הגיע מיברק מעמאן,
 על הסכמתה להכרזת יפו עיר פרוות.
 כעבור שעה קלה הודיע על כך גם מוזכר
 הליגה הערבית, עוזאם פאשא, מרדיו יור-
 שלים. הוא מסר כי הודעה על כך הוע-
 ברה לאו"ם.

בשעה חמש אחרי הצהריים הומין המו-
 של הבריטי את נציגי הצד הערבי והצד
 היהודי, ושוחח עם כל מישלחת בנפרד.
 הוא הודיע לנו כי מועצת הביטחון שיג-
 רה נציג, העומד להגיע בכל רגע. הוא
 מסר לידי הנציגים הערביים 3000 לירות
 — משכורות הנוסרים, שהיו צריכים לק-
 כל את שכרם באמצעות העירייה ששוב
 לא נותר ממנה איש. באותו מעמד אף
 העביר לרשותנו את הנשק של העיר: 22
 רובים, יחד עם תחמושת.

בשש בבוקר של ה-14 במאי יצאו יצחק
 אל-דג'אני ואמין אנדראוס ללוח את ה-
 מושל אל מבואותיה המזרחיים של העיר.
 כמעשה רשמי אחרון מסר להם את מפי-
 תחות המשרדים הממשלתיים בעיר.

בשעה 10 בבוקר נכנסו היהודים ליפו.
 עובדת מרכזית-הטלפון הודיעה למרכזייה
 של רמלה: "ברגע זה נכנסו היהודים לי-
 יפו. בושע וחרפה לערבים. בוז למנהיגים!"
 אני אישית אינני יודע מה קרה אחרי
 השעה עשר, כי באותה שעה בדיוק נטש-
 תי את העיר לכיוון עזה, ומשם לירוש-
 לים המזרחית. עבדתי מספר חודשים בעיר
 בצורה שבציראק, אבל חשתי שאני זר שם.
 חזרתי לירושלים, ומאז אני חי בבית הזה.
 עבשיו אני מנסה לרשום את תולדות
 נפילתה של ירושלים — 19 שנה אחרי
 שראיתי את ימיה האחרונים של יפו.

דובק רדיאל
 יוצאת מן הכסף

תוכנית לאויב

לכבוד

יאסיר עראפאת,

מפקדת אליפתח.

אין שמץ של אפשרות ששני עמים אלה יחיו מחר בשלום במדינה אחת, אחרי שנלחמו איש ברעהו במשך 90 שנה.

אין הבר מצליח אפילו בארצות פחות מסובכות, — כמו קנדה, בלגיה, מלאייה וקפריסין.

שני עמינו יוכלו לחיות זה בצד זה רק בשתי מדינות לאומיות ריבוניות, שכל אחת מהן מעניקה לעמה חירות וביטחון וזהות לאומית. ואם רוצים אנחנו לשמור על שלימות הארץ, נוכל להגיד שים זאת רק עלידי הסדר והתקשרות ושיתוף-פעולה בין שתי מדינות אלה.

האלטרנטיבה היחידה לכך היא חיפול העם האחר על-ידי השני.

★ ★ ★

תנועה לוחמת שאין לה מטרה-מלחמה ברורה, מציאותית וניתנת-להגשמה, אינה יכולה לקחת לנצחון.

אין היא יכולה לרכוש בעלי-ברית פוליטיים. אין היא יכולה כלל לנהל מדיניות.

היא יכולה רק להמיט אסון על העם אשר בשמו היא לוחמת.

נדמה לי שאתה קרוב לכך.

ברגע זה נרקמת ומתגבשת תוכנית ביניים לאומית, שאחת ממטרותיה העיקריות היא לחסל אותך ואת אירגונך — חיפול גופני, פשוטו כמשמעו.

אתה יודע זאת. הרי אמרת זאת בעצמך לעיתונאי אירופי לפני כמה שבועות.

יוזמת ארבע-המעצמות נועדה, בשיתוף-פעולה עם ממשלות העולם הערבי, לשים קץ לאירגוני-המלחמה הפלסטיניים. ואין זה פלא.

אתה מאיים על עצם קיומן של ממשלות מצריים, ירדן ולבנון. בעקיפין אתה מאיים גם על ממשלות סוריה, עיראק וסעודיה.

אתה מאיים על קיום שני חלקי הממסד הערבי — החלק הקשור בבית-המועצות והחלק הקשור בארצות-הברית. לכן נוצר שיתוף-הפעולה האמריקאי-סובייטי, העומד מאחורי יוזמת ארבע המעצמות. לכן סועלות ממשלות-ערב בכל כוחן לזרז ולהחיש את "ההסדר הכפוי".

כולן כאחת רוצות ליצור במהירות מצב שבו ניתן יהיה לחסל אותך.

הן רוצות להשיג הסדר שיכפה על ישראל נסיגה מן השטחים הכבושים ופיתרון בעיית-הפלסטים, כדי שתיווצר בעולם הערבי האוחד הנוחה לחיסול אירגונך.

מצב שבו תהיינה הן המנצחות, המשתחררות, מביאות השלום — ואתה תהיה מפרה-השלום, מחרחרר-המלחמה, מאריך-המצוקה.

אם יקום הדבר תוך חודשיים-שלושה —

ויש סיכוי רב מאוד שזה יקום — תיערך באחד

מימי קיץ 1969 התקפה מתואמת של כל הצבאות ושרותי-הביטחון הערביים לחיסול מהנאותיך. במרחק-הרמים שיערך אז, אין לך סיכוי לנצח.

★ ★ ★

מכיוון שאני אויב שלך, ואתה מאיים על חיי, הייתי צריך לשמור לקראת אפשרות זו.

אולם אין היא משמחת אותי.

לא מפני שאני דואג לך, אלא מפני שאני דואג לעתיד מדינתך.

אני מאמין כי יוזמת המעצמות לבדה יכולה להביא לשלום של ממש. אני מאמין כי שלום של ממש ייתכן ללא הידברות ישירה והסכם ישיר בין האומה הישראלית והאומה הפלסטינית.

אני מאמין בהסדר שיקום על חורבנה של האומה הפלסטינית, על חלוקתה מחדש, על שלילת יישותה הלאומית, על מסירתה לאדונים זרים. האומה הפלסטינית תמשיך לדפוק על שערי ההיסטוריה. וזוהי תחזון ותסריט את מנוחת העמים, כפי שעשתה בעשרים השנים האחרונות.

המלחמה התחילה בין שני עמינו — שני עמי ארץ זו. השלום חייב לקום בין שני עמינו.

★ ★ ★

ברגע זה יש רק שני גורמים המתנגדים ליוזמת המעצמות: ממשלת-ישראל ואירגוני-המלחמה הפלסטיניים.

(המשך בעמוד 14)

לא, אין מוצא פשוט כזה. מדינת-ישראל לא תתמוטט — לא מבחון, ולא מבפנים.

★ ★ ★

לאחרונה אתה מנסה להציג בפני העולם חזון הערשה רשם מתקדם וחיוני.

אתה אינך מכריז על נכונותך לזרוק אותנו לים, כפי שעשה אותו כפיל, אחמד שוקיירי.

אתה שופע כחנות טובות. אתה רוצה להקים מדינה חדשה, בכל רחבי הארץ, מן הים עד הירדן. אתה מבטיח

יאסיר עראפאת — האויב

שבפלסטין השלימה יהיו הכל שחים והכל מאושרים — ערבים ויהודים, בני כל העמים ובני כל הדתות.

תסלח לי אם אני מאמין — לא לך ולא להם.

אתה ערבי לאומי, ואתה רוצה במדינה שבה ישלטו הערבים. "פלסטין השלימה" שלך תהיה מדינה ערבית. בני עמי יהיו בה, במיקרה הטוב, מיעוט נסבל, חסר זכויות לאומיות.

חסידי הסיפוח אצלנו הם יהודים לאומיים, והם רוצים במדינה שבה ישלטו היהודים. "ארץ-ישראל השלימה" שלהם תהיה מדינה יהודית. הערבים יהיו בה, במיקרה הטוב ביותר, אדום לאומי. אני רואה בלאומיות כוח חיובי. אני רואה בה את כוח-הדחף העיקרי בדורנו.

לכן אני פוסל את "פלסטין השלימה" ואת "ארץ-ישראל השלימה" במידה שווה. שום מיבנה, המבוסס על דיכוי עם אחר, לא יצלח.

★ ★ ★

אם דבריהם נועדו רק לתעמולה, כדי לאחז עיני חמישים בעולם הערבי — נחא.

אך אם אתה רוצה שיתייחסו לדברים ברצינות, אין בפי

אלא תשובה זו:

בארץ זו, שאתם קוראים לה פלסטין ושאלנו קוראים לה ארץ-ישראל, חיים שני עמים. לכל אחד מהם יש זכויות לאומיות. לכל אחד מהם הזכות ליישות לאומית משלו.

אני כותב אליך כאוייב אל אויב.

אתה ואנשיך משתדלים להרוג את אחי

וירידי, חיילי צה"ל בקו הפסקת-האש ובני היישובים הסמוכים לגבול.

אילו יכולת, היית זורע מוות וחורבן בכל רחבי ישראל.

צה"ל, שאני נמנה עליו ככל ישראל, משתדל להרוג או ללכוד את אנשיך.

אילו יכולנו, בחדאי היינו עוקרים משורשיו את אירגונך כולו.

בינינו נטושה מלחמה. מלחמה הנראית, עתה, כמלחמת חורמה.

ואני מציע לך — כאוייב לאוייב — לבדוק

מה הגיונה של מלחמה זו.

★ ★ ★

כחייל ישראלי, הייתי שייך לצבא שלעולם אינו מזלזל באוייב. הוא משתדל, ולרוב גם מצליח, להעריך את האוייב נכונה.

מכאן שאני שותף לזילזול השורר בכמה חוגים בציבור הישראלי — הרחוקים מאוד מצה"ל — באנשיך.

אני מוכן להאמין כי אנשיך ישתכללו בהדרגה מבחינה צבאית. אני מוכן להאמין כי הם חדורים באמונה בצידיקת מלחמתם. אני מוכן להאמין שהם נכונים להקריב את נפשם על מיוזבה אמונתם.

אך האם הם יכולים לנצח?

הם יכולים להטריד אותנו — בחדאי. הם יכולים להפיל בנו קרבנות יקרים — בחדאי. ואצלנו כל קורבן הוא יקר.

הם יכולים להכריח אותנו לבזבז מאות מיליוני לירות על ביטחון שוטף — בחדאי.

אך האם כל זה יקרב אותם אפילו בצעד אחד אל נצחון צבאי?

אני יודע, ואתה יודע, שהתשובה היא — לא. בנסיבות שלנו, לא ניתן להשיג הכרעה צבאית באמצע עים של טורר, חבלה ולוחמה זעירה, ותהיה יעילה ומשוכה ללח ככל שתהיה.

★ ★ ★

אני אומר שאתה יודע זאת — כי אני עוקב אחרי פירומוכם. שמתי לב לכך שאתם מנסים לעקוף את העובדה הפשוטה הזאת.

לכן המצאתם, לאחרונה, נוסח חדש. אתם אומרים שלא תכניעו את ישראל באמצעים צבאיים. תקוותכם היא שבישראל עצמה יקום פילוג, וכי חלק גדול מן האומה הישראלית יתמוך בכם.

עם כל הכבוד, זוהי שטות. ואני מקווה שאי תה יודע זאת.

חזן מקומץ זעיר של קבוצות-שוליים, בנות-חלוף וחסרות-תוחלת, אין בישראל אף גוף אחד, אף אדם אחד, המר כן לתת יד לחיסולה של מדינת-ישראל.

אנו מדינה דמוקרטית. בציבור שלנו משתקפים כל ציבועי הקשת. יש לנו, בצד אחד, שואפי התפשטות וסיפוח, שונאי-ערבים ולאומנים למיניהם. יש לנו, בצד השני, אנשי שים המבקשים לחולל שינוי מהותי בעצם תפיסת-ההיסוד של מדינת-ישראל.

אני עצמי סבור שאבד הכלח על ההשקפה הציונית של אבותינו. אני מאמין כי הדור החדש במדינתנו ייצור בבוא העת מישור חדש — חילוני, בלתי-דת, בלתי-לאומני, מבוסס על שתיין ושותפות.

אולם אני מוכן למסור את נפשי על קיומה של מדינת-ישראל — בדיוק כשם שאנשיך מוכנים למסור את נפשם על קיום עמם.

מבחינה זו אין הבדל בישראל בין ציונים ולא-ציונים, דתיים ואנטי-דתיים, בני מערב ובני מזרח. ואם אתה באמת סבור, כפי שכותבים תועמלניך, שתצמח לך הישועה מבני עדות-המזרח, אשר יקומו נגד המדינה "האשכנזית" ויצטרפו אליה — הרי אתה מעיד על עצמך שהמצאות הישראלית רחוקה ממך מאוד-מאוד.

"בני עדות-המזרח" עולים בלהט הלאומי שלהם על אחי הם בני-המערב, וחוששני שיחס רבים מהם לארצות מוצאם שלילי יותר מיחס יוצאי-אירופה.

זהו כימקט מהתלה.

כי ממשלת ישראל אינה מכירה בעצם קיום האומה הפלסטינית, והארגונים הפלסטיניים אינם מכירים באומה הישראלית. האם לא הגיעה השעה לשים קץ למה תלה זו — מהתלה טראגית, המפילה יום יום קורבנות דמים ללא כל טעם ותכלית? אילו היה נוצר היום בסיום משו"ת תף להידברות בין שני עמינו — כן, הידברות בין הלוחמים! — כי אז היתה נשמטת הקרקע מתחת לרעיון „ההסדר הכפוי“.

העמים מחפשים הסדר כפוי, מפני שגור אשו מכל הסדר אחר. הם חוששים מפני המלחמה ביניהם, מפני שזו עלולה בנקל לביא למלחמת עולם. הם חוששים מפניה גם מפני שהיא יכולה ליצור מצב של תוהו וכוהו במרחב, ולהביא לחורית הכוח הסיני באמצעותו.

כל זה ייעלם ברגע אם יקום השלום. ייעלם הנסיון של האימפריאליזם האמריקאי והאימפריאליזם הסובייטי להשתלט במשותף על המרחב שלנו.

ייעלם שילטונם של סוכנים זרים במדינות השונות של המרחב.

עמי המרחב — וכיניהם האומה הפלסטינית והאומה הישראלית — יהיו שוב אדונים לגורלם — לא בבית הקברות, לא כשרהיהקטל, אלא כשרהיהצירה.

★ ★ ★

האם זה אפשרי? היתכן יציאה כזאת מן המבוי הסתום?

על אף עמדתה של ממשלת ישראל, בישראל טובים ורבים המכירים בקיומה ובזכויותיה של האומה הפלסטינית. מול דיבוריהם של עסקני המפלגות, שלא למדו דבר ולא שכחו דבר בחמישים השנים האחרונות, התייצבו כמה מגדולי הוגי הדור עות שלנו, פרופסורים עתירי כבוד, אלופי צבא וטוריי-ההילה, וחזרו בימים אלה על אמונתם כי השלום בין ישראל ופלסטין יכול וצריך לקום.

מיטב המנהיגים הפלסטיניים הביעו את אותה התקווה — מי כגולוי בפה מלא, מי בדיונים סודיים. יש ביניהם הטוענים כי אותה שותף לדיעה זו.

רמזים שונים שהשמיעו אנשיך, בפירי סומים עולמיים, יכולים להתפרש כרצון ל־שבת, בכוא היום, ליד שולחן הדיונים עם ישראל. לדברי עיתונאי זה, אמר אחד מהם כי „נכריח את הישראלים בפצצות שלנו לשבת עימנו“.

לשם כך — אין צורך בפצצות. **יש צורך בהכרזה אחת, פשוטה וברורה, מפיו.**

הכרזה האומרת: „אף כי ליבנו נתון ל־פלסטין כולה, מוכנים אנחנו להסתפק ב־שיחרור אותו חלק מפלסטין שהיה בידי ה־ערבים ביום ה־5 ביוני, 1967, אם מוכנה ישראל להסתפק בחלק שהיה בידיה.“

„אנו מוכנים להקים מדינה פלסטינית חופשית בשטחים אלה, כדי להגשים סוף סוף את חזונו הלאומי, להחזיר את פלסטין למפת העמים, להניח וגלגל בארצנו.“ **אנו מוכנים לכך כדי להציל את העם הפלסטיני מדיכוי ושות, ממלחמה עקובה מדם העלולה ל־הביא עליו חורבן, ממוימתו הח־דשה של האימפריאליזם.“**

תחינה שתי המדינות הלאומיות זו בצד זו, ויחזירו בהדרגה את הביטחון ההדדי והאמון ההדדי הדרוש, עד להקמת מיסגרת חדשה לשלימות הארץ. יחיו יחד בארץ שלא יהיו בה עוד פליטים.

יחיו יחד בירושלים המאוחדת, בירת הארץ וכירת שתי המדינות.

★ ★ ★

אם תכריז אותה הכרזה כזאת — אתה תשנה את ההיסטוריה של הארץ ושל המרחב.

אנחנו נכריח את ממשלתנו ל־לכת בדרך זו — כי ארץ דמוקראטית אנחנו, והעם של ישראל יהיה עימנו.

כשם שהעם של פלסטין יהיה אז — אז!

— איתך. **למען שלום של צדק, שלום בין הלוחמים, שלום בין הנאמנים ל־עמיהם, שלום בין אמיצייהלכ.**

אורי אבנרי

במדינה

העם

המשבר

המגות

המדינה עסוקה כל־כולה בנושא האחד ה־חשוב כיום: המצב בגבולות, היחסים עם הערבים, דיוני ארבע המעצמות.

את הכנסת העסיקה השבוע שאלה אחרת לגמרי. הצעת א־האמון בממשלה, שהוגשה על־ידי אגודת ישראל, דנה בנושא יסודי: הכפייה הדתית. הפעם: החלטת הממשלה לקיים את שידורי הטלוויזיה גם בשבתות, כמו את שידורי הרדיו.

קשה היה להבין את ההתרגשות הפתאומית של הדתיים. המפד"ל הרחיקה לכת עד כדי כך, שלא הצביעה בעד הממשלה בה היא יושבת. בישראל תחת זאת משבר ממ־שלת מגות.

אלא שמאחורי המהלכים המגותיים, פעל ההגיון המפלגתי. בעיית הטלוויזיה היתה רק עילה ליצירת משבר בכל מחיר. כמו לפני כל מערכת־בחירות, חיפשו הדתיים גושא שיוכיח לבורותיהם שהם עומדים על מישורת הדת, ושהם שונים מיתר המפלגות.

ואם זה טוב למפד"ל, זה טוב למע"י. כי אותו משבר מאפשר לה להשכיח מלב ה־אזרח החילוני את העובדה, שהיא מכרה את חירויותיו האישיות לעסקני הכפייה הדתית. הודות למשברים מבושלים מסוג זה, יכולה היא להופיע כלוחמת אמיצה נגד הכפייה הדתית — ולרמות על־ידי כך את בעלי ה־זיכרון הקצר.

דיעות

מהתלה

שטנית

ככל שהסיכויים להסדר שלום בישראל למדינות־ערב מתרחקים והולכים, וככל ש־ההסדר הכפוי, הצפוי מטעם המעצמות ה־פך ליותר מוחשי, מתגברים בישראל ה־קולות התובעים פיתרון בכיוון של הכרה ביישות הפלסטינית והקמת מדינה פלסטינית תחילה, לפני מספר שבועות. היה זה האלוף במילואים מתי פלד, מי שהיה ראש אגף־אספקה במסכ"ל במלחמת־ששת הימים שתבע הקמת מדינה פלסטינית כ־פיתרון הרצוי ביותר למדינת־ישראל מה־בחינה הצבאית. השבוע התווסף קול נוסף לתובעי ההכרה ביישות הפלסטינית. היה זה קולו של הפרופסור (להיסטוריה) יעקב טלמון (53), חתן פרס ישראל, שזכה ב־שם עולם בזכות מחקרו „יסודות הדמוקרטיה הטוטליטארית“.

טלמון בחר להציג את עמדתו בצורת מכתב גלוי אל שר־ההסברה ישראל גלילי, בתגובה על הערתו של גלילי, שטען ב־

היסטוריון טלמון

חטא נגד המוסר, התבונה והיושר

הועידת הקיבוץ־המאוחד: „אין אנו רואים בערביי הארץ קטגוריה אתנית, ציבור בעל ייחוד לאומי בארץ הזאת.“

שאלת השאלות. טען טלמון, יליד פולין: „בעיני עולם, וגם בעיני הכרה או א־הכרה בערבים הפלסטינים כבציבור בעל זכות הגדרה עצמית, היא שאלת ה־שאלות. היא אכן בוחן שתקבע אם נשור את עינינו להסדר ולהתפייסות, או להת־ (המשך בעמוד 18)

זהו גיבור השבוע: המיקלען שסיכל הסתערות

הצדור

האדור ביותר

האחרון, בשמירת לילה במוצב צה"ל ב־ביקעת־הירדן, דרומית לגשר דמיה. ורדי חזר משם גיבור. סגל נפל שם חלל.

★ ★ ★

„רציתי שיעלמו באדמה“

מוצב החוזק בידי יחידת מילואים, שאנשיה הם ברובם תושבי סביבות תל־אביב. רבים מהם הם בעלי מיקצועות חופ־שיים: פקידים, עורכי־דין, מורים. אף אחד מהם אינו איש צבא מיקצועי.

באוקטובר, בשנה שעברה, נקראה היחידה למילואים, והוטסה לשארם א־שייך. הפעם הוטל עליה להחזיק במוצב בגיורה חמה — גיורת גשר דמיה.

„זה עניין אחר לגמרי“ סיפר דוד ורדי, „זה משהו אחר כשאתה שומע על זה או כשאתה נמצא במקום. זה לא עניין פשוט. כל הזמן יש מתח ופעילות. אם זה לא ה־חבלנים, אז זה אנשי הצבא הירדני, וכאשר כל החיילים הם אנשי מילואים ובעלי מש־פחות עם ילדים, אז ברור שהעניין אינו צחוק.“

„לקחנו את זה ברצינות. במיוחד אני. כל

יום הראשון השבוע, בשעות הצה־רים, הגיע דוד ורדי (34) לביתו ש־בשדרות העצמאות בבתיים. הוא היה לבוש מדים מאובקים של צה"ל, אותם לבש, כשי קיבל חופשה של 24 שעות מהמוצב ב־ביקעת־הירדן, בו הוא משרת את שירות ה־מילואים שלו.

כשנכנס לדירתו הנאה, התנפלו עליו שני ילדיו, רוני בן ה־4 וגילי בן השנתיים. רוני ביקש מהאב להיכנס עימו לחדר־האמבטיה, שם קרב אל אגנו ולחש לו משפט אחד: „אבא, אתה גיבור.“

אותה שעה, במרחק של כמה רחובות משם, ברחוב הרצל בבתיים, מיררו שני

מיקלען ורדי במוצב

תינוקות אחרים בבכי. סמדר סגל בת ה־5 בכתה מפני שסיפרו לה כי אבא חולה והוא נמצא בבית־חולים. אופיר ככה מפני שהוא תינוק בן חצי שנה, ושמע את אמו בוכה. האם ביכתה את בעלה, מאיר סגל (32), אותו עמדה להוביל לקבורות.

מאיר סגל נפל על אותו מוצב ממנו יצא דוד ורדי לחופשה.

היה דמיון רב בין שני הצעירים מבתיים שהכירו זה את זה רק במיסגרת יחידת ה־מילואים שלהם. שניהם גולדו ברומניה. שני־הם, יחסית, חדשים בארץ. מאיר סגל עלה לפני 18 שנים, דוד ורדי אחריו.

שניהם חלמו על קאריירות של מהנדסים. דוד ורדי רצה להיות מהנדס טקסטיל. מאיר סגל רצה להלים את בחינות הבגרות שלו ולהגיע לתואר מהנדס. שניהם עסקו במיק־צועות אחרים: סגל כסגן מנהל מחלקה ב־תעשייה־האווירית, ורדי כפקיד בבנק דיסקונט ב־יפו.

אף אחד מהם לא נלחם בחייו מלחמה של ממש. במלחמת ששת־הימים שירתו שניהם ביחידה שפעלה בחזית המרכז בגירות ל־יפו, לא נכנסה כמעט למגע של אש עם האויב הנסוג.

בפעם האחרונה הם היו יחד בליל שבת

פקד ורדי בבית

הזמן ישנתי על המיקלען שלי. היתה לי מין הרגשה שיקרה משהו. רציתי שאהיה קרוב עד כמה שאפשר לנשק שלי, כדי שאם יקרה משהו, אוכל מייד לפעול. לא רציתי שגורם רה משהו, אהיה קרוב עד כמה שאפשר ל־עניינים. ובאמת זה עזר, חוץ מהאקשנוסם שקיבלתי בגב, כתוצאה מזה שישנתי על הנשק.

„אותו לילה הייתי ב־שמירה עם מאיר סגל. הוא היה באמת בן־אדם נפלא. בפלוגה שלנו הוא היה החובש ואני הכרתי אותו רק מה־שירות במילואים. זה היה לילה חשוך בלי ירח. היה חושך מוחלט, אי־אפשר היה ל־ראות שום דבר אפילו במרחק כמה מטרים. אני לא יודע למה, אבל דווקא בשמירה הזאת

לילית על מוצב צה"ל

היתה לי הרגשה שיקרה משהו. לכן הייתי כל הזמן דרוך ומתוח.
 "בערך בשעה 2.30 בלילה שמעתי פתאום רעש מוזר של נקישת מתכת. הרעש בא מ' כיוון הגדר של המוצב. לא ראיתי שום דבר. אבל הכרתי שם כל אבן וכל צורה. ביום אתה מסתכל ולומד את השטח, ובלילה אתה לומד להכיר את הרעשים הרגילים לסביבה. "לא חשבתי אפילו לרעע כשמעתי את

צבא סדיר

או כנופיות?

ב ראיון שהעניק לשבועון הצרפתי לה' אקספרס, סיכם שריהביטחון משה דיין את דעתו על אירגון החבלה אל'פתח: "זהו קבוצת טרוריסטים שאנו צריכים להילחם בהם ונצליח בכך. זה חלק מן המיטשחק. אין זה מדאיג אותי יותר מדי... אינני יכול לומר שאינם יעילים, משום שאינם משפרים את הכושר ההתקפי שלהם מנקודתראות צבאית."

ימים מספר אחרי שאמר זאת, ושלושה ימים לפני שפורסם הראיון, טפחה המציאות על פני דיין. יחידה של אל'פתח תקפה את המוצב הצבאי של צה"ל ליד גשר דמיה ב' ביקעת הירדן. ההתקפה נכשלה. התוקפים נסוגו והשאירו אחריהם 12 חללים. אבל איש מחיילי המוצבים בביקעה או מהמפקדים ה' נושאים באחריות לקו, לא היה אונס כי

הרוגי "אל'פתח" במבואות המוצב : תמרוך בדרך הלוחמה

כיום חזירה דרך הירדן, הן נאלצות להת' חזיל במסע לעבר הגבול במרחק קילומטרים רבים מן הגבול.

גם בעורף הרחוק אין החבלנים יכולים לקיים בסיסים צבאיים גלויים. מהלומות ה' אוויר שהנחית צה"ל על בסיסים אלה הכ' ריחן את החבלנים לפזרם, להסתירם, ולהת' ארגו במיסגרות קטנות.

אבל המציאות החדשה שהכתיב צה"ל לקו החזית העמידה את אירגוני החבלה בפני משימות חדשות, שהייבו שיטות'פעולה חד' שות. שיטות אלה באות עתה לידי ביטוי בהתקפות שעורך אל'פתח על מוצבי צה"ל, המחייבות פעילות במיסגרת מחלקתית או פלוגתית צבאית.

זהו מצב חדש שאין צה"ל מתעלם ממנו. הוא מציב בפניו אתגרים חדשים. אבל יותר מאשר לצה"ל, חייב מצב זה להדליק אור אדום בפני מדינאי ישראל.

התפתחות אל'פתח מצביעה על כיוון של התקדמות ושיפורים מבחינה צבאית. מצב זה אפשרי כאשר האירגון ניזון ממלאי אנו' שי גדול של אנשים מיואשים — הפליטים הפלסטיניים החיים בארצות'ערב.

במיקרה כזה אין הפיתרון יכול להיות צבאי, אלא מדיני. משום שכל פיתרון צבאי, שבזווי ייצא, יוליד בעתיד אתגרים צב' איום דחורים.

ה'יהודים חדשים לאתגר

לים אימון צבאי מידי מדריכים מיקצועיים באלג'יריה או בסין העממית. הם מאורגנים כיום במיסגרות גדודיות ואיזוריות. לגבי צה"ל הם מהווים כיום אתגר חדש — אתגר שפירושו מלחמה בצבא חצי'סדיר נוסף, ולא בחוליות חבלנים כשם שהיה עד כה.

במלחמתו בטרור, במיסגרות ובשיטות ש' פעלו עד כה, רשם לעצמו צה"ל הישגים נכבדים. הוא חסם את ביקעת הירדן כמעט לחלוטין. כיום לא יכולה כמעט חוליית חבלי נים לחצות את הירדן מבלי להתגלות ול' היתפס. די לזכור את המצב ששרר לפני שנה, כשחוליות חבלנים היו חודרות מדי לילה למשקי עמק בית'שאן או לפנים השט' חים המוחזקים, כדי להבין את השינוי ה' קיצוני שחולל צה"ל.

★ ★ ★

עוד יותר מזאת. צה"ל כפה על איר' גוני'החבלה להרחיק את בסיסיהם מקו הפסקת'האש. כשיחידות אל'פתח מתכננות

על מוצבים בהם מחזיקים חיילים, רחוק מלהיות "קבוצת טרוריסטים". אפילו אם הת' קפות אלה נכשלות, אפילו אם הן עולות באבידות כבדות לתוקפים, אין ספק כי אפי' שר לראות בהן התקדמות ניכרת ושיפור ה' כושר ההתקפי שלהם, גם מנקודת ראות צבאית.

"לדעתי, נמצאות היו יחידות אל'פתח ב' אותה רמה בה היו יחידות החי'ש של ה' הגנה ב'1947, בתחילת מלחמת העצמאות," אמר לא מכבר אחד הפרשנים.

חברו היה מוכן אפילו להרחיק לכת: "אני סבור שהם הגיעו כבר לרמה המיבצעית של יחידת הקומנדו 101 בתחילת דרכה, בשנת 1953."

★ ★ ★

העובדות מדברות בעד עצמן. ברשות ה'אל'פתח נמצאים כיום, בירדן בלבד, מ'5 עד 15 אלף לוחמים. אירגון זה אינו מוגבל בכוח אדם, בנושק, או בכספים. לוחמיו מקב'

אל'פתח. "לא שיפר את הכושר ההתקפי שלו מנקודתראות צבאית."

מבחינה זו קיים פער עמוק ומסוכן בין החזית והעורף. העורף האזרחי בישראל נו' טה עדיין לזלזל וללעוג לאנשי אל'פתח. כותבי מאמרים ראשיים מקוהים בתרועה, אחד רי כל מהלומה שמנחית צה"ל על החבלנים, כי "ההבר' ישמש להם לקח." במסופים מת' פרסמות כתבות הומוריסטיות המתארות את אל'פתח כצבא של ניצבים, העורך הצגות לעיתונאים.

אבל בקו החזית הראשון ההרגשה היא שונה לחלוטין. מאז הפשיטה של אל'פתח על אלימ'ה חדלו רבים לראות באל'פתח "קבוצת טרוריסטים".

אפשר להדביק כינוי כזה לחוליות חבלי' נים המסתננים דרך הקווים, נמנעים מכל מגע עם כוחות מזוינים, ומתפשטים לפגוע במסורות אזרחיות. אבל אירגון, השולח יח'י דות צבאיות מאומנות לפשיטות ולהתקפות

בבוקר באו לבקר אותנו במוצב. היו שם משה דיין וחיים בר'לב ועוד כל מיני קצינים. אבל אני הייתי עדיין המום ממה שקרה בלילה. המכה שקיבלתי מבחינה נפשית הי' תה חזקה מאוד.

"רק כשקיבלתי חופשה ובאתי העירה, הר' גשתי שעשיתי בעצם משהו גדול. עד שלא באתי העירה לא תפסתי מה בעצם עשיתי. לא חשבתי שהדבר כל כך חשוב. בסך'הכל מילאתי את חובתי. אבל בעיר התחילו אני' שים לעצור אותי ברחוב ולבדוק אותי. ב' בית מצאתי המון זרי פרחים מכל מיני אירגונים של ילדים, בתי'ספר וחברים. ה' טלפון לא הפסיק לצלצל אצלנו בבית. קי' בלנו טלפונים עם ברכות מנשים שלא היכר' נו ושואמרו שהן אמהות של עם ישראל.

"מה לעשות? אני לא בנוי להיות גיבור כמו כוכב קולנוע. אני בן'אדם רגיש. הת' רגשתי מכל זה. זה פעם ראשונה בחיים שלי שאני הורג בן'אדם ורואה מישוה נהרג עלי'ידי. קרוב אלי. זאת תמינה שלא אשכח אף פעם בחיים שלי. אני לא יכול לשכוח. "כל הזמן אני שם את עצמי במקום מאיר סגל. הלא זה יכול היה להיות גם ה' היפר. וגם לו יש שני ילדים בטויה"

"בבוקר הלכו החברה' לראות את אלה שנהרגו על הגדר. היו שם 12 גוויות. מרר' סקות לגמרי. הם היו ממש חתוכים. חלק מהם היו במרחק

מהעמדה שלנו. אני לא הלכתי לראות את הגוויות. לא יכולתי להסתכל. היה לי כבר מספיק.

"אני לא מיליטריסט ולא מבין הרבה ב' צבאיות. אבל אני חושב שהרגע בו פתחתי עליהם באש היה ממש שניות לפני תחילת ההסתערות שלהם. תפסתי אותם על הגדר כשבידיהם שלהם היו רימונים בלי ניצרות. רובם נפלו כשהרימונים בתוך הידיים שלהם. בגלל זה אני עוד כל כך נרגש. אני לא יכול להשתחרר מהמחשבה מה היה קורה אילו הייתי מאחר'לירות כלמה שניות, והם היו יורים בהתחלה עם כל מה שהיה להם שם: רימונים ובוקרות.

"אין לי ספק שהם הלכו להתאבד כ'עליו עלינו. זה מוצב שקשה מאוד לעלות עליו. הם בטח רצו לקחת דווקא את המוצב הזה, כדי להוכיח שהם חזקים. לפי הסיפורים ש' סיפרו החברה' אחר'כך, הם היו אנשים מוב' חרים. כנראה יחידת קומנדו של אל'פתח. רובם היו צעירים מאוד, בן 18—20."

"חשבתי שהיה שם רק אחד. אבל עכשיו יכולתי לראות לפחות שש דמויות. המשכתי לירות לעברם. היה לי מין רצון חזק כזה להכניס אותם לתוך האדמה" שיעלמו."

★ ★ ★

"לא יכולתי להיות שם!"

פתאום היתה התפוצצות. הסתבר שהולקתי אותם. פגעתי כנראה במיט' ע'חבלה שהיה על גב אחד מהם, והם כולם התפוצצו.

"רק אז, כשהיה ברור שכבר לא יורים אלינו מכיוון הגדר ושתיסלנו את כל מי ש' היה שם, התחילו לירות עלינו מכיוון הרחק שלהם. המשכנו בחילופי יירות. כך זה נמ' שך בערך שעתיים, כשלקראת הסוף פתחו עלינו גם הירדנים בהפגזה. במשך שעתיים אלה יריתי בעצמי מתוך המיקלע שלי כי אלפיים ומשהו כדורים. הקנה היה כבר אדום מרוב אש. זה היה אולי הצרור הארוך ב' יותר שמישהו ירה במיקלע.

"כשנגמר הכל, נשארתי בתצפית בעמדה. אחר'כך ביקשתי שיחזירו אותי למוצב. לא יכולתי עוד להישאר שם. הייתי נרגש ונסער מנפילת החבר שלי, מאיר סגל.

הרעש. זה היה רעש בלתי מוכר. ההוראה הייתה לפתוח מייד באש. צעקתי לסגל ש' ירוץ להעיר את החברה' ואני פתחתי מייד באש מהמיקלע שלי לכיוון שמשם שמעתי את הרעש.

"מהכיוון שלשם יריתי שמעתי מייד כמה צעקות כאב של אנשים, וידעתי שזהו זה: מנסים להתקין אותנו. המשכתי לירות פלי הפסקה. שמעתי גם קריאת כאב מהכיוון שלנו. מכיוון הגדר זרקו עלינו רימון שהת' פוצץ על שפת העמדה שלנו. ראיתי את סגל נופל על ידי ועוד שניים אחרים ש' נפצעו.

"אחד מהפצועים היה הסמל אמיר פיס, עור'דין מפת'התקוה. הוא איבד הרבה דם מהרגל אבל המשיך להילחם כאילו לא קרה לו כלום. לא היה זמן להסתכל או לחשוב. המשכתי לירות במיקלע שלי לאותו כיוון של הגדר, כשהחברה' שלי יורים גם כן וורוקים רימונים לאותו כיוון. לא ראיתי בהתחלה פגיעות, כי אי'אפשר היה לראות כלום. אבל באופן פסיכולוגי הייתי בטוח שהרגתי כמה מהתוקפים. מתוך המוצב ירו כמה פצצות תאורה שהאירו את השטח, ואז ראיתי כמה דמויות שוכבות על האדמה.

אבא אבנר אינו עונה

לא הייתי מאמין שאיפעם אראה זאת כמו עיני: אבא אבנר נשאר ללא מילים. אבנר עומד על דוכן הגוממים, נשאל שאלה — ומסרב להשיב, מפני שאין לו מענה. בודאי לא הייתי מאמין שאני הקטן אגרום לתופעת טבע נדירה זו.

★ ★ ★

זה היה בשעת השאלות.

השאלות, כפי שהיא קיימת עתה, היא כל-כולה המצאה של סיעתנו. כשבאנו לכנסת, מצאנו את השאלות כמכשיר מונח וחלול, בבחינת אבן מאסר הבונים. אמנו וזכרנו ואני הבחנו מייד כי אפשר להפוך אותה לאבן-פינה של פעולתנו. כך הפכנו את השאלות תחליף לפעולות רבות אחרות, החסומות בפנינו. את "השאלה הנוספת" — השאלה הקצרה האחת שמותר להוסיפה בעליפה אחרי תשובתו של השר — הפכנו תחליף לנאום שלם.

מאז קמו לנו מחקים רבים. יש חברי-כנסת — ודקא מבין אלה שאינם מצטיינים ביותר — המציפים את הכנסת בשאלות סתמיות, תוך העתקת ידיעות מן העיתונים, ואינם טורחים אפילו להיות נוכחים בעת מתן התשובות. הם פשוט מקוים כי משהו מכל זה יתפרסם בעיתונות, ויחצרו רושם של פעילות ציבורית. סיעת המרכז החופשי, כאשר קמה, חיכתה את שיטותינו בשטח זה, כמו בכל שאר השטחים.

כיום הפכה "השאלה הנוספת" אחד מסימני-ההיכר של סיעתנו. (לפני שבועיים, בעת שאריה בן-אליעזר כיהן כיו"ר הישיבה, קם חי"כ אחר כדי לשאול שאלה נוספת. היו"ר לא ראה אותו. כשמהה החי"כ בקול רם, התנצל בן-אליעזר: "אני מסתכל רק בחבר-הכנסת אורי אבנר".)

רוב השרים מתכוונים מראש לשאלות אלה, כבואם להשיב לשאלות שלנו. כדי להימנע מצורך זה, בנושאים שאינם נוחים לו, משתמש משה דיין בסעיף נשכח בתקנון, המאפשר לו לסרב בכלל להשיב על שאלות, מטעמי "אינטרס המדינה". ואילו אבא אבנר משהה תשובותיו במשך ארבעה-חמישה חודשים, עד שהדברים מאבדים את ערכם. לאחרונה המציא עוד שיטה חדשה: הוא מקבץ יחד כמה וכמה שאלות, הנוגעות לנושא אחד, משיב עליהן במרוכז. קבעתי כי במקרה זה יש לי הזכות לשאול שאלה נוספת על כל אחת מן השאלות ששנענו במרוכז — ועל רקע זה אירעה התקרית הבאה.

מנהדראי

אבנר השיב ביחד על 23 שאלות — מהן שמונה של סיעתנו. הנושא היה יוזמת ארבע המעצמות. אבנר קרא הצהרה מפורטת, בה קבע שהובטח לו בפירוש כי הכוונה אינה לשלום כפוי, אלא להמלצות בלבד. אחר-כך הודיע כי ממסלתי-ישראל מתנגדת בכלל לכל יוזמת המעצמות.

קמתי ושאלתי את השאלה הראשונה: **אורי אבנר:** יש לי שורה של שאלות נוספות. אני מציע שאשאל אותן אחת-אחת, כדי לתת לשר אפשרות להתייחס אליהן.

השאלה הראשונה: האם אין סתירה בין הטימות של הודעת עכשיו, אדוני שר-החוץ, לבין ההחלטה? אם המעצמות מכירות שאין כוונתן לכפייה, ואין כוונתן להסדר כפוי, כי אם להיפך — לעיבוד המלצות שיונחו על שולחן האו"ם ויועברו על-ידי השגריר ארינג עליכם לנהל משאומתן ולהגיע לידי הסכם, ומצד שני לאמור: אולם אנו רוצים ונהגנו להסכם לפי א' — ב' — ג'.

אבא אבנר: אינני מקבל כי יש סתירה כזאת.

אנו מתנגדים לא רק לכפייה, אלא גם לקביעה מראש של הסכם, שצריך לקום בינינו לבין ממלכות-ערב. לאמר, אנו מתנגדים לכך שגורם מחוץ לאזור יאמר מצד אחד: עליכם לנהל משאומתן ולהגיע לידי הסכם, ומצד שני לאמור: אולם אנו רוצים ונהגנו להסכם לפי א' — ב' — ג'.

מי שיקבל את המושג של משאומתן, צריך לקבל מושג של משאומתן חופשי, שלא יהיה מוגדר מראש. על כן אנו מביעים את התנגדותנו לכל מאמץ לחייב מראש את המשאומתן, לפני ניהולו.

אורי אבנר: כבוד שר-החוץ, מדוע לא יתבצע הדבר בשני שלבים? מדוע לא תהיה תחילה יוזמה מצד המעצמות, שבעיקבותיה תתחדש שליחות יארינג, וכשלב שני — משאומתן פנימי-אל-פנים של ישראל והערבים, בהשתתפות המעצמות, כדי ששני הצדדים יגיעו לידי הסכם?

הבנתי שכונת המעצמות היא שגם בשלב הראשון ייקבעו ההמלצות על דעת הצדדים ותוך התייעצות עם הצדדים, כשברית-המועצות מייצגת את הצד הערבי ואילו ארצות הברית מתייעצת עם ישראל ומייצגת את הצד שלנו. מה רע בכך?

אבא אבנר: גבירתי היושבת-ראש, הער לסדר.

קמתי כדי להסביר מה עושה משרד-החוץ ומה אומרים נציגי ישראל במילוי תפקידם כנציגי משרד-החוץ. כי זו המיסגרת של השאלות: חבר-כנסת שואל, מה עושה או מה אומר המשרד או השר בתחום המופקד לאחריותו. על זה עניתי שמשרדנו פועל כדלהלן, ואנו מסבירים את הדברים כדלהלן.

חבר-הכנסת הנכבד הציע כמה הצעות מדיניות. אם הוא יואיל לכתוב לי מכתב ולהציע הצעותיו, אשמח להתייחס להצעותיו. אך אינני מסכים — וזה בכפוף להכרעתך — אינני סבור שזאת שאלתה נוספת על עבודת משרד.

היו"ר טובה מנהדראי: אני מקווה שחבר-הכנסת אבנר מקבל את ההצעה. אם יש לך שאלות נוספות תואיל להמציא אותן בכתב.

אורי אבנר: מובן שחוזר תשובה — גם הוא תשובה.

שאלתי הבאה לשר... **היו"ר טובה מנהדראי:** הבינותי שזה מכוון לכל יתר השאלות. כבוד השר ענה במרוכז על כל השאלות. אתה יכול להגיד לאיזו שאלתה אתה מתייחס, אם אתה

אורי אבנר: לשאלתה מיספר 6577, גבירתי. הייתי רוצה לשאול את כבוד השר, האם חלה לאחרונה, לפי דעת משרד-החוץ, תזונה משמעותית בעמדות ברית-המועצות בכיוון של ריכוך עמדתה האנטי-ישראלית, כמו, למשל, במכתב של השגריר יעקב מאליק למזכיר הכללי של האו"ם, מאמרים מסויימים נגד אירגוני-הטרור בעיתונות הסובייטית, ומעשים אחרים של ברית-המועצות?

אבא אבנר: השואל הנכבד מתייחס לכמה התרחשויות שהיו אחרי ניסוח השאלות שנעתי עליהן. אם הוא יואיל לשאול אותי מה פעל משרדנו לגבי מדיניות ברית-המועצות בשבועיים האחרונים, אשמח להשיב על כך.

אורי אבנר: השאלה הבאה...

היו"ר טובה מנהדראי: אני חושבת שבזה סיימנו, אדוני. היתה כאן תשובה כוללת על הרבה שאלות, ולכן, חבר-הכנסת אבנר, היו שבע שאלות. יהיה זה מאוד קשה להתייחס בצורה שכזאת לדברים. יותר פשוט יותר ברור יהיה אם תגיש את השאלות הנוספות בשאלות בכתב ותקבל עליהן תשובה.

אורי אבנר: גבירתי היושבת-ראש, הערה לסדר. תרשי לי להביע דעה. הרי יכול שר לקחת חמישים שאלות של חמישים חברי-כנסת, ולפי נוהג זה לפטור את עצמו מן הצורך להשיב לשאלות נוספות.

השאלות הנוספות באות להבהיר דברים המתייחסים לשאלתה מסויימת. למשל, ישנה כאן שאלתה המתייחסת להצבת כוחות זרים על אדמת ארץ-ישראל. אני רוצה לשאול לגבי זה שאלה נוספות. אני חושב שאם לא כך, אנו עושים פלסטר מכל הפרוצדורה של השאלות הנוספות, והולכים עוד צעד לקראת הגשמת מטרתי, חבר-הכנסת ברעס, לרוקן את כל המכשירים הפרלמנטריים מתוכנם. (דברים אלה נאמרו כלפי משה ברעס, יו"ר הקואליציה, שצעק ממקומו ודרש להפסיק אותי.)

היו"ר טובה מנהדראי: חבר-הכנסת אבנר, ביחס לשאלתה הראשונה, המקורית, קיבלת תשובה כוללת. לגבי שאלתה נוספת יכול השר, אם הוא רוצה, לענות עליה, ויכול הוא לבקש להמציא אותה בכתב ולענות עליה אחר-כך. היות והפעם התשובה היתה כוללת לשאלות רבות, ל-23 שאלות, אני חושבת שהשאלות שהינן מוטב שאתה תגיש שאלותיך בכתב. אני רוצה לשמוע את דעת השר בעניין זה.

אבא אבנר: גבירתי היושבת-ראש, עלייך עצם ההסכמה לכלול את כל השאלות במיסגרת אחת הודה יושב-ראש הכנסת, אחרי עיון, כי למעשה השאלות הללו חד הן. למעשה נשאלתי שברים ושמונה פעמים העם קיבלנו ידיעות על התייעצויות ארבע המעצמות, מה העמדה הכללית של המעצמות ומה התגובה של ישראל על המהלך הזה ועל העמדות הללו. על זה עניתי כפי שנעתי במיסגרת השאלות.

על כך, אינני סבור שעושים את העניין פלסטר על-ידי הנוהג הזה. היפוכו של דבר, לענות בנפרד על עשרים ושמונה שאלות, שהן פרוודות אך למעשה הן זהות — אני סבור שזה היה הופך את המוסד הזה של השאלות, פלסטר.

היו"ר טובה מנהדראי: אני מקווה, איפוא, שאתה, חבר-הכנסת אבנר, ברגע זה מקבל את התשובה, ותנסה את השאלות הנוספות בכתב, ואני בטוחה שכבוד השר יענה לך עליהן.

אורי אבנר: גבירתי היושבת-ראש, אם זאת פנייה לחבר-כנסת שניקום גישה זו או אחרת — זה דבר אחד. אם זאת הכרעה של היושבת-ראש — זה דבר אחר לגמרי, אם אני מבין זאת כפנייה...

היו"ר טובה מנהדראי: כן.

אורי אבנר: אם כך, אני מוכן בהחלט לנסח את הדברים בשאלות נוספות, כדי לתת לשר-החוץ אבא אבנר אפשרות לעיין בדברים ביתר כובד-ראש — דבר שהוא רצוי כשלעצמו.

(ארבע המילים האחרונות אינן מופיעות, משום מה, בפרוטוקול.)

מה העלים דיין?

טוב מאוד מגן על עניין רע מאוד. הוא נקט בשיטה המקובלת במיקרים כאלה, על פי העיקרון שהתקפה היא ההגנה הטובה ביותר. כשאין נימוקים סבירים להגנה, מוטב להתקף את הצד השני, בצדק או שלא בצדק. אבל לא אופייה של סיעת רקיח עומד כאן היום לדיון.

היום מלאו שנתיים למלחמה. בזכור ל-חבר-הכנסת, הייתי בעד המלחמה, בניגוד לעמדת רקיח. ראיתי במלחמה — ועדיין אני רואה בה — מלחמת-התגוננות מוב-הקת, למרות שהיום מנסים חוגים מסויימים להפכה למלחמת כיבוש וסיפוח.

... הנושא שלפנינו הוא עדין מאין כמר. זה אין בישראל איש היכול להיות מעוניין בעיקרו האימון בצה"ל. אך מאידך, אין אנו צריכים להפוך את צה"ל לגוף קדוש, ואת הקצינים לסופר-מנים שאינם יכולים לט-עות.

הצבא זה העם, הצבא זה אנחנו, והעם כולו חייב ורשאי לפקוח עי-ניו.

ככל שעובר הזמן, כן מתגלים פרטים חדשים, טענות חדשות והאש-טות חדשות על המאו-רעות שקדמו למלחמה.

חיוני להיגיינה הציבורית לערוך חקירה יסודית, מוסמכת ורצינית, הן לשם גילוי האמת, הן לשם קביעת סטנדרטים מלאכי-תמים להתנהגות שרים, והן לסימון התי-חומים בין צה"ל והממשלה.

אני, אישית, אינני מאמין שיש סכנה, ושיכולה להיות סכנה, של פוטשיוס צבאי בישראל.

יצחק גולן: אז מה אתה מציע להע-ביר להעדה?

אורי אבנר: מידי אסביר.

אני סבור שהתבררנו בצה"ל שהוא אחד הצבאות הממושגמים ביותר בעולם. יש

יעצו לנו שלא נעשה זאת. אמרו: „נכון, אתם צודקים, אבל לא כדאי לכם שיפרסמו את שמכם בנשימה אחת עם רקיח“.

דחינו טענה זו. עלינו למלא את חוב-תנו גם כשאנינו פופולרית.

רקיח הגוישה הצעה לסדר-היום ודר-שה לדון בראיון שנתן לו אשכול ז"ל לעיתון מפלגתו, „רמזור“. בראיון זה התלונן אשכול כי ערב המלחמה היו ב-ישראל „תופעות כעין-פוטשיוסיות“, ור-מז בברור כי הכוונה היא לאנשי דיין-„פוטש“, בגרמנית-שווייצית, פירושו „הפכת-פנת צבאית“.

אחרי שדובר רקיח נימק את הצעתו, ענה השר יעקב שמשון שפירא. הוא לא התייחס כימטט להאשמות, אלא פשוט תקף בחריפות את סיעת רקיח. קמתי והצעתי לנכנס להעביר את העניין לדי-יון בוועדה. בין השאר אמרתי:

אורי אבנר: שמענו זה עתה פרקליט

דיין

לעזאזל החיים

העיקר הבריאות

עד כמה חשובה בריאות העם? ביום ב' בשבוע שעבר, בשעה 8.45 בערב, בעת הוויכוח הכללי על ענייני הבריאות, נכחו באולם המליאה מלבד הנואם (חביב), היו"ר (נצר), שרי-הב-ריאות ברזילי ואני שיש חב-רי-כנסת.

רשימת הנוכחים: המערך — 4 מתוך 63 (הקטין, גז, ביבי, בר-פורת), אגו"י — 1 מתוך 4 (גורס), מא"י — 1 מתוך 2 (ורדיגר), שחיכה לתורו לני-אום).

נעדרו לחלוטין: כל סיעות גח"ל, ה-מפד"ל, ל"ע, המרכז החופשי, רקיח, ו-המחנה.

התעללות בחיילים - ביזנס מן הכותל המערבי

- דיכוי הרפורמים - מניעת עליה - פילוג העם

לחסל את מערד הדתות!

כידוע, בתיכנסת! — בשעה שחירות דיי-רות לעולים בכל רחבי הארץ, ואין כסף להסיע חיילים רצוצים ועייפים הביתה, ל-חופשה קצרה?

האם נדבר על כך שמשרד-הדתות הרס את החדייה הנהדרת של הכותל המערבי, הזכורה לנו מימי ילדותנו, והפך את

גורן

השטח לפניו למעין מיגרש-חנייה ענקי, חסר הוד והדר?

האם נדבר על כך שעושים ביזנס גם מן הכותל, ובונים אולם לחתונות ולבר-מיצאה מול הכותל לשם עשיית רחמים, ולשם כך הסקיעו רכוש זה מבעליו האמיתיים, יהודים דתיים שלא היה מאנשי-שולר מנו?

האם נדבר על הדיכוי השיטתי של קו"פ סרבני-כספים ורפורמים, וזמים המקיפים מיליוני יהודים בעולם, ושאינו להם אף אותו חופש דתי הניתן בארץ לבאי האיים, לדרושים ולמוסלמים?

האם נדבר על אפליית בני נישואי התערובת, אפלייה העולה למנוע עלייהם של מאות אלפים מברית-המועצות ומ-ארצות-הברית?

על כל אלה לא נדבר. נדבר על המדינה כפי שהיא צריכה להיות — על ההפרדה המוחלטת בין הדת והמדינה.

מאניפסט חילוני

בתום נאומנו על תקציב משרד-הדתות, החלטנו לנסח בקצרה את האני-מאמן של המחנה הלוחם בכפייה הדתית:

אורי אבנרי: זמן כה רב נאנק הציבור תחת עול הכפייה הדתית, עד כי אינו מעלה כלל על דעתו מה יכולות להיות פניה של חברה בת-חורין, דמוקרטית וחילונית, המשוחררת מכפייה.

במדינה זו יהיה לכל זוג החופש להינשא, בכל מקום שהוא בוחר בו, בפני רשם דתי או חילוני, כבחירתו.

במדינה זו יהיה לכל זוג החופש להתגרש, על פי חוק המדינה, כשי-הנסיבות מצדיקות זאת, בלי קשר לשום הלכה דתית מימי מתושלח.

במדינה זו יהיה לכל משפחה החופש לשוטט בשבת במולדתה, באור-טובות הציבורי ולהשתמש ברכבת הציבורית, להינפש בחיק הסבך ולנשום את אויר הארץ.

במדינה זו יהיה לכל אדם החופש להתברר ביום שבת ובשבת, בכל צורה הנראית לו — להסתכל בסלחנות, לראות הצגת תיאטרון, לשמוע צלילה של תזמורת פילהרמונית, להסתכל בסרט טוב או רע.

במדינה זו יהיה לכל אדם החופש לאכול כאשר יחפוץ, מצדפים ועד שפנים, כאות נפשו, וייעלחו אלפי המשגיחים הטפיליים לשוק העבודה היצרני, שם יש חוסר בידים עובדות.

במדינה זו יבוסלו כל חוקי הכפייה הדתית, הממלכתיים והעירוניים, איש על פי מצפוננו יחיד, ואיש לאלוהיו יסגוד — אם יש אלוהים בלבבו.

במדינה זו תשתחרר הדת עצמה מעוץ העסקנים, ותהיה לה ההזדמנות — אם יש לה הכוח הנפשי לכך — לחזור ללבבות ולעשות נפשות.

זהו החזון.

מי הנושא בזה אף לא אחת ממפלגות המיסוד.

ומולה — המציאות. מציאות הכפייה והמקור והמיסוך.

מי מקיים אותה? כל מפלגות המיסוד, מחמרנו החופשי וחירות ועד מפ"ם וז"ע, מבחורי-הישיבה של אגודת-ישראל ועד משה דיין, המשחרר אותם מגיוס, כדי שיוכלו להתמסר להכנת רופאים ונשים זקנות.

אך לא לעולם תשלט הצביעות בכיפה ובלי כיפה.

בבוא היום יגיש הציבור את החשבון לבעליו.

הוויכוח על משרד-הדתות נתן כימעת לכל סיעות הכנסת הזדמנות לדרוש חלק גדול יותר מתקציב המשרד, יותר כיסאות במועצות הדתיות, יותר מישי-רות. לא הצטרפנו למקהלה זו.

כאשר קמתי לנאום, נכחו באולם בדיוק עשרה חברי-כנסת ושלוש חברות-כנסת. בראשית דברינו יצא את האולם גם שר-הדתות, זרח ורהפטיג, כמו בכל שנה בעת נאומנו על נושא זה.

אורי אבנרי: אני שמח שבחיכוח זה על משרד-הדתות נכח לפחות מגיין

ורחפטיג

של חברי-הכנסת באולם (להבדיל מחברות-הכנסת).

מה לנו כי נבוא וגלין על מעשיו ומח-דלוי של משרד-הדתות?

והרי עצם קיומו של משרד זה — לא יכירנו מקומו במדינת-חור-פשו, במדינה מודרנית, במדינה חי-מבוססת על עקרונות מגילת-העצמאות!

האם נמתח ביקורת על משרד זה, שכולו מכשיר בידי מפלגה אחת — שהיא שיפחה נרצעת של מפלגת השילטון — כדי לעשות עסקים פוליטיים וכלכליים על-חש-בון האמונה התמימה של המאמינים? או לאוונניים ששמעו היום את הדברים שנאמרו שנים הודוך הזה! נציגי זרמים דתיים שונים מתקוטטים על תקציבים, על הקצבות, על כסף, על גיובים ומישרות, כמו תגרנים בשוק!

מעט מאוד מדינות בעולם שבהן הצבא הוא כפוף כל-כך לרשות האזרחית.

אולם ערב המלחמה נתגלו תופעות ש-אותן יש לברר, ולגביהן יש להסיק מסק-נות. והן בשני מישורים:

במישור האחד יש האשמות על דיוחנים כוזבים של שרים לממשלה, בעניינים של חיים ומות, בתקופת סכנה עליונה.

מר מיכאל בר-זווה, מי שהיה הדובר ה-רשמי של השר דיין, האשים את השר אבן בכך שהעלים מהממשלה אינפורמציה חיו-נית ביותר והיא, שהתנועות בה אמר גינר-הודעה של הנשיא גינסון, לא היו סוץ שאין לסמוך על התערבות אמריקאית לפתית המיצרים. הגשתי בעניין זה שאיל-תות לראש-הממשלה המנוח. לצערי התשר-בות לא היו מספקות.

עתה מאשים מר גלבוץ, שהוא דובר ה-מחנה האנטי-דייני בממשלה, את השר דיין בכך שהעלים מהממשלה אינפורמציה חיו-נית ביותר והיא, שהתנועות בה אמר גינר-הודעה של הנשיא גינסון, לא היו סוץ שאין לסמוך על התערבות אמריקאית לפתית המיצרים. הגשתי בעניין זה שאיל-תות לראש-הממשלה המנוח. לצערי התשר-בות לא היו מספקות.

ההערות האלה מעל במה זו.

אורי אבנרי: כולנו יודעים, חבר הכנסת בהיר — אנו חיים במדינה זו, ש-היא קטנה והדברים נפוצים בה — כולנו יודעים בדיוק למה התייחס ראש-הממשלה המנוח באותם הדברים.

היה מאורע מסוים, ואנשים מסוימים — מתוך דאגה כנה ואמיתית, מתוך חרדה ל-גורל המדינה — הגיעו לפגישה מסוימת עם ראש-הממשלה ואמרו דברים מסוימים,

פורמציית שניתנה באותה ישיבת ממשלה. העלמת עובדות היא חטא חמור ביותר במישור דמוקרטי. אנו מאשימים את ה-ממשלה כולה כיום, שהיא מעלימה מהצי-בור אינפורמציה חיונית לגבי יוזמת המעצ-מות, שיש בה כדי לשנות, לדעתנו, לחלו-טין את יחס הציבור.

...המישור השני נוגע לדברי לוי אש-כול על תופעות הפוטשיוס.

אריה בחר: אתה בעצמך שללת את

טלוויזיה וקולנוע בשבת

באחד מנאומינו השבוע מצאנו הזדמנות להגיב על ההחלטה להנהיג שידורי טלוויזיה בשבתות:

אורי אבנרי: ...הממשלה שמה ממש את נפשה בכפה, והחליטה להנהיג טלוויזיה בשבת.

לא מיד, לא לפני הבחירות, חלילה, אלא אי-פעם בעתיד. כל האיומים הנוראיים של המפד"ל על פרישה — נעלמו כלא היו, הם נשארו בממשלה — למען עת-החירום, ולמען התקציבים והפרנסות. הם נשארו בממשלה-הסלחנית-בשבת. אנו שואלים: מה ההצדקה להציג בשבת טרטי טלוויזיה, אך לא סירטי קולנוע? מדוע לא יונהגו הצגות קולנוע ותיאטרון בליל-שבת?

כמה מן הדוברים מתחו על הטלוויזיה ביקורת, בלתי-מוצדקת בחלקה, מוגזמת מאוד בחלקה, אם לוקחים בחשבון את הזמן הקצר בה מופעלת הטלוויזיה. אך מה שמפריע למיצוי האפשרויות של הטלוויזיה אינו חוסר רמה של העובדים, אלא קיום הרשימה השחורה. רשימה זו מונעת ויכוח אמיתי וחופשי בסלחנות, ושומרת את החלק הציבורי של הטלוויזיה לאנשי-שילומנו.

ששטות — לכיבוד זכויות הולדת או ל- התעלמות מהן. היא אמת מידה לקביעת אופייה הדמוקראטי ומהותה של מדינתנו. טלמון האשים ישירות את גלילי, המ- מונה על הסכרת העמדה הישראלית: „הכרתי עמוקה היא שהצהרתך מהווה נזק חמור לסיכויי ה-לום, לשמה הטיב של ישראל, לאינטרסים אמיתיים של המ- דינה, למעמד היהודים בעולם; שהיא טר- מנת בחובה סכנת שמד לחלקים חשובים ביהדות התפוצות; והיא חטא נגד המוסר, הטעם הטוב, התבונה והיושר האינטלק- טואלי; שהיא עומדת בסתירה משועת ללקח ההיסטוריה ותחושת הצדק של ה- טובים באנושות.”

אין חוזה ניצחי. כ-מהחלה שניתה הגדיר הפרופסור טלמון את האפשרות ש-בשליש האחרון של המאה העשרים, לאחר מאתיים שנות עלייתו הלאומית, יבוא בן לאום אחד ויעז להחליט ולהצ- היר לגבי ציבור כלשהו אם הוא בגדר לאום או לא.”

הסביר טלמון: „החוקר תולדות ממל- כות ונהירים לו קצת קומפליקטים בין עמים... תפקיד הכוח ידוע לו יפה. ברם, הוא גם יודע מיקרים אינספור של עמים כובשים, גאים וחזקים, אשר נפלו בין לילה מאיגרא רמה לביקעה עמוקה, לתוך תהום ממש. לשום עם, אין חוזה ניצחי עם שר ההיסטוריה.”

סיכם טלמון את עמדתו, כמובנה ל- היסטוריה מיספר 1 בישראל: „אני רואה שתי עמדות מנוגדות בתכלית: אחת תבר- סנית ביסודה, והדוגלים בה אומרים שיש לסחוט מן הערבים את המקסימום, מתוך הנחה שהערבים לעולם לא ישלימו עימ- נו, או שלא כדאי לנו שישלימו עימנו. היא תברסנית, כי היא מניחה, בעצם, לפי דעתי, הרג ללא קץ וחורבן כללי. הדוגלים באחרת מאמינים, שהשעה ה- זאת צריכה להיות שעת התפייסות. כי אולי היא השעה האחרונה להתפייסות, ולפיכך יש להקל על הערבים המתונים המבקשים בעומק ליבם, או אפילו בגלוי, שהמעצמות יאנסו אותם. ועלינו להקל עליהם או עלידי יוזמה משלנו... או עלידי הסכמה לוועידת-שלום בינלאומית, שבה יהיו שני הצדדים היריבים מוקפים נציגי מדינות אחרות — דבר שכיח ביותר בהיסטוריה של סכסוכים בינלאומיים.”

יחסי-חוץ „הדיפלומטים חושדים”

„ישראל יצאה אתמול בהתקפת-מחץ על איגרת סובייטית, שהיתה לדעת דיפלומטים רבים כאן בעלת טיגנון פייסני מאין כמוהו (כלפי ישראל) — כך פתח את הדיווח העיתון וושינגטון פוסט, החשוב בעיתוני הבירה ה- אמריקאית.

מעולם לא כתבו על הדיפלומטיה הישרא- לית בסיגנון כזה. אולם לאחרונה, עקב יח- סה של ממשלת ישראל ליוזמת-השלום של ארבע המעצמות, חדר טון חדש.

דף סובייטי חדש. הדברים התייחסו למכתב ששיגר השגריר יוסף תקוע, ראש משלחת ישראל באו"ם, למוכיר הכללי של האו"ם. מכתב זה היווה תשובה לאיגרת קודמת של ברית-המועצות למזכיר- האגרת הסובייטית נחשבה כפתחת דף חדש. היה בה גינוי ברור, אם כי מרומז, על הפרת הפסקת-האש מצד מצריים. לעומת זאת, חסרו בה לגמרי, ובאזנה בולטת ב- יותר, ההאשמות הרגילות נגד ישראל. ישר- אל לא נאשמה בה בהפרת הפסקת-האש, אלא רק בחתירה נגד יוזמת המעצמות. „הדיפלומטים כאן תמחים תמיהה רבה על הקיצוניות של מכתב מר תקוע.” הודיע הכתב רוברט אסטברוק, והוא גם סיפק את התשובה המשוערת:

„חריפות התגובה הישראלית העלתה בלב כמה מן הדיפלומטים את החשד שהכוונה ה- אמיתית של ישראל היא לגרום להתכתשות חדשה בינה לבין ברית-המועצות, לאור ה- ידועה על התקרבות עמדות ברית-המועצות וארצות-הברית בשיחות בושינגטון.”

מהלומה תמורת ירידות. במילים אחרות: כדי לסכל את יוזמת-השלום של ה- מעצמות, מבקש משרדו של אבא אבן, ב- השראת גולדה מאיר, לגרור את מוסקבה ל- התקפה מחודשת על ישראל.

סיכם הכתב: „ישראל השיבה במהלומת- מחץ על מה שנראה כמעט כמחווה של ידי- דות של ברית-המועצות כלפיה.”

ארץ-ישראל של מרים הקדושה

כשנתפס בשעתו הכומר אליאס חורי מרמאללה כחשוד בהעברת נשק לאירגון חבלה, לא הפתיע הדבר את תושבי הגדה המערבית. אלה התרגלו, עוד מתקופת ה- שילטון הירדני, שאנשי המינוזים והכנ- סיות בגדה המערבית הם אירגון צבאי בפני עצמו, שיש להם מחסני-נשק עצמאיים.

סיפר על כך השבוע, זכתב „העולם הזה” יאסר אריקורקי, תר- שב חברון:

אבי היה אחד הסוחרים המצליחים ב- חברון. אבל אני הייתי הבוכן הגדול ב- איזור. התחלתי לחפש חיים קלים עד ש- הגעתי לעולם התחתון. הגניבות שהייתי מבצע לא נתנו לי אפשרות קיום יותר מאשר למיספר חוד- שים. התחלתי לחלום על סכום הגון, ב- עזרתו אוכל להיות ללא דאגה. בירדן התהלך סיפור על מטמון של בית-המקדש של היהודים, שכאילו מצאו את תאורו ב- מגילות קומראן. סיפרו על טונות של זהב וכסף וכמה מאות קילו של אבני-חן. ה- סיפור הזה משך את תשומת-ליבי. התחלתי לאסוף פרטים והגעתי למסקנה שאם בא- מת היה אוצר כזה, הרי בטח שהוא נמ- צא כבר אצל אנשי-הדת הנוצרים, שערכו חיפושים בכל המקומות הקדושים ליהודים.

מוטות של מתכת נוצצת. חיפשי תי שותפים, וערכו תוכנית לערוך חיפ- שים בכל הכנסיות הנוצריות והמינוזים. בעזרת ידידים שלנו, שעבדו שם, התאסף אצלו חומר רב. יום אחד קיבלנו הודעה שבמינוז דיר אל-לאטין ראו את הנוזרים מעבירים ארגונים ובהם מוטות מתכת נוצצת. הסתננתי לתוך המינוז. הסתתרתי במא- פיה ובלבלי יצאתי ממחבואי כדי לראות מה נעשה שם. בשעה אחת אחרי חצות החלו הנוזרים לרדת ולעבור. הם החלו

מחפשי-מטמון אל-קורקי * חיים קלים

מעבירים ארגונים גדולים. בשעה שעלו לאכול בחדר האוכל, ניצלתי את ההזדמ- נות וחדרתי לחדר בו הוטמנו הארגונים. בלהיטות פתחתי ארגו אחד וידי קפאה. הארגונים אומנם הכילו מוטות נוצצים, אבל היו אלה קנים של מקלעים, פגזים ארוכים ובאזוקות.

המושיג מנע חיפוש. לא יכולתי לחשוב על יעור אחר של נשק זה מלבד נגד ירדן. נוכרתי שאנשי המינוזים הקימו צבא, שקראו לו צבא מרים. יצאתי החוצה והלכתי למשרדו של אבו- גזאלה, שהיה קצין מחוז ירושלים. הוא הזמין אלי את אנואר אל-חטיב ויחד ש- עו מפי את הסיפור. אבל מכיוון שמושל העיר היה נוצרי וסגנו היה ארמני, לא ערכו שום חיפוש במינוז. בלחץ החוץ תיקאן הושתקה אז כל הפרשה.

* מימין, מתחבק עם אחד אל-שווקיירי.

דינה הכת כתבה פעם ספר-שירים ש- נשא את השם תמוז 63 או פנטסיות של אשה עיפה. אבל לא בגלל זה דיברו עליה השבוע בישראל.

היא גם שירתה בצה"ל והספיקה לחצוב לעצמה פינה משלה כחיי-החברה הישראלית. אבל לא על זה שידרו בשידורי ישראל ב- שבוע שעבר.

מה שהפך את דינה הכת — שחרחרות, קטנה, גדולת-ענינים ופיקנטית — לשם-דבר בישראל היה שידור רדיו מלונדון. קולה של הצברית מירושלים הורם באנגלית מהוקצעת בזכות מלחמתם של הפלסטינים — נגד מדי- נתה שלה.

לפני שהרגישה איזה מהומה עוררו דבריה, הספיקה דינה ל- לוח ארצה דו"ח, כתוב בכתבי ידה, על המאורע שהפעיר את ישראל. הנה הדו"ח כלשונו:

הפירסום היה אפסי. אבל ביום ראשון ב- צהריים התאספו בפנית הנואמים בהייד פארק, מלבד כאלפיים מפגינים, גם חמישה אוטובוסים טעונים משטרה, ומיעוט קטן אבל קטן עם חזות מפ"מית מובהקת. ההפגנה אורגנה עלידי מערכת הסולידא- ריות עם פלסטין. אירגון-גג המאכלס חוגים שאלים שונים באנגליה, כמו הקבוצה ה- מארכסיסטית הבינלאומית, הסוציאליסטים ה- בינלאומיים, הגמד השחור, ועוד.

★ ★ ★

ב מערכת הסולידריות עם פלסטין גם ערבים: קבוצה שמאלית עם פלסטין ער- ביים לסולידריות עם המהפכה הערבית, וכנגדם התאחדות הסטודנטים הערביים, שהיא מסורתית-לאומנית. המתח בין שני הפלגים האלה הביא לפרשת האירגון לקידום ההב- נה האנגלית-ערבית, שהוא אירגון לאומני, פרלמנטרי-למחצה.

אוסף הדגלים והכרזות בהייד פארק הפג- מעט את החשש שהלאומנים ישתלטו על ההפגנה. הכרזות הלאומניות היו במיעוט, לעומת שלל הדגלים האדומים שניסוחן ש- קול. תמונה של נאצר, שנישאה בהייד פארק — נעלמה בדרך לכיכר טרפלגר.

בעוד המפגינים מתארגנים למיצעד, פצח המיעוט המפ"מי בבהבה נגינה, מה שעורר התעניינות מועטת, והמיצעד יצא לכיכר טרפלגר, לקריאות נרגשות של יהודי מקר מין: „ערבים — הביתה!” בכיכר טרפלגר התגודדו כשלושת אלפים איש נוספים, מרביתם ערבים, לרבות אירגון

הפלסטינים החופשיים, וחגי אשד, כשהגיעו המפגינים, מנה הקהל כששת אלפים איש ועשרות שוטרים, שניצבו הפעם בתוך הקהל מחשש התלקחות בין הישראלים והערבים.

האסיפה נפתחה בשירת האינטרנציונל, דבר שהיסה את הלאומנים הערביים לגמרי. נאמו נציגים מקבוצות שמאל אנגליות, ביניהם פול פוט, בנו של הלורד קארדון. הוא נולד בחיפה בשנות ה-30, והוא עכשיו מפעילי הסוציאליסטים הבינלאומיים. נאם גם אחד מעורכי העין הפרסית, שניתח את מניעי הנפס של המערב במזרח-התיכון, ו- תמך ב„לקראת מורחתיכון מהפכני סוציא- ליסטי”.

דיבר טאריק עלי, עורך הגמד השחור, ש- אמר בין השאר: „איננו נאבקים למען פלס- טין חופשית, דמוקראטית ומאוחדת, אלא ל- מען פלסטין מהפכנית וסוציאליסטית.”

האחרים אמרו דברים דומים, להוציא אחד מנציגי תנועה מאואסטיה, שניסה באותה הזדמנות לסכם חשבונות עם הקרמלין. ואז הקראתי את נוסח הכרזת שהפיצו אנשי ישראל — בין המפגינים. לא היו הפ- רעות, אלא שהמיעוט המפ"מי שר את החקווה.

הנה כמה מהקריאות שקראו בהפגנה: „נצעד בעמאן בדרך לתל-אביב!” „שחררו את היהודים מהצינורות!” „אנטי-צינורות — לא אנטי-שימיות!” „הצינורות — אויבת ההמונים הערביים והיהודיים!”

„למען המהפכה הערבית!”

★ ★ ★

ע ד כאן הדו"ח שכתבה דינה הכת. אבל מי היא, בעצם, דינה הכת? „הכרתי אותה כשהיתה עוד גימנזיסטית,” נזכר המשורר דן עומרי. „בשבילי היא עדיין ילדה קטנה,” אמר ה- אדריכל אלישע גת.

„פריג'ידיה. מתוסבכת.” פסק צייר, שמסי- בות מובנות ביקש להעלים את שמו. „היא כאבה את כאבם של ערביי ישר- אל,” התלהט הסטודנט ראף אליאס.

והם היו רק קומץ קטן מתוך מאות אנשי אמנות, עיתונות וחברה בתל-אביב ובירוש- לים, שהכירו את דינה הכת מקרוב, והספיקו לקבוע לעצמם דיעה ברורה עליה. דיעה חלוקה באופן קיצוני. אלה אומרים: תמימה,

* ראשי-תבות אנגליים של „ועד ישראלי סוציאליסטי מהפכני בניכר”.

היא ברוחה מירושלים הקטנה - וזיעזה את ישראל כאשר נאמה באספת אל-פתח מה מדיץ את דינה?

האם מחזיקה בדיעות מנוגדות לחלוטין לאלו שהשמיעה בתה בהייד פארק (ראה מיטגרה). היא קראה שם את הסיסמה: "Down with Zionism", כלומר, "בזו לצינות!" זאת לא היתה קריאה פוליטית בלבד. כי אם גם קריאה נגד הבית וגג המוסכמות שלו - אשר הבריחה מהם הביאה את דינה כה רחוק. אולי רחוק מדי.

ישראלים כמו שמעון צבר, היתה בין מייסדי מוסד בעל ראשייהותיות ישראל והשם "יורני הוועד הסוציאליסטי המהפכני הישראלי" בנכר. מדוע עשתה מה שעשתה? הסיבה אמה מרים: "דינה היתה תמיד לצידו של החלש, הנרדף. היא חושבת שנעשה כאן אי-צדק, ושהפלסטינאים הם הנרדפים. היא לא מבחינה שאין לנו, היהודים, כל ברירה אחרת."

● **במראה** - היא לבשה תמיד שחור רים, הסתירה את עורה הלבן החיוור, לבשה כפפות ארוכות בקיץ וחבשה כובעים רחבי-שוליים. ● **בנוכחותה** - היתה מוכנה לכל הרפתקה. כל הסיפורים המטורפים, שאנשי הבוהמה המציאו בדמיונם הפורה - היו אצלה למציאות. ● **באינטליקט** - ספגה מידע בלי גבול. ידידיה לא היו רק בני-זוג, אלא גם מורים. מהם למדה קומוניזם, וסוציולוגיה, ועיתונות, וכתיבה, ובימוי סרטים. אורי ז' הר נתן לה תפקיד קטן בכל ממזר מלך, ובמשך ימי חייו של השבועון הסאטירי "ציפור הנפש", היתה דינה מזכירת המערכת וכותבת פיליטונים.

טובת-לב, אידיאליסטית. ואלה אומרים: מופת רע, סוטה, תמהונית.

★ ★ ★ **דינה הכת**, ילידת ירושלים בת 25, סיגלה לעצמה אהבות גדולות ושינאות גדולות - הכל בעירוביה, בתסביכים. היא אהבה את עצמה - על זה אין ויכוח. היא אפילו חיברה על כך שיר: נאום אהבה לעצמי: ... אני נינוחה בקיבורת מותני, ומחליקה על שיפולי בטני מרעידה קלות, / אני יכיר לה לחפון את שדי כשכף ידי פשוטה. כתפי נופלות מעט צוארי כמו דייק. / אני יודעת את צודות פני כמו תשבץ ישן, / גבהות המצח, שיפולי האף ושרטוטי שפי תיים, / אני נושקת לכתפי בערגה - כמעט נושכת, / כשדי חוצות את גופי לפני פנים, אחר כך באה העווית הגדולה / אני, אני, אני / חיה נושמת גועשת - אתה רואה ...

אמה של דינה: "לא להחזיר שמחים!"

לם. אז מה יש לדבר על הסכמים ושלוש? יש דברים מאוד לא נעימים שעלינו לעשות. כמו למשל המעצרים ההמוניים ופיצוץ הבתים. אבל אין לנו ברירה. מה היה קורה

אני לא חושבת כמו דינה. לדעתי, לא רק שלא צריך להחזיר את השטחים, הרבה יותר מזה: אסור לנו לחתר, אפילו על שעליאדמה אחד ממה שיש בידינו. מה היה

★ ★ ★ **יד שיום אחר**, "נגמרה לה הארץ". היא נסעה ללונדון, עבדה שם כדוגמנית צילום והתחברה אל "השוליים המטורפים" של השמאל החדש. היא סובבה בחברת

★ ★ ★ **יא גם** אהבה גברים - או שמא היו אלה רק רומנים של הגוף, אשר השיאירו את נשמתה קרה?

שאפתה היתה תמיד לפרוץ החוצה, לברוח מהבית, מהעיר, מהארץ. אך ככל שהצליחה להתרחק ולברוח, היא נשאה עימה את הטראגדיה הגדולה של בית הוריה. בית ירושלמי סולידי, אב במדים של שוטר לא מנדאט, אם תרבותית, נאה. ופתאום - ה' אב לקה בשיתוק. הוא חי עד היום חסר-אונים, תלוי בטיפולה המסור של אשתו. האם מרים, קפדנית מטבעה, שפרנסת המשפחה נפלה לפתע על שכמה, נהגה ביד קשה בדינה ובאחיה.

"אילו היתה דינה פחות יפה", היררה ה' אדריכל אלישע גת, "היתה הופכת במרוצת השנים עקרת-בית ממורמרת. אבל דינה ראתה בנחונות הסבכים פתח להצלה. היא רצתה לברוח. תחילה מעינה הצופיה של האם הקפדנית וחסרת-הפשטות, ואחר-כך מ' ירושלים, ולבסוף מהארץ". בבוהמה הססגונית, בה חיפשה מיקלט, היתה חייבת דינה לנסות להתבלט בכל:

נאומה של דינה:

כיבוש הגדה המערבית ושטחים אחרים, בידי כוח צבאי ישראלי, אינו רק בלתי-צודק, הוא פשע פוליטי נגד כל עמי המזרח-התיכון - יהודים וערבים, ישראלים ופלסטינים.

המימסד הציוני בישראל מעמיד פנים כאילו הוא מציל יהודים מרדיפות ו-אפליה. באותה שעה הוא רודף ומפלה ערבים פלסטיניים לרעה, שולל מהם זכויות אזרחיות וגם פוליטיות.

כניעתם של רוב הישראלים - אחרים מהם מצהירים על עצמם כ"ליבראליים" ו"סוציאליסטים" - לאידיאולוגיה ה"גזענית הציונית, הנישענת על עליונות צבאית, אינה עושה אותם פחות קורבנות מאשר העם הערבי הפלסטיני.

המאבק ההיסטורי המסובך במזרח-התיכון איננו התנגשות בין יהודים וערבים בתור שכאלה, כפי שהלאומנים טוענים.

הפאסיסטאני נאום

עצמית, אלא גם פוטנציאל לשינוי פני המזרח-התיכון כולו.

הנסיון של המאבק הישראלי-פלסטיני

Down with Zionism

ני מאשר, שבעיות לאומיות אינן יכולות להיפתר בדרך לאומנית. כמו כל בעייה חברתית ומדינית גדולה, היא יכולה למצוא את פתרונה בדרך לא-לאומנית, לא עליידי מהפכה חברתית. לא מהפכה שתוביל לקראת מישטר ביורוקרטי או דורסני, כי אם לקראת חברה חדשה, שבה עמים המשוחררים מכל שיעבוד חברתי ולאומי יצרו יחדיו את הפדרציה של המזרח-התיכון.

ענים. זוהי התנגשות בין נחלנות ציונית - שהינה, ותמיד היתה, בתיברית של האימפריאליזם - לבין אוכלוסיית פלסטיין. נוסף לזאת, עצם קיומה של "החיות מה הציונית" הביא אותה לידי התנגשות עם המוני העם הערבי ברחבי ה"אזור כולו".

העם הפלסטיני, הקורבן העיקרי וה"ישר של הציונות, מנהל עתה מלחמת-שיחור. זה אינו סתם מאבק להגדרה

פאסיסטאני היושב בלונדון, קורא לתמוך במלחמת הפלסטינים. טביבו ניצבים ערבים ואנגלים, במצב הנך לקראת הפרעות כלשהן. מאחור, החצי התחתון של דגל פלסטין, מוחזק בידי אחד המפגינים.

תמונה זו צולמה בהייד פארק, בהפגנה שבה נאמה דינה הישראלית. היא מראה את שמאלני

אם המצב היה הפוך, והם היו מנצחים ב' מלחמה? אם הם היו הכובשים השולטים, ואנחנו מתחת לשלטונם? הם לא היו עורכים מעצרים המוניים. הם היו הורגים את כולנו. מצד שני אני יודעת שאין באפי שרונתנו להחזיק בשטחים אלה. אבל בכל זאת עלינו להשתדל להחזיר אותם עד כמה שאפשר יותר מאוחר.

מזכבנו קודם? היינו חנוקים. אם נחזיר מה שכבשנו, שוב נהיה חנוקים. הם יסגרו עלינו במעגל מכל עבר, גם עכשיו אנחנו טגורים, אבל לפחות הם קצת יותר רחוקים מאיתנו.

מי שרוצה להחזיר את השטחים וחולס על שלום לא מכיר את הערבים. אני חייית עם הערבים יחד במשך שנים רבות. אני ילידת הארץ, ובצפת היתה לי הזדמנות לחיכוכ מ' הם. במשך שנים רבות חיינו ביחסי-שכנות טובים. כבר כמעט שכחנו על ההבדלים בינינו. ב'1929 פרצו המאורעות, ואז הערבים שחטו אותנו. אותם הערבים שממש גרו איתי באותו הבית, באותה החצר.

1929 זה לא כליך רחוק. זה היה לא מרחק. אז איך אפשר לדבר על אמוץ ב' ערבים? ואפילו אם יחתמו איתנו שלום, איזה ערך יש למילים שלהם? איזה ערך יש להבטחות של הערבים? אנחנו אומרים שאנחנו רוצים שלום איתם, ובאמת רוצים. אבל כל מה שהם רוצים זה לזרוק אותנו

הערבים הם עם פרימיטיבי. הם חסרי-תרבות. בכל אופן תרבות שונה לגמרי מ' התרבות שלנו. עובדה - הערבים שנשארו יחד איתנו אחרי מלחמת-השיחור הם שונים לגמרי. הם ספגו משהו מאיתנו. אחד הנימוקים שלי להחזיק בשטחים כמה שיותר זמן, זה שאני חושבת שאם הם יחיו איתנו תקופה די ארוכה הם ילמדו משהו מאיתנו. הם יראו שאנחנו שונים מהם ויספגו משהו מההמוניזם ומן התרבות שלנו. זה שכל ערביי השטחים הם האויבים שלנו, ולא ר' צים ללמוד מאיתנו ולקבל את התרבות שלנו, לזה אין לנו ברירה. אנחנו צריכים להמשיך ולהשתדל.

קומנדו דיונוגוף

במקום משחק ברידג' אשת החברה התלאביבית ברוריה צורן, היתה מוכנה לוותר על מישחק ברידג', כדי לרדת לעזרת חיילי צה"ל בביקעת הירדן. כאן היא נראית (מימין) עם בת-זוגה.

ארגמן, הסתבר שטעו בכתובת. שם לא זקוקים לחתיכות. יש מספיק במלאי המ' קומי. היו שם חתיכות לא נורמליות, ש' דיונוגוף יכול בשקט להכניס אותן למחזור. התקרה היתה שבמחנה צבאי לפחות, תה' וזה הופעת הקומנדו של דיונוגוף סנסציה. שם אין להם כל כך הרבה בנות. אבל הס' חבר שבמחנה צה"ל בביקעה, יש אפשרו'

השחקר לנו כאן, אמרים **ה' חיללים** במוצבים שבתעלת-סואץ וב' ביקעת הירדן, "זה רק חתיכות". אבל אם החתיכות של דיונוגוף אינן מגיעות לחזית, זה לא מפני שהן מפחדות או שרוח ההת' נדבות פסחה עליהן. ההתקפות של אל' פתח אינן מרחיעות אותן, גם לא ההפ' גזות של הארטילריה הירדנית. הן דווקא משתגעות להיות בקו, להציג את עצמן בפני צנחנים ולזכות בשריקות התפעלות מפי השריונאים. יין רק מי שיקח אתון לקו. עובדה: השבוע, כשרק ניתנה להן ההז' דמנות הן ניצבו ממש בתור כדי לרדת לביקעה. כל העניין התחיל מזה שהאמרגן מרקו תורג'מן קיבל אוטובוס להוריד אמ' נים כדי לבדור את החיילים בביקעה. הוא החליט שאמנים זה לא מספיק ומה שחסר לחיילים זה גם סוכריות. אבל מכיוון שחיי' לים אינם מסתפקים בסוכריה-על-מקל רצה מרקו להצמיד לכל סוכריה חתיכה דיונוגופית. מועמדות לא חסרו. היו כליך הרבה קופצות נלהבות על הרעיון, שלא היה מקום לכולן באוטובוס. כל חתיכה רצתה גם להביא את האמא שלה ואת הדודה ש' היו פעם חתיכות, עד שהיה צורך שהחתי' כות האמיתיות ירדו לחזית ברכב הפרטי שלהן.

המראי המקומי מספיק

ה' חיללים ישתגעו כשנביא להם **את הקולקציה הזאת**, חשב מרקו תורג'מן, כשהאוטובוס יצא סוף-סוף לדרך. ובאמת, מה הם יכולים לרצות יותר? הבי' או להם את כל מה שאפשר לאסוף היום בדיונוגוף. היתה שם ברוריה צורן, שחית' רה למען החיילים על מישחק הברידג' שלה; היתה שולה מרגשטרן, שבעלה, בעל בית-חרושת לסוכריות, שלח איתה את ה' ממתיק; היתה סנדרה אבנרי, שעלתה לא' רץ מדרום-אפריקה וכרמלה שפר, אחות במיקצועה, שהגיעה מביקור משפחתי ב' פרס, ואחרות.

האמנים, ארים סאן, אילן ואילנית, דני ליטאני ורביעיית אי' לייק מייק. היו צרי' כים לבדור את החיילים, ואילו החתיכות — לארח להן לחברה בשעת התוכנית. אבל כשהגיעו לתחנתם הראשונה, היאחות נח'ל

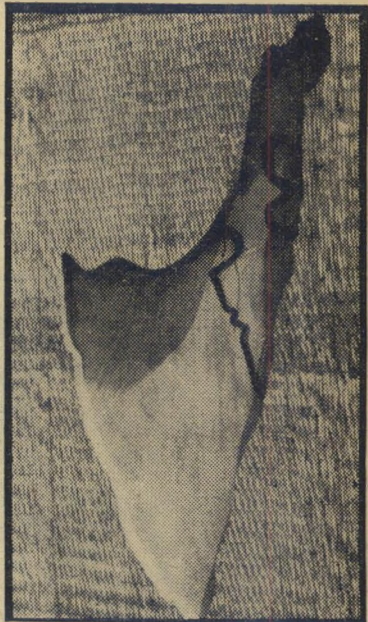
רס לא גמור ולא היו שום שמות או משהו כזה. אך אפילו כרגע ברור דבר אחד: יותר מדי אנשים הלכו למות בשם, כל הקדוש'. ואם יש קדוש — הרי הוא לא המצבות וה' חללים, אלא בראש וראשונה — החיים. הורי החללים שמחר אולי ימותו ובניהם שאולי מחרתיים.

המאבק הפוליטי אינו נגמר לרגלי ה' מצבות. אם הוא נגמר שם, אז כולם צרי' כים להכיר בכך, וגם אלה שרצו להנציח את יקיריהם ובמיקרה הנציחו את מאווייהם. **מחרבנים על הקבר.** כשנודע בגן שמואל, אחד העשירים בקיבוצי השומר' הצעיר, כי שניים מחבריו הם שחיללו את האנדרטה בחדרה, סערו הרוחות במשק. הוחלט להביא את הפרשה לשיחת הקיבוץ. אולם עוד לפני שהתכנסה אסיפת הקיבוץ, התחוללה שערורייה נוספת. סמוך ליום בו תיקנו השניים את המפה בחדרה, הטילו מוסדות הקיבוץ על שני צעירים אחרים במשק, להכין קישוט מתאים לתג האחד ב' מאי. זהו קישוט שיגרת, אותו מבצעים מדי שנה, הנחלה בחג הפועלים בחדרה-האוכל של הקיבוץ.

שני צעירי האחד במאי הגיעו למסכנה כי השנה יש לתת בפלאקאט שיצירו ביטוי לעובדה שהתג צויין השנה בישראל בקול ענות חלושה. לשם כך הכינו לוח דיקט גדול, בגודל של שני מטרים על שלושה, צבעו אותו בשחור, עיטרו אותו בציורים וכתבו בו משפט באותיות אדומות: "הבזו למלחמות האימפריאליסטיות — אנו מחר' בנים על קברו של החייל האלמוני". המשפט נלקח מתוך סיפרו של הסופר והמהפכן הספרדי חורחה סמפרון, והתייחס למלחמת-העולם הראשונה. אבל במשק ה' בינו כולם שציירי הפלקט התכוננו למלח' חמה מאוחרת יותר. מה עוד, שאחד ה' צעירים היה דן פראנק, אחיו של אברהם, מציירי גבולות האנדרטה בחדרה. **"לדפוק אותם!"** מובן שהפלקאט

בית-הספר התיכון האיזורי בחדרה החליט להנציח את זכר תלמידיו שנפלו במלחמת ששת-הימים. לשם כך תוכננה אנדרטה מ' שתייה להחנך בעוד כחודש כחצר בית-הספר. היא בנויה ממונומנט פיסולי ה' ניצב ליד קיר שגובהו שני מטרים. בצידו האחד של הקיר חרותים הפסוקים: זרעונו במענית לבב / יום יגיע והיינו לשיבולי זהב. בצידו השני נחצבה בתוך הקיר מפת ארץ-ישראל השלמה.

בוקר אחד, כשהגיעו מורי ותלמידי בית הספר לבניין, הם נחרדו למראה האנדרטה הנציבת כחצר. מישהו קילקל את המפה ה'

האנדרטה בחדרה והגבולות ישונו
"יותר מדי אנשים הלכו למות..."

חצובה, הוסיף בתוכה בצבע שחור את גבו' לות ישראל, כפי שהיו לפני ה'5 ביוני. קמה התרגשות עצומה. המורים הנסערים דרשו חקירה. בלב רובם לא היה ספק מי היה מסוגל לחלל את האנדרטה. כי בבית הספר התיכון האיזורי של חדרה לומדים גם נערים ערביים מכפרי הסביבה. הם הומונו אחד אחד לחדרי המורים. אבל אף אחד לא הודה בביצוע המעשה.

התעלומה פוענחה כעבור זמן קצר. כאשר גברה הסערה, הודו שני צעירים יהודיים ב' ביצוע המעשה. היו אלה אברהם פראנק (24) ויובל גולן (23), שניהם חברי קיבוץ השומר-הצעיר גן-שמואל, שניהם משוחררי צה"ל. אברהם פראנק היה קצין ביחידת צנ' חנים. גולן שירת ביחידה קרבית אחרת.

הונצחו מאוויים, לא יקירים. פראנק וגולן לומדים בשעות הערב באותו בית-ספר חדרתי במיסגרת הינוך תיכון ל' משוחררי צה"ל. ערב אזה. כשסיימו את לימודיהם, החליטו להביע בפומבי את מחא' תם נגד גבולות ארץ-ישראל השלמה כפי שנקבעו באנדרטה. הם הביאו קופסת צבע, ותיקנו את הגבול.

הסבירו שני הקיבוצניקים את כוונת מע' שיהם: "כשביצענו את הצביעה, היה המיפ'

היפהפיה המקומית שמצאו ח' תיכות דיונוגוף בהי' אחזות נח'ל ארגמן היא עיזה שורץ. מ' מושב אביגדור, נמצאת חצי שנה בהאחות.

במדינה

מפלגות

מכות

בבית המפלגה

"הוא היכה אותי!" טען דויד הרפז, מזכיר העבודה בבאר-שבע, כשהודיע השבוע על התפטרותו מתפקידו. הסיבה להתפטרות, לדבריו: עזרא דבי, חבר מועצת עיריית באר-שבע מטעם העבודה, התנפל עליו בבית המפלגה והיכה אותו לעיני ראשי העיר. "הרפז הרים את ידו נגדי ראשון!" טען עזרא דבי, "ראשי העיר וחברי מרכז המפלגה שנכחו שם תפסו אותי ומנעו ממני להגיב". ראשי העיר יכול להעיד שזעור דבי קם שלוש פעמים בכדי להרכיב ליז' אמר הרפז. אי אפשר לדעת בדיוק מדברי שני מנהיגי העבודה מי היכה את מי. אבל דבר אחד ברור: המריבות במפלגה הגיעו למהלומות. **בוגד בפועל.** דבי, נמון קומה, אב למשפחה מרובת ילדים, הוא עסקן מפא"י

עכשיו שיפסיקו להשמיץ את דיוגנוף. אם יש באיזה מקום חיילים שחסרות להם חתיכות, שרק יגידו. מתנדבות לא חסרות. הן מוכנות לחתור על התור במספרה ועל המדידה אצל התופרת וללכת לכל מקום. קומאנדו דיוגנוף נמצא במצב הכן.

כשנחזור מהמלחמה. אל תסריטו בינתיים. אלה שחיתרו על הסרט יכלו לראות בחדר האוכל את האמנים והחתיכות. את האמנים קיבלו שם בהתלהבות, אבל החתירה כות היו מוכנות להודות שבדיוגנוף מת פעלים מהן העוברים ושבים הרבה יותר.

יות בחירה בבירור. במפקדה הקרינו סרטים. הציגו שם מיקימאוס מלפנים לאחור ומאחור לפנים, ברוחם. לפתע נשמעו ירי יות. הפסיקו את ההקרנה. החיילים יצאו עם הנשק החוצה. "חכו לנו", הם אמרו, "אנחנו רוצים לראות את הסרט עוד פעם".

יורד לביקעה

מכה דבי

"לא הרבצתי ראשון"

עוד מימי ראשית ההתיישבות בבאר-שבע. הוא אחד הנציגים הבולטים של העדה היראקית בעיר.

הסביר דבי השבוע את סיבות הריב בינו לבין הרפז: "הרפז החליט עוד ב'16 לאפי' ריל השנה להתפטר מתפקידו. זאת לאחר שבגד בסיעת מפא"י והוא כיום מאנשי שמ' עון פרס ומשה דיין. ראובן קליגלר (הי) "שרגא נצר" של מפא"י בבאר-שבע החליט להוציא את מושכות המפלגה מידיו. קליגלר משמש כמנהל קופת-חולים במחוז הנגב ו-הרפז עבד במחיצתו בתור מנהל מחלקה. כשהתמנה הרפז כמזכיר המפלגה בבאר-שבע, ביקש קליגלר ממנו בחזרה את הרכב שהחזיק בו, שהוא רכוש קופת-חולים. הוא גם קיצץ את השתתפות קופת-חולים בטלפון שהותקן בביתו של הרפז. אך המכה הקשה ביותר היתה שמקום עבודתו של הרפז נתפס בידי אחר, שהובא מתל-אביב.

"אחרי כל הדברים האלה, ביקש הרפז ממרכז המפלגה שיאשרו לו מכונית, ושיתנו לו הבטחה חרימשעית שהם ידאגו למצוא לו תעסוקה נאותה אחרי הבחירות. מרכז המפלגה החליט לא להיענות לבקשותיו, ואז הוא החליט להתפטר."

"לא יהיו שני עיראקים". באשר ל-חקרית בינו לבין הרפז, מספר דבי: "אני מזכיר איגוד פועלי-המתכת במועצת פועלי באר-שבע. ביקשתי מהרפז להעמיד את מרדכי סלים כמספר 2 במועצת פועלי המתכת הארצית. הסברתי לו שיש לו את כל הנתונים הדרושים. אבל הרפז התנגד ואמר לי: לא יהיו שני עיראקים במועצת פועלי המתכת הארצית. אז התחיל בינינו ויכוח חריף והרפז הרים את ידו נגדי ראשון."

"התקרית הזאת החזירה את החיים הפוליטיים בבאר-שבע שנים רבות אחורנית", אמר השבוע דויד הרפז, בהזכירו את התקופה בה כיהן דויד טוביהו כראשי-העיר, תקופה בה קללות והרמת-ידיים היו דברים רגילים בחיים הפוליטיים בבאר-שבע.

"לא החלטתי סופית איזה צעדים לנקוט נגד דבי. ישנם גם דרכים אחרות בהן אני שר ללכת, ואינני חייב דווקא לדרוש את הוצאתו מהמפלגה."

שולה מרנשטרן, אשתו של בעל בית-חרושת לסוכריות, לא הסתפקה במשלוח מתתקים, ירדה בעצמה למוצבים. היא נראית בחברת חייל במוצב.

אילנית הזמרת חיה צח — האילנית שבצמד אילן ואילנית, בשעת ארוחה באוהל צבאי במחנה נח"ל בביקעת-הירדן. אילנית היתה בין המתנדבים לבדר את החיילים.

באהל הופעות האמנים נערכו גם בתוך אוהלים צבאיים, כשהאזרחיות מתערבות בין החיילים הצופים בהצגה.

מאודי תבוא במקום פרדי כשרפי יסתדר עם וילי * כך נבחרה

המלכה * מה תלבש מחרתיים * איפה לפגוש חתיכים היורים חיצים *

וגרה זאבה עם כיבשה

רפי מנשק את
פרדי: מתחרים
הופכים שותפים

יקר, והורה מיד לא לחדש לדיסקוסק של מנדי את הרשיון.

רפי ומנדי הצליחו איכשהו לדחות את הגזירה לזמן מה, ובעיר הגדולה ביותר בי ארץ נשאר עדיין מקום אליו באו תיירים, עיתונאים, ציפורי-לילה או סתם אורחים מן היישוב שחשקה נפשם לרקוד מעט, לשתות כוסית או לפלרטט עם חתיכות בשביל ה' מוראל.

בינתיים החל להתנהל מאבק ציבורי ב' מטרה למנוע את חורבנם הסופי של חיי הלילה התל-אביביים.

אורי אבנרי הגיש שאילתא לשר-התיירות משה קול. בתשובתו אמר השר שהוא בעד, ושחיי-לילה ומקומות-בידור הינם מוסדות חיוניים בארץ המנסה לעודד אליה תיירות.

השר גם שלח מכתבים המסבירים את השקפותיו לראש-העיר ולמשטרה. הוא המ' לך לחדש למנדי את הרשיון.

אורחים אחרים אף הם לא טמנו ידם בצלחת. נחום רו, נציג רפי, חובב דיסקו-טקים לכשעצמו, הפגיש את רפי שאולי עם ראש-העיר כדי שינסה לשכנע אותו.

התברר שאין צורך במאמצים לשכנע איש. כולם בעד. לראש-העיר יש אפילו תוכנית מוכנה משלו, להכשיר את רחוב הירקון כולו לחיי-לילה בנוסח שונה מאלו המת-

חזון ישעיהו עומד להתגשם בחודש יולי הקרוב, הודות לעזרתה של משטרת תל-אביב.

היריבים לשעבר, מנדי ורפי שאולי מ' מנדי, ופרדריקה ורב סגל מפרדי, עומדים לפתוח במשותף פאב בנוסח ישראלי. זאת אומרת עם מוזיקה. הפאב יהיה ליד ה' טיילה, בכניין בו שכן פעם כבוד קפה פנורמה, שהיה בימי המנדט מקום מיפגש היקים התל-אביביים.

את הפאב תנהל פרדריקה, שכבר הוכיחה בעבר שאין לה מתחרים בשטח זה. בנוסף לשותפות הנ'ל, מנהל רפי שאולי ממנדיס מ'מ ישר עם וילי, שותפה-לשעבר של פרדריקה ועתה בעליו היחיד של הדיסקו-טק. הבעיה העיקרית היא החובות בהם שקוע עתה המקום.

אם יצליחו השיחות, יהפוך פרדי ז'ל למנדיס ייבדל לחיים ארוכים. כל השני יים האלה לא היו באים עלינו, לולא חשב מ' שהו במשטרה שבעיר הפועלים תל-אביב שומה על כל אורח הגון לשכב במיטתו עם השעה העשירית ולקרוא דבר, או במקרה של נדוד-שינה, להקשיב למה נשמע ב' הסתדרות.

בעל הרעיון הנ'ל מצטיין בתכונות ב' צועיטיות מובהקות. הוא לא ביזבז זמן

וביקש לאפשר לדיסקוסק להישאר במקומו עד אז. איש-המשטרה הביצועיסט היקשה עורפו וסירב.

לרפי שאולי לא נותרה ברירה אלא לפנות ליריביו-לשעבר.

בירה

השבוע נפתח במלון אוויה פאב אנגלי אמיתי, עם בארמן אנגלי אמיתי, שעד עתה ניהל פאב אמיתי עוד יותר באנגליה. מאחר והפאבים למיניהם נכנסו אצלנו לאופנה, מן הראוי להסביר באופן מדעי מה זה פאב ואיך שותים את זה. הפרינציפ הוא ככה:

משאירים את האשה בבית ובאים צמאים ולבד. עומדים ליד הדלפק, שותים בירה ומשוחחים על מזג-האוויר. בהתחלה מותר

דרך גבר במסלול

קסטי, שיערו הבלונדי מסורק ובפיו סי-גריה.

אתם בטח מכירים אותו. הוא נוסע במכונית שירות של הרץ, מעשן מרלבורו ב' קולנוע לפני "על כל לשון, ליבר תמיד ראי-שון", שותה קוקה קולה בפיוזה גברית,

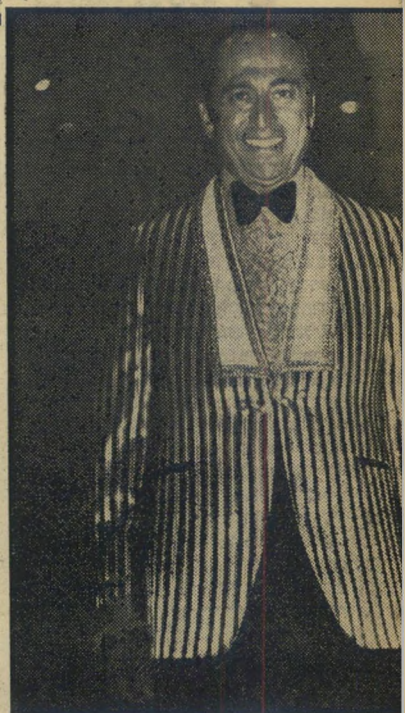
התצוגה השנייה נערכה במלון הילטון. בתצוגה נוכחה העילית החיטית של ישראלי, בצד אנשי ציבור ורוח, וכמה יפה-פיות לקישוט. בשורה הראשונה ישבו עשרה אורחים מוסלמים בבגדים מסורתיים. אך מסמר הערב לא היה יפהסיה או

החליפה של מחרתיים: הארב אדאמס (מימין)

מעל דפי רוב השבועונים הגדולים. התענוגות האלה גם משתלמים לו. הוא מרחיח 300 דולר ליום-צילומים, ומטייל בכל העיר. נראה שבקבוק קוקה קולה נראה הרבה יותר טוב עם הקרמלין ברקע.

מישהו מהאורחים, אלא הארב אדאמס, דוג' מן מיקצועי לאומנות-גברים, שריחף על ה' מסלול באצילות אלגנטית ובטבעיות מעו-רת קינאה. הוא נראה כאלו נולד שם, על המסלול, לבוש בחליפה אנגלית וכובע

בטלית: דגם של פטרוצ'לי

חלפו ימי החולצה הפתוחה ומכנסי ה' חאקי. אפילו באמריקה.

היום גברים אלגנטיים לובשים שכמיות-קטיפה משובצות, או מקסורן עשוי טלית. האחרון שימושי מאוד, בעיקר כשנוסעים ב' שבת לבית-הכנסת.

כך לפחות סבורים המתכננים האמרי-קאיים לבגדי גברים, פטרוצ'לי, שבאו לארץ לערוך סידרת-צילומים ותצוגות-אופנה.

תצוגה אחת נערכה באוניברסיטה בירר-שלים. כדוגמנים לציריות המודרניסטיות שימשו סטודנטים מתנדבים. תמיד טענו כי רוח ההתנדבות טרם פסה, ושאיין שמך של אמת בהשמצה כי הסטודנטים ארישים לכל דבר חוץ מהציונים שלהם.

שקר החזן

מלכת-היופי השתא: חיה לוי

העיקר השכל!

לזו כמו משטאנץ אחד, אבל מבוגרות בעשר שנים מכפי שהן באמת. כל אחת יורדת, לפי התור, קדה לקהל, ומעבירה את הורד האדום שבידה לבאה אחריה.

וכך הלאה וכך הלאה. החזיון מתנהל לפי השיטה הפבלובית של רפלקס מותנה. שריקה — הן קדות לקהל, או זו לזו. שריקה שנייה — הן רוקדות לפי התור. שריקה שלישית — עולות על הבמה במעילים, ויורדות להוריד אותם. שריקה רביעית עד עשירית — עולות על הבמה כולן יחד, כל אחת לחוד, לובשות שמלות ערב, מורידות את השמלות, לובשות ופושטות בגדיים ומשוחחות בהתרגשות עם חיים יבין.

כולם משתוללים

השופטים מתבוננים בנעשה בריכוז רב. קשה לבחור. מי לדעתכם יותר יפה בתור מלכת-יופי — זו שאוספת צדפים, או זו שלומדת היסטוריה?

בשביל זה אנו בוחרים בלבנו בחיים יבין למקום ראשון, ואחריו,

ציפי שקד ורותי שגיא: גם חיים יבין לא נבחר

למקומות שני ושלישי, את ציפי שקד מבני-ברק ואת רותי שגיא מרמת-גן.

המתח עולה. תדי קולק מגיע לחדר-ההלבשה עם נבחרת הכדורסל מאמריקה. כולם מצטלמים. גם השוטרים מצטלמים, אבל רק בפרוי פיל הטוב שלהם. אלכסנדרה שרה, יונה לוי רוקדת.

חיה לוי נבחרת. כולם משתוללים מרוב אושר. רק תהילה סלע, סגניתה הראשונה, מתקשה לבלוע את אכזבתה.

חיים יבין לא זוכה בשום תואר. גם רותי וציפי לא. מה לעשות. שקר היופי, הבל הקן. העיקר השכל.

שלג דאשתקד: מירי זמיר ובעלה

אתם בודאי חושבים שלבחר מלכת-יופי זה דבר קל. ציק-ציק, וגמרנו. זה נכון רק באופן חלקי.

באלסקה, למשל, אין בעיות. בוחרים את הכי שמנה ודי. גם אצל האצטקים לא עשו מזה צימצום. חיפשו את בעלת האוזניים הארוכות ביותר, וזהו. תראו מה בסוף קרה להם.

מסחר פורח

אצלנו העניין לקח ארבע שעות נטו, ומינימום עשר ברוטו. יש לזה כמה וכמה סיבות.

כמו פרשת האיפור. כמה זמן, לדעתכם, לוקח למרוח את פניה של כל מועמדת בכל-כך הרבה צבע, שמפחיד אפילו לחשוב מה היו וינאטו או הקומאנצ'ים עושים כשהיו רואים את זה.

והתסרוקות. אל יקל הדבר בעיניכם. פרעה חופו בנה פירמידה אחת ויחידה במשך עשרות שנים, תוך שימוש בשיטות קפיטליסטיות וניצול מחפיר של מעמד העמלים.

היתה פעם בירושלים נערה יפה שקראו לה שהנו אמיד. דון-דואנים חיזרו אחריה, ושמה הופיע ורד-קבע בטורי הרכילות. יום אחד התחתנה שהנו, בחתונה מפוארת ש- ערכו לה הוריה העשירים, בעלי מלון המלכים. מאז לא ראינו אותה בסרמירות או במסיבות נוצצות, ולא שמענו עליה דבר.

השבוע פגשנו בה שוב. היא באה למנדס יחד עם בעלה — לני לנדס, שהוא יצרן טכסטיל מצליח וצייר חובב. הם לא באו

שמפניה בחודש החמישי

למנדס סתם בשביל להרוג ערב, אלא לחגוג את התחלת החודש החמישי. רפי שאולי הומין להם שמפניה, וידידים ישנים ומחזורים-לשעבר שחו שוב לחיי שהנו. בע- לה כבר קורא לה אמא והיא קוראת לו אבא. שניהם מקווים כי הפעם תהיה זו לפחות ילדה אחת, או שתיים ביחד. מהמין האחר יש להם כבר אחד מוכן מהפעם הקודמת.

שהנו וידיד

בלירה!

גם לשחק בקליעה בחיצים על מטרה על הקיר (דארטס בלעז). מאוחר יותר, כשי- האחירה מתחממת, שרים שירי-עם סקוטיים או בלדות איריות עתיקות או שירי-מלחים מתקופת אליזבס הראשונה. לולא המעשה שיסופר להלן, הייתם יוד- עים את כל זה כבר מזמן, מנסיון אישי, ואולי הייתם מספיקים אפילו ללמוד בלאדה או שתיים בעל-פה.

וכך היה המעשה: הבונגלו שבתוכו בנוי הפאב הובא לארץ מאנגליה כבר לפני שנתיים, לתערוכה בני- לאומית, ועמד לו בשקט בגני התערוכה. מנהל מלון אוויה ראה את הפאב והיהרר לעצמו: למה שלא נקנה אותו ונעמיד אותו ליד המלון למען יוכלו האורחים לשובב נפשם בכוס בירה קרה ביום חמסי, וליהנות מאחירה ביתית?

בעלי המלון הסכימו לרעיון וקנו את ה- בונגלו עם כל אשר בו, וכבר הזמינו את השכנים לבוא מחר לשתות כוסית על חש- בון הבית ולומר בצחצח זמר עתיק. אך הכוונות הטובות היו לאל, והשכנים נשארו צמאים שנתיים, והכל בגלל המכס. כי כידוע לכל בר-בירב, מי שקונה משהו תוצרת חוץ צריך לשלם עבורו מכס. לכן הלכו המנהלים להסדיר את העניין הפעוט ושאלו כמה כסף עליהם לשלם כמכס תמור- רת בונגלו-פאב אנגלי אוריגינל.

המכס אמר, "רנע" ופת חאת הספר. חיפש באות ב', באות ו' ובעוד אותיות ולא מצא פריט שנקרא "פאב אנגלי אוריגינלי", המכס מיד אמר למנהלים בכעס: אין דבר כזה. אתם סתם מותחים אותי. המנהלים אמרו: מה פתאום אין. יש ועוד איך, עובדה שקנינו אחד. המכס אמר: בונגלו יוק; המנהלים אמרו: מה פתאום.

החיכוך ארך שנתיים. קושי העורף של אנשי אוויה ניצח לבסוף, והפאב בכל זאת נפתח. ואם אתם רוצים לשתות בירה תמורת לירה, היסקי תמורת שלוש לירות, ולפגוש חתיכים מחברות-התעופה ותושבים מסביון האלגנטית — זה המקום.

תמרורים

מצפה לתינוק • בעור שלושה חודשים בערך, זמרת שיריהעם ג'ואן באיין (28), הנשואה לסטורנט בורד הארים (23).

נחוג • יום-הולדתו ה-41 של הסיו מונאי ירדי מנוסי, יליד קובצת גבע, שעזב את קיבוצו כדי לשרת בסלמ"ח, ומאו לא חזר אליו. ירדי היה, בין שאר עיסוי קיו הרבגחניים, כתב של האו"ם במלחמת קוריאה, ומשמש כיום כבעל טור קבוע בידיעות אחרונות.

נחוג • יום-הולדתו של סרופסור יובל נאמן, יליד תל-אביב, שסיים בגיל 15 את לימודיו התיכוניים בגימנסיה הרצליה, קיבל בגיל 21 דיפלומה של אינג'ינר, היה פעיל בהגנה ובפרוץ מלחמת-השיחרור הסך לסגן מפקד גרוד בחטיבת גבעתי, המשיך אחרי המלחמה לשרת בצה"ל, וכי מיבצע סיני היה סגן ראש אגף-מודיעין, בדרגת אלוף-מישנה. ב-1960 השתחרר מצה"ל והתמסר למחקר בתחום החלקיקים ופיסיקת-החלל, הצטרף לסגל אוניברסיטת תל-אביב כראש המחלקה לפיסיקה, וחבר החעד המנהל של האוניברסיטה.

נחוג • יום-הולדתו ה-45 של עזריה רפפורט, יליד תל-

רפפורט

אביב שסיים את ה-גימנסיה בלפור, למד באוניברסיטה העברית בירושלים והשתלם בארצות-הברית באמנות ובקולנוע, הופיע על בימות הבימה ו-אוהל, ובכמה סרטים ישראלים. מנחה ועורך תוכניות ראדיו וטלוויזיה, ומבקר קולנוע של מעריב.

נחוג • יום-הולדתם המשותף של חניטה ואבנר צנמנר, את יום-הולדת חגג הנוג בצורה מקורית: אבנר בן ה-29, מבעלי בית-החרושת אלד, קנה לאשתו

חניטה ואבנר צנמנר

טלוויזיה; וחניטה בת ה-25, הדוגמנית הראשית של אלד, קנתה לבעלה מערכת סטריופונית. לזוג ילדה: לורי בת 6.

נחוג • בצפון-מערב חלס, בטכס צנוע בחוג ידידי וקרובי, יום-הולדתו ה-97 של הלוחם העיקבי באי-הצדק בעולם, הפילוסוף לורד ברטרנד ראסל. יחד עם חגיגת יום-הולדת חגגו הנוכחים גם הוצאת כרך נוסף של האוטוביוגרפיה של הפילוסוף, הממשיך להיות פעיל בשאלות עולמיות כמו מלחמת ויאטנאם ויחסי ישראל-ערב.

נפרדו • לתקופת ניסיון, השחקן ג'ורג' פפארד מרעייתו אליזבט אש-לי, הודעתו של פפארד, המופיע עתה בלונדון, על הסירוד, הפתיעה את ידידיו, מפני שחיי הנוג נראו להם מאושרים.

אושפז • בבית-החולים בני-יורק, בגלל מה שהרופאים הגדירו כמיקרה עין-הקומיקאי בוב הופ בן ה-64, הסובל מזה 10 שנים מקאטארקט (קרומ המכסה את הי-אישון) שאין לו תרופה אלא ניתוחים חוזרים.

נדקר • בגבו, בפגיון נחתים, עלידי אשתו, מי שהיה נציג ארצות-הברית באו"ם ובנו של נשיא ארה"ב לשעבר פרנקלין רוזוולט — ג'יימס רוזוולט (62), משפחת רוזוולט התגוררה בשנותיים האחרונות ב-זנבה וג'יימס ניהל חברת השקעות. הדקירה באה אחרי סידרה ארוכה של מריבות, בגלל קינאת האשה.

electronic • electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

electronic

החידוש

האחרון

של

טיסו

TISSOT electronic

טיסו אלקטרוניק

טיסו PR 516 אלקטרוניק — שעון ספורט אלקטרוני, עם תאריכון. הגנה כפולה מפני כל זעזוע. עמיד בפני מים אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש — ללא צורך בדריכה (מתיחה).

השתתף במבצע הפרסים הגדול של טיסו

פרטים בחנויות טיסו המוסמכות

גימנסיה דיאניית

חרשמה לשנת חלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

לבורנטים כימים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני במגמות
הומניסטית
ריאלית

כולל הכנה לבחינות חבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

סרטים, הרשמה 9'1.5'8	תל-אביב ברנר 17 מסנת אלנבי 55	חיפה שמריהו 30 ליון	רמת-גן ביאליק 42	בתים רוטשילד 33 ע"י המצבה	חולון סוקולוב 56	פתח-תקוה ברכובא 1	כ"ב חברון 22 מסנת מודיעין 77 ר"ג
----------------------	-------------------------------	---------------------	------------------	---------------------------	------------------	-------------------	----------------------------------

אוניברסיטה - סטודנטים!

השנה ביום הסטודנט, בידור קל - חשפנות וסרטי עירום.
בשנה הבאה הרמה האקדמאית תעלה, למה לא אורגיות מאורגנות? האם לא מגיע לסטודנטים העמלים במדע ובתורה, התפרקות בהמית בין כחלי המוסד?

בעולם הסטודנט עושה כף חיים באוניברסיטה וק ישראלים "מפגרים" אחריהם!

סטודנט ישראל! החיים שלך שונים בזה יתרוןך ב"פגור" הזה - יתרון צה"ל באיכות חייליו בטהר הנשק, יתרוןך בטהר לימודיך, באצילות המדע.

הרם קול מחאה, גרש בבזבז החללה העוטה חרפה על מוסדות ההשכלה

סטודנטים עם טיפת כבוד עצמי וטיפת כבוד למוסד זה

מה שלא נחשף

סיפו בהבלטה, ליד המילה "חשפנות", את ההבטחה המפורשת: "בקטעי עירום וסרטים טיז נועזים!..."

היה זה מזעזע לחשוב, כי בשנת 1969 סברו מארגני יום הסטודנט שחשפנות יכור לה לשמש אטרקציה עיקרית.

מכל מקום, לא ניתן לחשפנות להוכיח את כוחה המשיכה שלהן, לפני שהסדרנים יכלו למכור אפילו כרטיס אחד לחגיגה, התי

סטודנטית שחרחרת וחמודה הציגה כרוזת פירסומת גדולה בכניסה לקמפוס ב"ירושלים". "לאן?" שאל השלט, וענה: "ליום הסטודנט כמובן!"

וגור נאמר: במחיר 2.5 ל"י הגך מוזמן לדיסקוטקים, טירים, מיוזונים, חשפנות, הור פעות אמנים, דוכני הימורים, רונדו המונים ולשמוח!!!

כדי שיהיה ברור מה המופע העיקרי, הור

סה בחגיגות יום הסטודנט בירושלים, תוצאה אחרת, שאמנם הושמעה מפי סטודנטים מאוכזבים, לא זכתה לביצוע. בעת ששוטטו מדוכן-הימורים אחד למישנוה, מ"שיעמום אחד לשני, קרא אחד הסטודנטים: "נפלוש למשרדי הרקטור!"

חבריו שאלו, בזיק של תיקוה: "מה מציגים שם? מה אפשר לראות שם?"

ערב המיסר - וסוף-סוף הוצתה בישראל אש העימות בין הסטודנטים לבין ההנהלה.

מי שידעוץ מן המחשבה, שחשפנות יחשפו מה שיש להן לחשוף בקמפוס המקווש, היה רקטור האוניברסיטה העברית, הפרופסור נתן רוטנשטריך. הוא אסר ל"קיים את המופע - אפילו אם יצטרך לשלם

ביום הסטודנט

אך כל יאמר איש שהסטודנטים לא הגיבו כאריות על הגזירה הפוריסטאנית. כאשר התי כנסו בבר-אתון, בשעות הלילה הבינוניות, כדי לראות הקרנת סרטים מצחיקים של

בשל כך פיצויים לאמרגן שמכר לסטודנטים מבט חטוף לעבר החמוקים של נערותיו. לצידו של הרקטור התייצבו "סטודנטים עם טיפת כבוד עצמי וטיפת כבוד למוסד

היה סמל יום הסטודנט. המופעים המובטחים בוטלו, או הוכיחו את עצמם בלתי-מספיקים. הזכינות למחזיקי שולחנות-הימורים התרבו ואיש מהם לא תרם רווחיו לייסוד קרן מילגות, כמובטח.

לורל והארדי, מצאו מנהיגי המרד את הדרך הנאותה להתנקם ברקטור. יחד עם סרט ה"רוה והשמן הקרינו סרט של חשפנות. וכך התנגשו לורל והארדי, על מסך אחד, עם נשים מעורטלות.

היחידה שלא שמעה על כל המהומה היתה בלונדית בת 22, תושבת ארעית של תל-אביב. הגברת חסנה, כפי שהיא נקראת ב"חוגי המיקצוע, הגיעה ארצה לפני חודשיים מיוגוסלביה. בלילות אלה היא מופיעה ב"תצוגת חשפנות בבאר רודיקה בתל-אביב. היא לא ידעה זאת, אבל האמרגן מונטאנה התכוון להעלותה לבירה, כדי שתראה ל"סטודנטים מה שהיא מראה ללקוחות של רודיקה.

האם היתה מופיעה בפני הסטודנטים, לורל לא התערבה הרשות? היא נשאלה. הגברת חסנה הירהרה לרגע, והכריזה: "אהה!"

"אפשר לצטט זאת?" היא נשאלה. "אהה!" היא ענתה. ומי שזוקק לתרגום סימולטאני, יתבונן

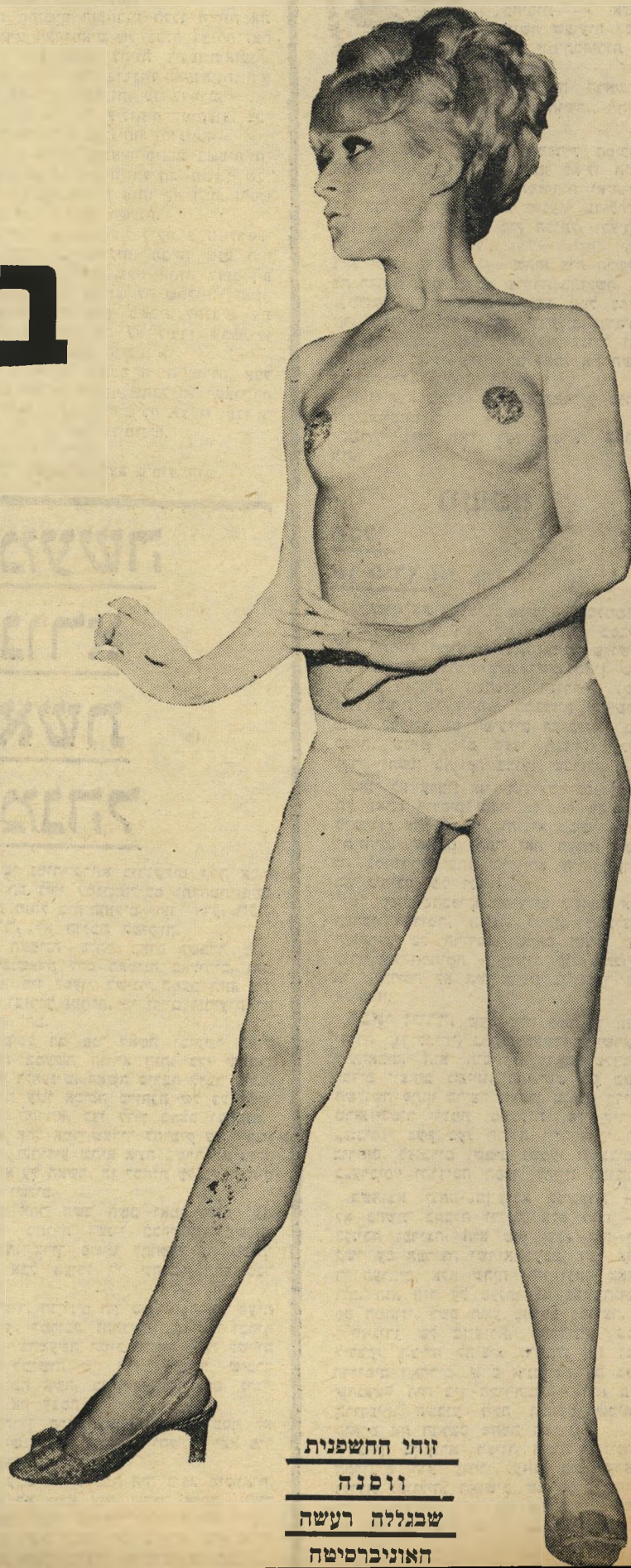
שולחן ההימורים

זה, אבל בלי טיפת מיץ. הם חילקו כרוז בהאי ליסנא: השנה ביום הסטודנט, בידור קל - חשפנות וסרטי עירום.
בשנה הבאה הרמה האקדמאית תעלה, למה לא אורגיות מאורגנות? האם לא מגיע לסטודנטים העמלים במדע ובתורה, התפרקות בהמית בין כותלי המוסד?
בעולם הסטודנט עושה כף חיים באוניברסיטה, רק ישראלים "מפגרים" אחריהם! סטודנט ישראל! החיים שלך שונים. בזה יתרוןך. ב"פגור" הזה - יתרון צה"ל. באיכות חייליו, בטהר הנשק, יתרוןך בטהר לימודיך, באצילות המדע.

הרם קול מחאה, גרש בבזבז החללה העוטה חרפה על מוסדות ההשכלה!

כאילו מדובר היה, חס ושלום, בהקמת פקולטה ללימודי קבע של מדעי הסטריפטי סיניולוגיה.

מופע, כמובן, בוטל. בקמפוס מתלח"ו שים, שהרקטור יצטרך לפצות את ה"אכזבי" כמב של 2000 ל"י על אנרגיה-מבזבז

זוהי החשפנית ווסנה שבגללה רעשה האוניברסיטה

במדינה

הבחירות

אות לבאות

מערכת הבחירות צריכה להתחיל רק בי עוד ארבעה חודשים. הכוונה המוצהרת היא לקצר את מערכת הבחירות לשישה שבועות, ולמעט בניצול נושאים די מאגניים דיגשיים.

לכן הוחלט, בין היתר, שאסור להשתמש באותיות המסמלות את רשימותיהן ב"בחירות — אלא שישה שבועות לפי ני יומי הבחירות עצמו.

נה נפרצה השבוע במצח נחושה. ההוד נמנות: יום אחד ירושלים.

חייל מול הכותל. המפד"ל הטילה את חסותה על אירועי היום, באילו היא אשר שיחררה את העיר המזרחית ואיחדה את הבירה. היא פירסמה מודעות גדולות, בהן נראה חייל קרבי מול הכותל, ולצידו הסימנה בונה ירושלים ה' — נידחי ישראלי יכנס. האות ב' — שהיא אות הרשמי מה התית בבחירות — צוירה בהדגשה. מודעה אחרת נשאה בראשה סמל מיר, חר, שצויר לכבוד יום ירושלים. רואים בו את הכותל המערבי, ועליו בגדול ה' אות ב', כאילו באה סתם לסמל את הש' נה השייכה לשיחרור הכותל. בחג הבא כוזאי תפרסם המפד"ל מוד' עית בנוסח: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא.

משפט

חבלן או פורץ?

"לתפוס את הערבים! אל תפתחו! חבלנים!" השעה היתה קרוב ל-1 בצהריים, בסביבת התחנה המרכזית בתל אביב. שלושה צעירים רצו בבהלה כשאחריהם המון של עשרות רודפים. כשהגיעו לבורחים לש' טח הבניה של התחנה המרכזית החדשה, נכנסו לפעולה גם הפועלים העובדים ב"בניה. שניים מהם קפצו מגגון שעליו עמדו, ותפסו בחוזקה בבחור שחרחר.

"אני לא ערבי! אני יהודי כמוכם! ראיי תי שאתם רודפים אחרי אל פתח או הצ' טרפתי!" צעק הבחור, והוציא מכיסו תעודת זהות. ואומנם היתה זאת תעודה כש' רה למהרין. יצחק בן עזרא היה רשום בה כיהודי לכל דבר.

אך לפני שהספיקו הפועלים לשחרר את הערבי המדומה, הגיעה למקום הקבוצה העיקרית של הרודפים ואיתם האיש ש' עזר את המהומה — יהודה קנו. התברר אז שלרדיפה לא היה בעצם כל קשר ל' אל פתח.

זכאי ויורד. שעה קלה לפני כן חזר יהודה קנו לביתו, ברחוב מגשה בן ישראל בתל אביב. הוא הופתע למראה שלושה גברים יוצאים מביתו, התאושש רק כשי השלושה פתחו בריצה ואיבדו בדרכם רידי טראנסיסטור וכמה מטבעות של לירה. "גנבים!" צעק בעל הדירה ורץ אחרי ה' בורחים. לעובדים ושבים נשמעו ה"גנבים" כ"ערבים" והרדיפה הפכה להיות המונית.

כשהובא יצחק בן עזרא למשטרה — לא כחשוד בחבלה וריגול אלא סתם — בגניבה ופריצה, הוא טען שלא היה לו קשר עם הפריצה ושהוא בעצמו רדף אח' רי הערבים, אלא שהיה זרין יותר מאח' רים. הוא חזר על טענתו גם בבית-המש' פט המחוזי, לשם הגיע כנאשם בפריצה. סניגורו של בן עזרא, עורך דין צבי לידסקי, הצליח להוציא מיהודה קנו ומ' הרודפים האחרים, שהם אינם בטוחים כלל שהנאשם היה בין הבורחים — ולא בין הרודפים. השבוע זיכה השופט שמואל קוארט את הנאשם מהמת ספק. יצחק בן עזרא מצידו הכריז שבימים הקרובים הוא עומד לעזוב את ישראל ולרדת לאנגליה. הנאשם שם חמים פחת והחיים שקטים יותר. אם שם רודפים אח' רי גנב, או בטוח שהוא גנב ולא חבלן.

עיסוק בשעות הלילה

מה לא עושה אשה אוהבת לקידום ה' קאריירה של אוהבה... פעם היו אמהות עובדות בסופגניה כדי לשלוח את הבנים לבית הספר. עכשיו זה נגמר. בין כה וכה יש חנוך חובה חינוס. ובין כה וכה חשובה רק התעודה האקדמי' אית עכשיו. ומכיוון שלא תמיד יש אמא כי שמגיע זמן ללמוד באוניברסיטה, אז הנטל נופל על האשה. היא מוכנה לעבוד קשה כדי לאפשר לבצל ללמוד. אחת מהנשים האלה הובלת הללו מימנה את העיסוקים האקדמאים של בעלה בצורה נאה ביותר: היא הלכה להיות דוגמנית אופנה. ובשעה שבעלה עלה בדרגות האקדמיות, היא עלתה בסולם הדוגמנות, עד לצמרת. היא הקדישה את לילותיה למקצוע, צעי זה על מסלולים והדגימה והדגימה. והבעל, שלמד בתנאים טובים בשעות ה' יום, השתעמם בשעות הלילה. מכיוון של' הפריע לאשתו לפרנס אותו לא רצה, חיפש עיסוק אחר באותן השעות. את העיסוק הזה היה לוקח איתו למסע' דות, לביילויים ולהצגות. מכיוון שגם היה לו כסף כיס, היה לוקח אותה לבוטיקים האקסקלוסיביים. לרכוש לה שמלות. ולאיוה יצרן אופנה הוא הלך בשביל להביש את העיסוק שלו — אם לא ליצרן שבשבילו עבדה דווקא אשתו הדוגמנית? היה סקאנדל וכמעט היתה פרידה. אבל השניים החליטו לבסוף שחבל על קאריירה האקדמאית. האשה המשיכה לעבוד על ה' מסלול והבעל חזר ללימודים. ולבדידות הלילה. עכשיו, אומרים, מצא עיסוק חדש.

המעשה

הנורא

באשת

המנהל

לאנשי נטורי קרתא בירושלים קרה אסון נורא. הם גילו למגינתי לים ותדהמת נפשם שאשת מנהל בית החולים שערי צדק, **חנה מאייר**, לא הולכת למיקוה. כל האמונה שלהם באדם נשברה מזה. מול שנשארה להם האמונה באלוהים, והם החליטו מיד לפעול לשינוי המצב הזה, ביד חזקה ובזרוע נטויה, כי ידיים וזרועות לא חסרות להם.

קידום כל הם פנו לאשה וביקשו ממנה להודות במעשה הנורא הזה, כדי שיוכלו לשפוט ולהעניש. האשה סירבה לדבר איתם, ואז הם עשו אסיפה מיוחדת של כל חכמי ונכבדי הקרית, כדי לדון במצב ובתקנתה. חכם אחד אמר שצריך להדביק על האשה כרוזים ולהודיע שהיא אינה כשרה לשימוש, ואם לא על האשה, אז לפחות על כל הבתים של ירושלים.

חכם אחר חשב חשב ואמר שלפי מה שנאמר בתורה ושנוי בברייתא ומשולש במשינה, צריך פשוט להחטיף לה מכות רצה. אבל העירוי לו שהדבר הזה כבר נעשה.

בקיצור, הדיונים היו סוערים, הרבה שעות ישובו על המדוכה, והתדונו והתחכחו ובסוף הוחלט שהמעשה הטוב ביותר יהיה לשלוח שליח למיקוה של ארצות הברית, שיברר אם אותה אשה, כשהיתה גרה שם, נהגה לטוהר את עצמה או לא.

הפיתרון הלהיב את החכמים. כסף לא חסר, יש מספיק תרומות, והשליח יצא מיד לשליחותו הקדושה. עד עכשיו הוא כבר היה ב-25 מיקוהות, ועדיין לא מצא איש שראה אותה. ויעיד לטובתה. אבל אמריקה עוד גדולה, ויפה, ורחבה, ואולי בזמן הקרוב הוא יביא אליה גם את אשתו וילדיה, שיחפשו גם הם.

כל התפקידים

נבר תפוסים

מים, הוא אף פעם לא יגמור לחיות. את תפקיד הדיילת ממלאה אשתו. את תפקיד עצמו ממלא השחקן הגרמני **ניקולס ברגר**, ואין שום תפקידים נוספים. וכשי הדיילת עצמה, אסתר שטיינבר, באה לאילת, למלון קאראונו, שם הם שוהים, כדי למלא אולי עוד פעם את התפקיד שמילאה בעבר, היא יצאה מהמלון תוך חצי שעה. אין מקום. כל התפקידים תפוסים. זה היה ביום החמישי. ביום השישי נערך

אומרים שלסופר יש חיי נצח, ויודעים מה שאומרים. בייחוד כדור שלנו, כשבועות כל המכשירים המודרניים אפשר להשתלט על הנצח הזה כל כך בקלות. הנה מארק **הלאסקו**. לפני שנים הוא היה בארץ, ובאותו זמן הוא היה רחוק ר' צעיר, והיה לו רומן ארוך ומעניין עם דיילת ירושלמית בשם **אסתר שטיינבר**. אחר כך הרומן נגמר, אז הוא התיישב והתחיל לעבור אותו עוד פעם — בצורת

הלאסקו, בוסן, אדווה וסוניה באילת

כה באילת פתיחת דיסקוסק אדווה שנקרא כך עלידי **בוסן**, על שם אשתו, ולפתיחה הגיעו כל אנשי הצחת וגיבורי הסרט. מארק הלאסקו השתכר וקילל בקולי קר' לות את העולם המחורבן הזה שאנחנו חיים בו, ואשתו עלתה על שולחו ורקדה שייק מקול קללותיו. וזרדה **מאייר וריצ'ארד קורנבהויזר** בעלה, וכל קציני האוויה היו דרומה, מחאו כסיים לפי הקצב.

ספר שנקרא כולם פנו לו עורף. ובינתיים הוא המשיך לעשות כל מיני דברים אחרים. הוא נשא לו לאשה את **סוניה זימן**, שחקנית התיאטרון השוויי צית היפהפיה, כתב עוד כמה ספרים, ועכ' שיו הוא חזר ארצה כדי לעבור שוב את הרומן ההוא. הפעם בצורת סרט. לכן אפשר לעשות חשבון פשוט, שאם כל המאורע העובר עליו יעבור עליו כל כך הרבה פע'

קדימה הקידמה

בטולם שלנו, שכבר ראה הכל ושמע הכל, נהוג מזה הרבה שנים לקיים בכל מטרופולין הצגות שונות של פרברסיה מ' נית, וההצגה הנפוצה ביותר היא הצגה של לסביות. אז הקידמה הגיעה גם ארצה, אל ביתו של אחד מיקירי העיר תל אביב, אחד ה' סיק לשעשע מזה שנים.

בכל אופן לא זה העיקר, העיקר הוא שאותו יהודי הביא לביתו עקרת בית בת שישים, ואותה עקרת בית הביאה איתה חבי רה צעירה, ושתי הנשים הללו מבצעות בי' אותו בית הצגות ראוה לאורחים, תמורת מאה לירות לערב. וזוהי רק התחלת הערב. המסמר מגיע רק אחר כך. בדומה אשתו לשעבר של בעל' מסעדה ידוע, וידיתה כהת העור, ואותו מסמר מבצע כל מיני דברים לעיני כל מיני אנשים, המשלמים 250 לירות ישראליות, כדי לדאות את זה.

ואיפה הן מוצאות את האנשים הללו? בבדיקה. כל בוקר הן הולכות לבדיכת מלון אחיה, אוספות שם את המעוניינים, בעיקר תיירים, ובערב הן עורכות בפניהם את ההצגה.

בטולם שלנו, שכבר ראה הכל ושמע הכל, נהוג מזה הרבה שנים לקיים בכל מטרופולין הצגות שונות של פרברסיה מ' נית, וההצגה הנפוצה ביותר היא הצגה של לסביות.

אז הקידמה הגיעה גם ארצה, אל ביתו של אחד מיקירי העיר תל אביב, אחד ה' סיק לשעשע מזה שנים.

בכל אופן לא זה העיקר, העיקר הוא שאותו יהודי הביא לביתו עקרת בית בת שישים, ואותה עקרת בית הביאה איתה חבי רה צעירה, ושתי הנשים הללו מבצעות בי' אותו בית הצגות ראוה לאורחים, תמורת מאה לירות לערב.

וזהו רק התחלת הערב. המסמר מגיע רק אחר כך. בדומה אשתו לשעבר של בעל' מסעדה ידוע, וידיתה כהת העור, ואותו מסמר מבצע כל מיני דברים לעיני כל מיני אנשים, המשלמים 250 לירות ישראליות, כדי לדאות את זה.

ואיפה הן מוצאות את האנשים הללו? בבדיקה. כל בוקר הן הולכות לבדיכת מלון אחיה, אוספות שם את המעוניינים, בעיקר תיירים, ובערב הן עורכות בפניהם את ההצגה.

תנאים

כששיקה בן-פורת התכוון לנסוע לפסטיבל קאן, ומשם לחופשה לפאריז, החליטה אשתו עלמה בן-פורת להצי טרף אליו. אבל הוא לא החליט את זה. הם אמנם החליטו לבטל את הגיוור שין שלהם, ולחזור איש אל רעותו, אבל לפני שהוא נסע הוא אמר לה: "רק כשתגמרי את כל העניינים שלך עם ה' ציור שלך, ואני אחיה בטוח בזה, נוכל לשוב ולחיות כמו שחינו פעם." בינתיים השאיר אותה בארץ כדי לח' בנות ולחנך בדרך.

ג'אקי וצלביהקס

הילדה בתמונה זו היא ג'קלין קנדי, לבושה בתלבושת אינדיאנית ומחזיקה בפרסן סוסתה האהובה, "קנדינה". כאשר צילמו אותה בבגד זה לא שם איש לב לקישוט האינדיאני שבמרכז השימלה. ג'קלין היתה אז בת 10 שנים ולא יכלה לנחש כי יבוא יום שצלבי הקרס יסמל את הנוראה בזוועות ואנוש.

היילד נאמן, המופיע גם הוא נישב ב" ניתוחא וחבר את חוסי החזיה חורה — כאילו זה חלק מההצגה. • מה לא עושים כדי למשוך לקוחות? חברת אלססקס הוציא אה לשוק שני דגמים של בגדיים. האחד לבן בתוספת חלק לבן שקוף, והשני שחור עם חלק שחור. בתצוגה שנערכה במלון הילטון בתל-אביב, הופיעה הרומנטית מילמי מרגוליס. היא דיגמנה שם את בגדיהם השחור והתהלכה על המסלול עם פרצוף רציני, כיאות לתואר שהעניק בית' החרושת למוצרו החדש והמקורי: "אלמנה". • לתעשיין וילי לובניצקי היו בעיות בייצור פינות-לאלבומים תענוג, אבל ב" עסקיאות הולך לו יותר טוב. הוא פגש בכסית צייר בריטי צעיר, אדוארד די' פלמי, שהוזמן לישראל על-ידי בעל-גלרי' יה ישראל. הצייר סיפר ללובניצקי כי בעל הגלריה קיבל התקף-לב ואושפז, וכך נותר בארץ ללא אמצעים. לייסמית הציע ללובניצקי שיקנה ממנו את שבע התמונות, תמורת דמי המלון וכרטיסי-טיסה חורה לאנגליה. הם השתוו על מחיר כולל של 200 לירות — ועוד באותו ערב מכר לובניצקי שתיים משבע התמונות לידיד, תמורת 500 ל"י. את היתר סירב למכור. הוא מאמין כי יבוא יום בו ירוויח מהן תרבה יותר.

פסוקי השבוע

- ראש-הממשלה גולדה מאיר: "למה לנו מלחמות בין יהודים בטרם ידוע בכלל אם יש סיכוי לשלום עם הערבים?"
- שרי-המבחן משה דיין: "אם האמריקאים ישלחו לכאן את הנחתים שלהם, יוכלו להתגבר עלינו."
- הנ"ל: "אני מתייחס לנהג שלי כפי שאני מתייחס לראש-הממשלה."
- הרב הראשי לישראל, הרב יצחק נסים: "בכיתי על שהטחתיזה תפעל בשבת."
- שרי-החזן אבא אבן: "מפת ה-4 ביוני נכנסה לאטלס של מלכויות ישראל שהיו."
- הנ"ל: "אין אף ממשלה אחת המודעה איתנו בכל, מלבד ממשלה אחת — ממשלת ישראל. וגם זו בקושי, לפעמים."
- ח"כ משה אונא לח"כ יוחנן בארד: "לא נאה לנהוג כמו מוקיון."
- ח"כ בארד לח"כ אונא: "אם יש כאן מוקיון — זה אתה!"
- הנ"ל להנ"ל: "אתה עבד של מפא"י ותמיד היית כזה!"

הבגדים

של

גולדה

הבדיחה האחרונה המתהלכת בירושלים: בשבוע הבא יתקיים טכס חגיגי — הנחת אבן בפניה. • הבדיחות האחרונות הן מתהלכות על שרי-החזן בירושלים לא הצי' ליתו להעביר את רוחו. עובדה: לאחר ש' קרא במדורה של העיתונאית מירה אבי' רך בידעות אחרונות, כי שלושה מגידי עתידות — ש' ש' ש' — לובה קני' שוק ופרופסור בלאק — גיבאו ש' ראש-הממשלה הבא של ישראל יהיה אבא אבן. כמוצא של פשרה בין פינחס ספיר ומשה דיין, הסתובב השר כש' הוא שמח וטוב לב, וחזר על הנבואה ב' אוני כמה מאורחיו. • מועמד אפשרי אחר לראש-הממשלה הוא סגן ראש' הממשלה יגאל אלון. לכן הורה אלון למזכירתו לשלוח חזר לכל מזכירותיו ה' עיתונים בארץ, המבקש מהן כל חומר, כתוב וצילומים, על פעולותיו של השר. יגאל מתכוון להוציא ספר כדי לרומם את דמותו בעיני הציבור. • כדי למנוע פירושים מיותרים, הורה סגן ראש' הממ' שלה לארכיטקט אליעזר פרנקל, זה שתכנן את ביתו של אלון בירושלים ה' מיוזמית, להודיע בהקמת הבית כדי ש' הוא יוכל לעבור אליו לפני הבחירות ה' מתקרבות. • נראה כי גולדה אינה לוק' חת ברצינות את הלוחמים על ירושתה. השבוע, למשל, היא נראתה ברחוב אלנבי בתל-אביב. שלחה, שקטה ובוסתת. היא נכנסה לחנות הבגדים של אתא וקנתה לעצמה שלוש שמלות. • גם לנהגה של גולדה, עובדיה נתן, יש זמן לעיסור קים פרטיים. השבוע, למשל, הופיע עו' בדיה כמתופף שליחה את להקת המחול של הסטודנטים, במיסגרת יום הסטודנט. • באותו יום סטודנט הוקמה באוניבר' סיטה העיברית בירושלים תנועה חדשה. אמיתית. עם מצע הקורא להחזיר את משה דיין לראשות משרד החקלאות. רא' שי התנועה, הראים בדין, "סכנה מוח' שית לאובדן הסיכויים לשלום". שייכים לתא הסטודנטים המכונה סטודנטים למען ביטחון ע"י שלום. למרבית הפלא התמו סטודנטים רבים על הכרוכים.

ההצעה

של

ציגלר

איך לגרום לכך שתכריהכנסת יהיו נוכ' חים בזמן ישיבות המליאה? לוחית סד' רני הכנסת, יצחק ציגלר, יש הצעה: "על הח"כים להגיש לפחות פעם בשבוע הצעת איאיומן בממשלה. רק כך אפשר למשוך לאלום הרבה חברי-כנסת. • הש' בוע זה קרה סוף-סוף. מה? התנגשות בין חברי-כנסת דתי לבין ראש-הממשלה. כש' סיים ח"כ אגוי, הרב יצחק מאיר לוי' את נאומו מעל דוכן הכנסת. וידר לאלום, קמה גולדה מאיר להשיב לו — והשניים התנגשו פיזית. גולדה נטוה וגם הרב. ראש-הממשלה ביקשה מהרב ש' יעבור, והוא מצידו ביקש ממנה אותה בקשה. שעה ארוכה עמדו השניים, כש' מצבו של הרב אינו נעים בכלל: הרי אשה לפניו והוא יכול לנגוע בה שוב, רחמנא ליצלן. לבסוף נכנעה גולדה. היא עברה ליד הכרי, בלי לנגוע בו, ועלתה לדוכן — כדי לנהל התנגשות מילולית. • מה הם הדברים העצמיים של יושב-ראש-ועדת חוקי-ביטחון של הכנסת, ח"כ דודי די' כהן? השבוע, בתוכנית הרדיו שאלות אישיות, נשאל הכהן על-ידי המראיי' יעקב אגמון על היחסים המתוחים בין הח"כים מעל דוכן הנואמים ויחסיהם הידועותיים במינון. השיב הכהן: "נעים לי לשוחח עם ח"כ אורי אבנרי במינון. בייחוד על החלק השני של השבועון המסויים. על ידיעותיו מעל דוכן הנואמים". המשך, אני חולק בתשעים אחוז. • לקראת יום-הולדתו ה-42 קיבל החודש תעודת קינן שי נאה, לו פילל מזה זמן רב. את השי העניק לו מפקד לח"י לשעבר, נתן לייקמור, בצורת מאמר, אותו שלח לפירסום בביטאון מפ"ם ומשרד-החזק' ניו אוטלוק. עמוס, חסדי ההבנה היהודית-ער' בית, הושמץ מזה שנה כמי שהשתתף ב' סבת דירי-אסן המפורסם. עתה בא מפקד לח"י והעמיד עובדות על דיוקן: עמים

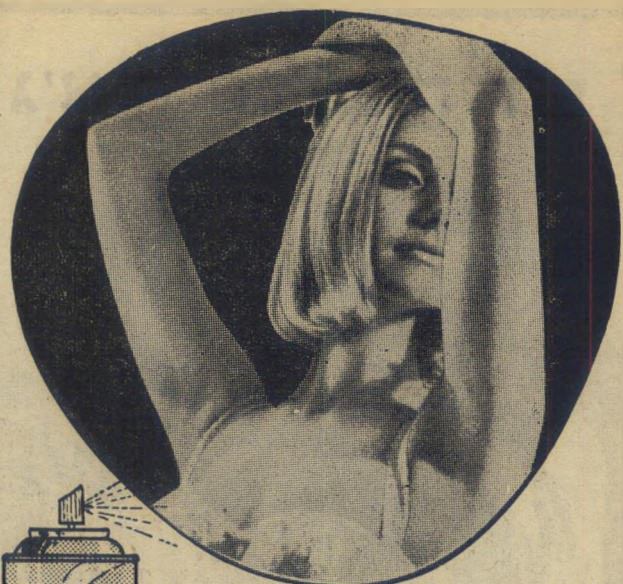
דוגמנית מרגוליס פרצוף רציני

מבורך. התחוללה סערה ציבורית. מז' כיר ההסתדרות אהרון בקר נזף בוני' ברג והאחרון נאלץ לקבל את הנכה ל' עבודה. כשיצא וינברג ממשרדו, אחרי ש' מבורך החל עובד. מצא על מכוניתו מד' בקה שלא היתה עליה קודם לכן: כל ה' כבוד לצה"ל.

החזיה

של לוי

סוף-סוף התגלה הקשר בין ח"כ יצחק נבון והשחקן יעקב בנאי. היה זה בתוכנית הפומבית ירושלים של מטה מספר שניים. שהתקיימה במרתפי סורמלזו ב' ירושלים. בין שאר המשתתפים הופיע גם חלק ממשפחת בנאי: יעקב, יוסף, גברי ואברהם. באותה תוכנית הופיע גם נבון. כשהגיע תורו של יעקב בנאי, הוא סיפר: "יצחק ואני למדנו בצעירותנו באותו בית-ספר. היינו שובבים גדולים. היה לנו מורה אחד שתמיד העניש אר' תנו. הוא היה מכריח אותנו להוריד את העלינו ולקשור אותן לצוואר. אחר-כך היי'

משב רענן עם
Stop
diva
דיאודורנט

בעית הזיעה באה על פתונה
עם דיאודורנט דיוה

לגבר ולאשה-ספריי, סטיק פלש
וסטיק כחול במחיר עממי

קולנוע

קאן

חדשות

מהפסטיבל

★ לפני שמנהל פסטיבל קאן ראה את הסרט מצור, אמרו עליו שהוא קצת אנטי-שמי, וקצת אנטי-ישראלי. אחרי שהוא ראה את הסרט, הוא הודיע שהוא עומד על כך שהכוכבת שלו, גילה אלמגור, תהיה בי הקרנת-הבכורה. אמרו לו שהיא עובדת, ו-הוא אמר: "כן, אני יודע, אבל איך זה אצלכם, ביום שישי ושבת לא עובדים, נכון? אז נסדר את ההקרנה ליום שישי". ואכן, גילה באה לפסטיבל לשלושים שעות, וביום הראשון חזרה כבר ארצה, בי מטוס, ישר להצגה. אבל לפני שהיא חזרה, ניגש אליה המנהל ואמר לה: "אני רוצה שתחזרי הנה". וכשמנהל פסטיבל רוצה דבר כזה, הוא רוצה את זה בשם הפסטיבל כולו, ולכן הוא כבר הכין לה מלון, וכרטיסי טיסה, ובסוף השבוע היא תהיה שם שוב.

בלגיה, והיא צרפתית שבאה עימו לגור איתו, בלי נשואין. היא רוצה להתחתן. הוא לא. היא סנטימנטלית, רומנטית, והוא קר מזג, אדיש.

שניהם עובדים במחנה כלאדם (המוצג עכ"שיו בחאן בירושלים), היא בתור עוזרת ל-במאי והוא כמתרגם. זהו משל בודהיסטי, שעבר גילגולים רבים. על מלאך-המוות שניתנה לו זכות להרוג כל-אדם, והוא בא אל האיש הנקרא כלאדם ורוצה לקחת אותו עימו, וכלאדם מבקש שיתן לו שהות לקחת עימו ידי, לדרך הארוכה. המלאך מסכים.

הוא רוצה לקחת את ידידו הקרוב, שנקרא הידידות. הידיד לא רוצה לבוא. הוא רוצה לקחת את חברו, הנקרא הרכוש, וגם הוא לא רוצה לבוא. הוא רוצה לקחת את ה-תאוה, את התשוקה, איש לא רוצה. ורק חברתו, האהבה, נשארת לצידו והולכת עימו. העבודה על המחזה הזה מעלה בין שני האנשים את חילוקי-הדעות שלהם, יעוזרת להם גם להבחיר את היחסים ביניהם, ובינם לבין החיים. והסרט מגיע לשיא כשיום אחד... ברכבת, מתערב ביניהם המחזה, אי-

רומיאו ויוליה

כשהוא מטפס על עץ, זה לא הולך

שית, עם סיוטים סוריאליסטיים נוסח ברגמן. הבעייה נשארת ותישאר. אבל הסרט נותן לה את הפיתרון שלו: "אם אתה מוכן לקבל את המוות, אתה יכול גם לשאת את החיים, ולא, גם החיים שלך יהיו זיוף, בריחה, שקר, בדידות."

זהו סרט מרשים, משום שהבעיות שבו לא מתגברות על הכנות שלו. על המישחק הטוב, על הצילומים האמנותיים.

מחוז

לזמן

ולמקום

רומיאו ויוליה (אלנבי, תל-אביב) פרנקו זפירלי ניסה להפוך את הסיפור הרומנטי והאפלטוני למשהו מוחשי יותר, בן-זמנו, משהו ארוטי, מיני, התפרצות אהבה של צעירים מודרניים. וזה מה שהרס את הסרט.

האהבה הקלילה וההמחזה של בני זמנו לא הולכת עם המונולוגים של שקספיר. הדמויות וההתרחשויות של הסרט לא מתאימות למחזה. הסיפור הוצא מזמנו ומן הנוף המתאים לו, ולא ניתן לו נוף אחר ש-יהלום אותו.

כך, למשל, מונולוג המירפסת הפיוטי, הנפלא, נהרס כולו מפני שרומיאו עסוק ב-אותו זמן בטיפוס על עץ קרוב. הדיאלוגים שלו לא הולכים עם הטקסט, וכן גם סצנת המיטה, וכל האווירה בכלל.

חוץ מזה צילומי ורונה נהדרים, שני ה-נאהבים יפים ומקסימים, ארמונות, נסיכים, משרתים, סצינות המוניות, רעש, מהומה, תלבושות, החי התקופה, דמויות-מישנה נח-מדות, יחסים בין משרתים — כל זה ניתן בצורה מלבבת ומשמחת את העין.

זה מה שנאמר: "עם שונאי ישראל כאלה, מי זקוק לאוהבי ישראל?"

★ ומה אומרים כל מיני אנשים על ה-סרט הישראלי?

סם שפיגל אמר: "זוהי גולת הכותרת של הפסטיבל. אמנם עדיין לא הציגו את איזדורה, ואת זד, ואת מיט ברודי, ואת ה-סרט היוגוסלבי המצויין, אבל עד עכשיו זוהי גולת-הכותרת של הפסטיבל."

לוצינו ויסקונטי אמר: "אני רואה את הסרט ואני לא מבין איך אתם יכולים לחיות ככה. עם שלום. כל כך הרבה זמן." פרנסואז רייכנבך אמר: "יש למדינה שלכם הסברה רעה, אבל יש לכם סרטים טובים. זה יותר טוב מהכל."

עמום קינן אמר: "סרט ישראלי בלי אף גנרל, בלי אף מרש, הפלא ופלא." והביקורות? הן אומרות: "אם מחפשים את השחקנית הטובה ביותר כדי לתת לה פרס, כבר אין צורך לחפש. היא נמצאה: גילה אלמגור" (פראנט סוואר). "זוהי הפתעה. רמת הביצוע, האכזריות. זהו סרט לא-תעמולתי, מעניין, עשוי בצורה מר-גשת, פיוטית" (אובסרוורר).

סרטים

המוות

קס

לתחייה

מעם אחת... ברכבת (תל-אביב, תל-אביב: צדפה) הבעייה היא איך להתייחס אל המוות. האם לקבל אותו בשיווי-נפש, כמו שהיא (אנוק אימה) אומרת, או לברוח ממנו, כמו שהוא (איב מונטן) עושה. הוא פרופסור לבלשנות באוניברסיטה ב-

מכירת אמצעי מניעה באמצעות הדואר

לקבלת פרטים נא לפנות:

טל-רסן בע"מ

ת.ד. 3309, ירושלים

שרות יעיל, דיסקרטי וסודי!

12 1/2% הנחה לכל השולח מודעה זו.

CITROEN 2 CV

ציטרואן 2 שבו

הופ עברנו!!

כתבתנו החדשה:

תל-אביב רח' טברסקי 6 פינת רח' בית אלפא
חיבור הטלפון טרם הושלם!

מ. רביד

חלקי חילוף ואביזרים למכוניות

שינוי כתובת -

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

עולם האשה

יש לך חבר קבוע —

ואת מאוהבת בו. גם

הוא בר. אולם את

שמה לב, שהוא לא

לגמרי אדיש לקס-

מיה של חברתך ה-

טובה ביותר. בליט-

ברירה — באיזו מ-

שתי האפשרויות ה-

באות היית בוחרת:

יתאהב בה - או רק

ישנב איתה?

להבליג. החלטתי לעשות את עצמי שאני לא יודעת מכלום, כי אהבתי אותו נורא וקיוויתי שהיא רק הרפתקה בשבילו. ובאמת כך זה היה, היום, כשזה כבר מאחרי, אני בטוחה שנהגתי נכון. הייתי נורא מצ' טערת לאבד אותו. אני בתחלת מעדיפה שכך זה יצא, מאשר לו הוא היה מתאהב בה ועוזב אותי. אבל אם הייתי רואה שזה נהיה אצלו מינהג קבוע, שיש לו הרפתקות עם

יש לי ברירה? אם החבר שלי שם עין על אחת החברות שלי, מה אני אעשה לו — אנרוק אותו? אנחנו אוהבים הרי, מדברים כבר על חתונה אפילו. הוא אשם שהפריי רית הזאת מפתה אותו? היא בין כה עושה את זה רק בשביל שכולם יידעו, כדי להר' גיז אותי. אבל אני אף פעם לא מודאגת, אני יודעת שהיא שום דבר בשבילו, רק בשביל המיטה, תמיד הוא חוזר אלי. דיעה דומה השמיעה עלמה ש, בת 24, סטודנטית שנה א' באוניברסיטת תל-אביב: "תראי, זה נורא תלוי, אני לא חושבת שאפשר לקבוע כללים. לי יש חבר קבוע

ה ורייך היו מקבלים שוק אם רק היו שומעים את השאלה. אבל את, ואלפי צעירות מודרניות כמוך, כבר מתייחסות כיום אל עובדות-החיים בצורה מציאותית, בלי לסמון את הראש בחול. כל צעיר ו- צעירה בימינו יודעים שדברים אלו קורים מסביבם כל הזמן. כיצד תגיבי עליהם כש- הם יקרו לך?

כאשר לא איכפת לך מהבחור — או לא איכפת לך ממנו. אין בעיה. השאלה מת- וורת רק כאשר את באמת מאוהבת בו. ויותר ויותר צעירות מעדיפות כיום, כשהן נתקלות במצב קשה זה, את הברירה ה- שנייה: שהחבר שלהן יהיה מעורב בהרפתקה מינית עם החברה.

לדעתן, זה הרע במיעוטו. הרבה יותר גרוע, מבחינתן, יהיה אם הוא יסתכן איתה מבחינה ריגשית ברצינות — אפילו אם הם יסתפקו אז רק באחיות-ידיים.

אבל כל זה — בתנאי אחד: שההרפתקה תישאר בסוד. הדיברה החשובה ביותר, ב- תנאי החברתי של הדור הצעיר, היא ה- דיברה ה-11: לא יתגלו נאופי. כי כאשר החבר שלך מתעלס עם החברה שלך — זה עוד לא מוכיח שהוא איננו אוהב אותך. אבל אם הוא מרשה לסיפור להתפרסם — זה מוכיח שהוא מזלזל בריגשותיך.

התעסק עם

בת דודתי

טוענת רינה פ, בת 17 וחצי, פועלת בבית-חרושת לייצור גרביים, בתשובה למישאל שערך צוות עולם-האשה: "מעדיפה? בטח שאני לא מעדיפה. מה פתאום? אבל

מלפני הצבא, ואני יודעת שפעם אחת לפחות הוא התעסק עם בת-דודה שלי. עמדתי אז באמת בפני הברירה אם להיפרד ממנו או

תוצאות המישאל שלנו:

צוות "עולם-האשה" ערך, במשך שלושה ימים רצופים, מישאל-בזק בנושא הכתבה בין צעירות תל-אביביות. ברחובות-העיר, בבתי-קפה, בשעת יציאה מבתי-קולנוע, בדיסקוטקים ובמיזנונים שבבתי-משרדים. הוא כלל 60 בנות בגילים 16 עד 25. 90% מהן חיו ילדות תארץ, 10% מתנדבות ותיירות.

* שרק ישנב

לו פעם, עם מישהי זרה, אין לאהבתו כל ערך בעיניהן, והן לא מוכנות להמ- שיך איתו. רובן (80%) היו הצעירות יותר מבין הנשאלות, בנות 16 עד 20.

* לא יודעת

מספר לא מבוטל (10%) מבין הבנות, לאחר שהתמודדו קשות עם השאלה, הגיעו למסקנה שאינן מסוגלות להח- ליט עליה מראש — והן תנהגנה, אם וכאשר זה יקרה להן, בהתאם להרגש- תן באותו רגע. לקבוצה זו השתייכו, פחות או יותר במידה שווה, בנות כל הגילים.

70% מהנשאלות ענו שהיו מעדיפות, בליט-ברירה, שהחבר שלהן רק ישנב עם חברתן — ולא יתאהב בה. בקבו- צה זו ניכללו כל המתנדבות והתיירות. רובן המכריע (80%) של בנות קבוצה זו השתייכו לקבוצת-הגיל הגבוהות (20 עד 25).

* מתנגדת

20% מהנשאלות התנגדו לכך שה- חבר שלהן ישנב עם נערה אחרת. כולן טענו שברגע שהוא מקיים יחסים, אפי-

אחרות כל שני וחמישי — לא הייתי מוכנה להשלים עם זה. מה, שכולם יצחקו ממני?"

„אוציא לו

את השערות"

ד יעה הפוכה היתה לאילנה ח, בת 20, רב"טית חמודה בשיריון:

„בשום פנים ואופן לא. מה פתאום? אני יוצאת עם החבר הנוכחי שלי שנתיים. אבל לפני זה היה לי חבר אחר, שהיינו חברים מגיל 13 — ובדיק בגלל זה נפרדנו: אני הייתי אז בטירונות, וקיבלתי חופש במפ- חיע, ובאתי אליו העירה. עליתי אליו ל- חדר, הוא גר אז לבד, והתחיל ללמוד ב- טכניון בעתודה האקדמאית. ואת מי אני מוצאת שם, אם לא את החברה הכי טובה שלי? לא אמרתי מילה, הסתובבתי והסתי- לקתי. נסעתי הביתה — וכשהגעתי, הוא כבר היה שם לפני. הוא התחנן שזו היתה הפעם הראשונה, ושהיא פיתחה אותו, וכל המעשיות האלו. לא עזר לו שום דבר. לא רציתי לראות אותו יותר. למרות שאהבתי (המשך מעבר לדף)

יתאהב בה?

(המשך מעמוד 29)

אותו אבל אצלי זה או אהבה או בגידה. אין שניהם ביחד." אני עומדת להתחתן בחודש הבא. אני יוצאת עם החבר שלי כבר שלוש שנים. והחלטנו להתחתן עכשיו כדי שאני לא אצטרך ללכת לצבא. אני מוכנה אפילו לגלות לך שאני בכלל לא מאוהבת בו במיוחד. אבל מה? הוא בחור נעים, ועובד במשרה טובה, ופשוט כבר התרגלתי אליו, אז למה שלא נתחתן? ואם אני אתפוס אותו מחר במיטה עם החברה הכי טובה שלי, אני בכלל לא אלך להתגרש ממנו. מה פתאום? אני רק אוציא לה את כל השערות מהראש."

המין — לא העיקר

מה נובעת גישה ריאליסטית זו, הי' עלולה להיראות כה צינית בעיני המכור גרים? הסיבה היא שהצעירים של היום נתפסו, מבחינת חינוכם וריגשותיהם במערב בולת בין שני זרמים נגדיים.

מההורים הם קלטו את החינוך המסורתי, לפיו בגידה היא עסק מגונה. מצד שני, הי' עולם שמסביבם, והמהפכה המינית המועצת אותם, לימדו אותם שאין זה כך: שיחסימין אינם הדבר הכי חשוב בעולם.

התוצאה: צעירות רבות — גם נשואות — מסוגלות להשלים עקרונית עם הרעיון שבן-זוגן בוגד בהן. אבל כאשר הן מגלות שהפרשה גלוייה לכל החברה — איראו עולה דמן לראשן.

יתכן שזה לא הגיוני כל-כך — אבל ככה זה. כאן לא פועל רק ההגיון, אלא מערכת שלמה של רגשות מורכבים ומנוגדים, תורצאת היותנו דור-מעבר: מהעבר הקפוא כבר השתחררנו — אבל לא לגמרי. ואורח-חיים חדש כבר יצרנו — אבל עוד לא בשלמות.

תנאים

אידיאליים לבגידה

היום כמובן שונים הדברים מאשר פעם. גם התנאים הטכניים לבגידה הם אידיאליים, וגם הפילוסופיה השתנתה. קשה לדעת מה גרם למה. מן הסתם, היתה פה השפעה הדדית.

המשפחה היום קטנה יותר, כוללת שניים או שלושה ילדים בלבד. את יכולה לגור שנים בלי להכיר את שכניך. הבעל והי' אשה כאחד יוצאים לעבודתם למקומות מרוחקים, פוגשים ללא הרף אנשים חדשים. אמצעי-התחבורה והתקשורת מעמידים בפניך אפשרויות לסטות מדרך-הישר שלא היו פתוחות בימים עברו אף בפני נסיכים ומלכים.

תהליך זה יגבר בעתיד. נכדינו יסתכלו עלינו כעל משוגעים: הם לא יהיו מסוגלים להבין בכלל ממה התרגשנו כל-כך בגלל יחסים. "זרים". לרשותם יעמוד אז הרבה יותר זמן פנוי מאשר לנו. זמן פנוי פירושו בילוי ובידור, ובילוי ובידור פירושו את יודעת מה.

וזה יהיה כל-כך טבעי אז. כי המין יתפוס סוף-סוף את מקומו הנכון. ופירוש הדבר שהוא יתפוס מקום פחות מנופח מאשר כיום. הרבה פחות.

ביחסים בין הגבר לאשה תהיה חשיבות גדולה יותר לדברים אחרים: אהבה, חיבה, אופי, נוח, נדיבות, טוב-לב. נאמנות בקשרימין תהיה בתחתית הרשימה.

מובן, היא לא תיעלם — גם אז: כי זה תמיד מחמאי, ותמיד יחמאי, לאשה לחשוב שהגבר שלה מוצא אותה כה מושכת, עד שאינו מעוניין בשום אשה אחרת בעולם.

אבל זה לא יהיה עוד השיגעון הגדול, המאפיל על כל הערכים האנושיים האחרים, כמו היום.

SKOL

סקול לשיזוף מהיר ונכון

Baby Skol
מיוחד לתינוקות ופעוטים באריות שפורת.

Skol Peaux Sensibles
קרם מיוחד לעור רגיש

Aeroskol
ללא שומן במיכל ספריי. לעור רגיל או שמוני.

Skol Richtan
„סקול ריצ'טן" ללא שומן. מיוחד לעור רגיל או שמוני.

Skol Fluff
„סקול פלפ" קצף במיכל ספריי. מיוחד לעור יבש.

המפיצים: חברת נורית בע"מ

מיוצר בישראל על-ידי בלמון בע"מ

ידידיו של חבר-מערכת אומלל של "עולם האשה" אני כבר יודע מי הבוס...

אז מה הסיפור? בומנה, ידעה כל אחת מהשלוש מה הכי מתאים בשבילי. אבל אחרי שגמרתי איתן, גיליתי להפתעתי שאף אחד מהבגדים שקנתה לי האחת — איננו מתאים לשום בגד שקנתה לי האחרת. אז אני שואל אתכן! נו, והחבר שלי מקס לא הופיע יום אחד בביתנו כשצלב-הלב קטן תלוי לו על חוזה?

עורכות-מדורים, ועורכות-בכירות, ועוד בע" לות שמות מפוצצים — המריצות אותי ה" לוך ושוב; יש לי נשים ליד, חברות לע" בודה, המתעצות אותי בענייני לבבות שבורים, בעיות בנות-הנעורים, וכדומה — ולרוב מתעלמות מעצותי. ויש לי כמוך נשים הקוראות את מה שאני כותב, וכך דואגות לפרנסתי.

הפסדנו

חביבי

ב נסיבות אלו ברורות אם כן הסיבות לכניעתי המוחלטת, והצהרתי קבל עם ועדה: "אוקיי, נשים — ניצחתן. לא נעים להודות — אבל אתן הן השולטות בעולמנו. אני מרים ידיים."

במשך שנים ניסיתי להתעלם מאמת מרה זו, ולהתכחש למציאות שטפחה חזרה וטפ" חה באכזריות על פני 24 שעות ביממה. החלטתי להודות בה ערב אחד, במסיבת קוקטייל עליזה שערכנו בביתנו, כאשר ידיר טוב שלי — עורך מדור-הספורט בעיתון — גחן לעברי והכריז:

"אתה יודע — הפסדנו את המערכה. עול" מנו נישלט עלידי נשים. אנחנו חיים היום בחברה מטר... מטר... מטריארכלית." הוא היה שיכור כמו לוס כמוך, ואשתי נעצה בו מבט מאוד מאוד לא מבשר טובות. אי-שביעות רצונה הקיפה גם אותי, כי אילו הייתי אני אשם בכך שבעלה שיכור, אבל מבטה לא הבהיל אותי. בכלל לא. עניתי לו ברורות, בלי היסוס:

"שטויות. הגבר הוא השליט בין בני-הזוג וזהו זה. ואין אשה שלא מכירה בזה. אולי אצלי בבית, במיקרה, המצב הוא שאשתי רוכבת עליך. אבל אצלי אין דבר כזה, חבי בי. אצלנו אני הוא הגבר — בלי חוכמות."

"אליפלט חבוב," נישא באותו רגע קולה הצלול של רעייתי מעברו השני של ה" סלון, "אני רואה שנגמרו לנו כל הכוסיות. אולי אתה ניגש למיטבה ושוסף לי אחדות?" "מייד, מותק," עניתי ונחפזתי לעמוד על רגלי אחרי הכל, לא נעים שאין לאורחים כוסיות נקיות.

"הא, הא," שמעתי את צחוקו הפרוע של ידידי מאחורי. לא שמתי אליו לב. הוא היה שיכור הרי.

אולם למחרת בבוקר, כשגם מראשי שלי פג הערפל, הבויקה במוחי ההכרה שהיא צדק, ושבעצם, ידעתי כל השנים שזה כך. מאותו רגע היכרתי בזה בפה מלא.

המלבישות

רחמנא-ליצלן

ב רגע שהשלמתי עם המציאות ו" פסקתי ממלחמתי הדו"קישוטית בסתר נות-הרוח, ירדה עלי שלווה מופלאה. אתן יודעות — מנוחת הלוחם, הגיבורים עייפים, אל ביתו ממרחקים שב גיבור-הצייד, וכל זה.

לא רק זה: התחלתי גם רואה בעיניים פקחות את המצב לאשורו — אינו הש" פעה לא-נורמלית יש לכן עלינו בכל שטחי החיים. נזכרתי כיצד פעם, בימי רווקותי ה" עליונים, היו לי, אחת אחרי השנייה, שלוש סביר לכן: לכל אחת מהנשים שהיכרתי בחיי היתה איזו תכונה מיוחדת, שאותה היא אהבה במיוחד להפעיל עלי. אחת אהבה לתת לי עצות בנהיגה. אחת אהבה ללמד אותי איך לחסוך את משכורתי, ואחת אהבה להר" אות לי איך לבזבז את משכורתי, לא, לא אחת — את זה אהבו כמעט כולן, בעצם. זהו, ושלוש מהן אהבו, משום מה, להת" ליט בשבילי איזה בגדים אני צריך ללבוש.

ועשיתי. בגיל 32 הסתלקתי לי מהבית ויצא" תי אל החופש.

חצי שנה אחרי כן כבר מצאתי את עצמי, להפתעתי הרבה, נשוי. בדיוק כמו שניבאה אמי כל השנים. לא שרציתי כל-כך להתחתן. אבל הנערה רצתה, ולא היה לי נעים להגיד לה לא. כעבור ארבע שנים הייתי — כן, שוב — הגבר היחיד בבית הומה נשים מוזמנות, שגילן נע מ-13 חודש ועד — טוב, לא חשוב, עד גילה של אשתי. איך הצלחתי לעשות זאת אינני יודע — אבל עובדה: נעשיתי אב לארבע בנות. לא שיש לי משהו נגד בנות. להיפך, הן נחמדות מאוד. אבל גם איזה בן בודד פה ושם זה לא בוששה, לא? ובכלל, מה החיפזון, כל שנה ילד?

נשים

מפרנסות

א בד אשתי אוהבת הרבה ילדים, וכא" מור, לא רציתי להתעסק איתה על כל פרט.

כדי להימלט קצת מהאווירה הנשיית כי בית, הקדשתי את כל מירציי לעבודתי. וע" בודתי — מה לעשות, כך רצה הגורל — הביאה אותי להיות הכתב הגברי היחיד במערכת של נשים: יש לי נשים מעלי —

ה אסון התחיל ביום שנולדתי. מאותו רגע והלאה, הייתי אפוף נשים. כל ימיילדותי, בחורתי ובגרותי. ולא סתם נשים, אלא נשים שתלטניות, יהירות ובוט" חות בעצמן, כדברי החכם מכל אדם.

בשנים מאוחרות יותר סיפר לי פעם פסי" כולוג שהנשים הן כאלה — רק כאשר הג" בר שבסביבתו המיידית הוא פוגעניה. הוא היה מדבר אחרת, אני בטוח, לוא היתה לו הזדמנות להכיר את אמי.

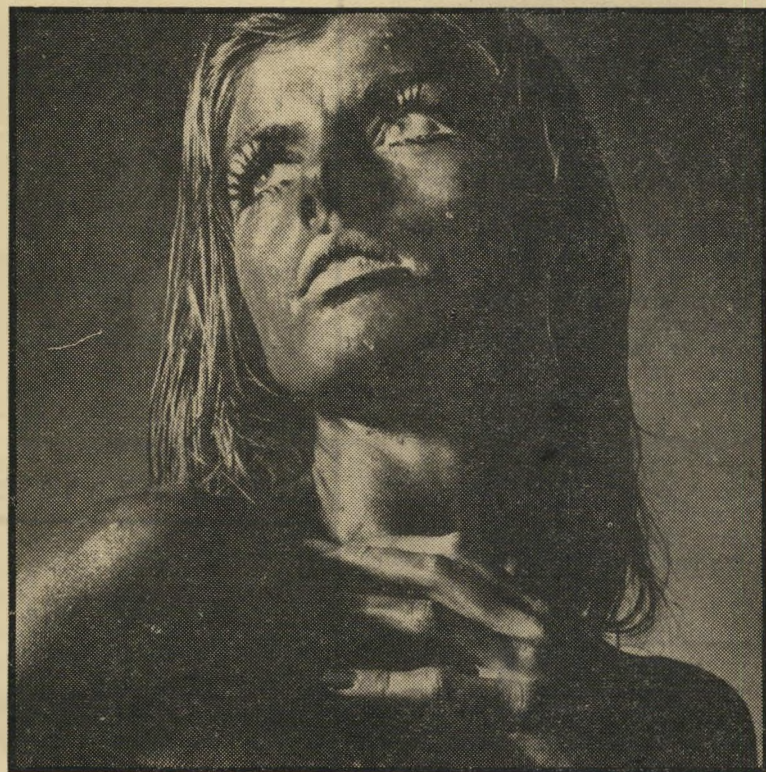
הקיצור, את תחילת דרכי ביליתי בחברת אמי אחת וחמש אחיות. ימי עברו עלי, בדרך כלל, בהחלפת נורות-חשמל וסגירת רוכסנים של שמלות מאתור. אלה בערך היו יעודי העיקריים בבית. היחס הכללי אלי היה דחקא טוב. אני וליזס, הבוקסר ה" נק, זכינו לפינוקיהן והערצתן של כל נשות- הבית. ובצדק: היינו חיות-שעשועים חביבות ומסורות. נכון, ליוס לא ידע אומנם לס" גור רוכסנים. אבל מאידך, לא ידעתי אני לשכשש בזנב.

נשוי

להפתעתי!

כ שגדלתי והתחלתי עומד על דעתי — בסתר כמוך — הגעתי למסקנה הנועזת שאני מוכרח להימלט מהעסק הזה. החלטתי

חושבת על שיזוף?

אז כדאי שתחשבי על זה — ותתכווני לזה — ברצינות: כי בילוי מופרז על שפת-הים, מהנה ככל שיהיה, מחבל קשות בעורך, כידוע לך. אפילו כשאת מסתתרת מקרני-השמש. כי גם בצל את חשופה עדיין לקרניים האולטרה-סגוליות, המזיקות לעור לא פחות מקרני-השמש הישירות. הדרך להגן על עצמך — מלבד כמוך להישאר כל הקיץ בבית — היא להיעזר בתכשירי-שיזוף הולמים. חברת רבלון הוציאה עתה לשוק מערכת שלימה של תכשירים אלו, המכילים מרכיב מיוחד לסינון קרני-השמש. המערכת, המכונה "Bronze Lustre", — "שיזוף הברונזה" — כוללת שני סוגי קרם — לעור רגיל ורגיש — שני סוגי גילי לעור יבש, מקלון מיוחד להגנה על האף, השפתיים, וכדומה, ונוול מיוחד למיקרה של כחיה. הדוגמנית הבינלאומית של רבלון, המופיעה בתצלום, השיגה את השיזוף שלה לאחר פחות מחודש על שפת-הים, מבטיחים לנו אנשי רבלון.

כן, מקס — שסבו היה רב מפורסם בי גליציה! אני אישית לא רציתי להעיר לו על זה. אחרי הכל, אם הוא החליט פתאום להת" נצר, זה באמת עניינו הפרטי. אבל אשתי, אתן הרי יודעות, אין לה מעצורים כאלה: "מקס — מה זה?" היא שאלה אותו ללא גינונים של טקס.

התברר שהוא יוצא בימים אלו עם איזה מתנדבת גוצריה משוודיה, והיא נתנה לו את זה במתנה. "יכולתי לתאר לעצמי," הכריזה אשתי. אני שתקתי.

כל בוקר —

מכיוון אחר

א כל מה אני צריך לחפש דוגמאות בי מרחקים? אין לי את אשתי-יקירתי בי בית? אני, שהייתי בימים הטובים מגיע לי עבודה כל בוקר מכיוון אחר; אני, שבביליות ישישי הייתי בא הביתה בארבע בבוקר, אח" רי לילה שלם בבארים — בימי עור לא היו דיסקוטקים — בלי עניבה, בלי דאגה בעולם, ובלי מיל בכיס. והיו? היום אני מבלה את ערבי בבית, בודה בטלוויזיה, עור זר לבנותי לעשות שיעורים, לאשתי לרחוק את הכלים, ומעז לשחות כוסית רק כשהיא בחדר השני. איפה ה"פלייבוי" שהייתי, איפה. ורק נחמה קטנה אחת יש לי בעוניי: ש" אינני יחיד. כל חברי מימי-הנוער העליונים הולכים לאט-לאט בדרכי, לוקחים לעצמם אשה, משכנתה, וצרות.

רק שהם לא הכירו עדיין באמת הגדולה. הם חושבים עדיין שהם הגברים במשפחה. אין דבר, תנו להם כמה שנים. הם ילמדו. טוב, אני מוכרח לסיים עכשיו. העורכת כבר זועקת חמס. איחורתי קצת היום. אם לא אעמוד בלוח-הזמנים, היא תרצח אותי נפש.

"בוז"

ליום האם!

זאת היתה קריאת-הקרב שנישאה בפיהן של מאות אימהות אמריקאיות. היה זה בעת הפגנה שהן ערכו לפני הבית הלבן, לכבוד יום-האם המסורתי, שחל בארצות-הברית רק בשבוע שעבר.

הסיבה להפגנה, שהשתתפו בה נציגות מ-כל רחבי ארצות-הברית, היתה היחס האנטי-נשי שמפגינה, לסענתן, ממשלת ניקסון.

נשיאת האירגון הלאומי למען האשה תביעה לבטל את יום האם, מאחר שלדבריה זהו מינהג צבוע ומגעיל לקיים פעם בשנה חגיגה לכבוד האשה — ולזלזל בה בשאר 364 הימים.

בין תביעותיהן של המפגינות לבושות הסינורים והשרשרות:

- מינוי נשים למשרות בכירות — בי ראש וראשונה לממשלה ולבית-הדין העליון.
- ביטול כל החוזים שיש לממשלה עם מיפעלים המפלים לרעה נשים.
- פתיחת מערכה ציבורית נגד העיתונאים, כדי שיפסיקו לקבל מודעות חיפוש-נים.

האשה בעולם

עובדים המצינונות אם העובד המבוקש הוא גבר או אשה.

במסיבת עיתונאים שבה סיכמה את דרישותיה, הוזהרה נשיאת-האירגון: "יש שני דברים בעולם שאין לרסנם: הים הגדול — ונשים."

ברית מילה לילדות

לנתק את בתוליה של כל תינוקת ערבית, בהיותה בת שבעה ימים — זוהי הצעתו של ד"ר עבד אל-רזאק אל-נג'סי, רופא עיראקי העובד בבחריין.

הרופא הנועז העלה את הצעתו זו מעל דפי הירחון הערבי אל-ערבי, היוצא לאור בכח'ית.

בכך, טען הרופא המלומד, יבוא הקץ על הנוהג המכוער, השולש ברחבי ארצות האיסלם, של לילה-הכלולות — לפיו כל נערה המגיעה למיטת-כלולותיה כשאניה בתולה, צפויה לגורל מר ממות. ולעיתים תכופות — אף למוות סתם.

בעיקבות מאמרו זכה הרופא לשטף אדיר של מכתבת-גובה: 90% מהם היו מתלמי-דו"ת-תיכון ואמהות, שבידכוהו על יוזמתו. עשרת האחרונים הנותרים היו מכתבי-איום ומחאה — כולם מגברים. כמובן, רובם הציעו לו להגשים את הצעתו בבנותיו שלו.

יחסי מין

— וספורט

מאז ומתמיד ידעו נשותיהם של ספורטאים ברחבי העולם, שלפני כל תחרות עליו הן להינזר מבעיותיהן, שכן יחסי-מין פוגמים בכשרו האתלטי של הגבר.

לא דוברים ולא יער, הכריז עתה ד"ר חרן ג'והנסון, פרופסור לחינוך-גופני באוניברסיטת מארילאנד שבארצות-הברית.

הוא ערך מיבחני-כושר ל-14 אתלטים נשואים, וחזר עליהם פעמיים: פעם בבוקר לאחר לילה שבו קיימו ה-14 יחסי-מין עם נשותיהם — ופעם שנייה לאחר שבוע של הינזרות.

התוצאות היו זהות בשתי הפעמים.

בכל חוג ובכל חברה מדברים על "נקה 7", כי "נקה 7" זה משהו מיוחד אל-סבון "נקה 7" מעניק לעור רכות של קטיפה ולך — חרגשת רעננות נפלאה.

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ

זרשי!
את אלהי הקולטאטיקה
האפולונים של:
RAIN ROSE RR
בכל-בו שלום

לך הגבר והנער
הקץ לסבל ולצער
גברים ונערים!
הרחקת פצעי-
בגרות לחלוטין
במכון "עור חלק"
בשיטה קוסמטית רפואית חדישה
100% אחריות מלאה
תוצאות מפתיעות.
רח' גיבוטנסקי 16 ת"א
טל. 242494.

מלכת הגוגו סיסה שובל במיני המיני מגלה - יותר מרגלייך

גם על זה כבר ערכו מחקר באמריקה

האם קיים קשר כלשהו בין אורך החצאית שלובשת צעירה, לבין דחפיה המיניים? או, בלשון פחות מדעית, האם נכון הדבר שכל שהחצאית קצרה יותר, הנערה הלובשת אותה תאוותנית וסקסית יותר? זהו נושא של עבודת-המחקר שנטלו על עצמם לא מזמן שני חוקרים נועזים - גבר ואשה - בפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת ג'ורג'יה בארצות-הברית.

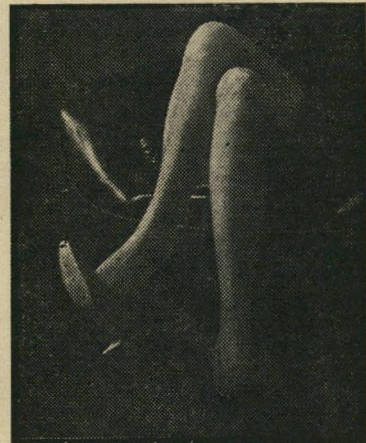
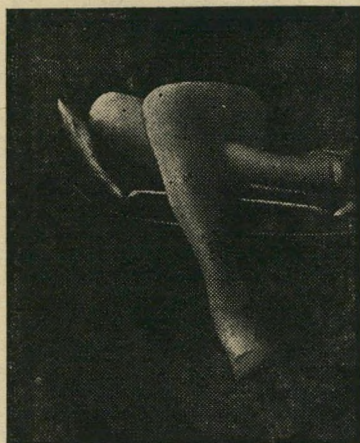
השניים, שרלוט מ. קוק וד"ר יואל ר. באטלר, יצאו מהנחת-יסוד שלפיה, בהתבסס על תורת פרויד, חייב להיות קשר בין גובהה של חצאית-המיני לבין מיספר הסמלים המיניים המופיעים בחלומותיה.

כדי לבחון את התיאוריה שלהם, התלבשו החוקרים על 30 מהסטודנטיות בפקולטה. הם מדדו את קוצר שמלותיהן, ואחר רשמו מפהיה את החלומות שכל אחת זכרה. ניתוח החומר גילה תוצאות מפתיעות: הוכח שכל שהמיני היתה קצרה יותר, הכילו חלומותיה של הנערה סמלים מיניים רבים יותר. המסקנה: נערה החושפת רגליה עושה כך במפורש כדי לגרות את הגבר. אולם, הזהירו שני החוקרים, אל לגברים לקפוץ למסקנות חפוזות, להאמין כי "מיני" קצרצר פירושו שהנערה תקפוץ בקלות למיטתם. לא היא: כל ההתה-ליך הזה הוא תת-הכרתי בלבד. הנערה עשויה לגלות התנגדות תקיפה להעלאת תשוקותיה המיניות הסמויות אל פני השטח.

יתרה מזו - היא אף עשויה להיעלב מעצם הרעיון שהיא מנסה לגרות גברים: מי, היא? מה פיתאום?

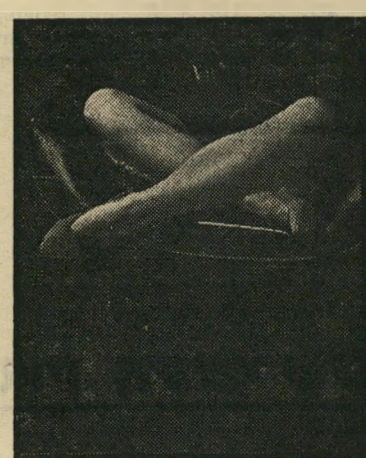
מה אומרות רגלייך

לא ידעת שרגלייך אומרות דבר-מה? אוהו, ועוד איך. הצורה שבה את מניחה, משכלת, משלבת, מכופפת, או צולבת אותן, מגלה עלייך את הכל, למי שמבין בעניינים. זאת אומרת, לכל גבר היושב מולך. ג'והן בלייזר, פסיכולוג קליני אמריקאי ידוע, ערך מחקר ממצא בנושא, והרי לפניך חלק ממסקנותיו.

הקונפורמיסטית
שונאת למשוך תשומת-לב, אוהבת שהגבר יגיד לה מה לעשות. לא מתחילה עם גברים בקלות, אך כשמתחילה - עושה זאת ברצינות.

הזוממת
למרות שנראית כלפי חוץ שליווה ובוטת בת בעצמה, היא מליאת-פחדים מפני הג'בר, לאמיתו של דבר. התוצאה: היא אמי-ביציונית, נוטה להתחרות תמיד בגבר.

הפילנטרופית
חמימה, טובת-לב, נעימת הליכות, ולא סנובית. חשה תמיד בנוח עם עצמה ועם סביבתה. רומאנטית, ואוהבת לאהוב. מכל הלב, והרבה.

המשוחררת
עצמאית, אינה חוששת לחרוג מהשיגרה. דמות-האב, או יותר נכון, האם, של נערות-המחר. מעריכה יותר מכל את החופש שלה ומשתדלת לשמור עליו.

התאווה לשלימות
מרבית הלהתייחס יוגר מדי לרושם שחיא עושה על אחרים. חסרת-ביטחון ומודאגת מאוד. הנחית להשתתף בצרות אחרים.

העובדת-הסוציאלית
באופייה, לאו-דחקה במיקצועה. נורא לא-אגואיסטית, תמיד מחפשת למי אפשר רק לעזור. הנחית להקריב את עצמה לקורבן.

הנסיך והנסיכה של ישראל

אביב ברזילי, בן שש, מרחוב אדמית 9, גבעתיים
גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון חשם, הכתובת וחגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת. ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. מדי שבוע יפורסם מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד שש בלבד.

המיפלצות שלי

לה להשתתף בחגיגה, זה היא היתה מוכנה להבין. ואפילו קיבלה את זה נורא יפה — בלי אף דמעה. והלא הפספוסית היא רק בת שש. אבל לא לשבת בחדרה, ולפחות לשמוח מרחוק? לא בא בחשבון.

לאחר עבודת-שיכנוע לא-נורמלית, הצלחנו

כמובן — אחרת הרי לא יכול היה להי' יות: את יום-ההולדת היו של רוני תיכננו ליום שישי אחרי-הצהריים. אז ביום שישי בבוקר, כשאנחנו קמים, אני מעיפה מבט בדנה הקטנה — ונהיה לי חושך בעיניים: הפרצוף שלה אדום כמו עגבניה. אני מפי

רק תגידו לי שאין מעשי-שטן!

להגיע איתה להסכס-חוזי, פחות או יותר. היא הסכימה לעבור דירה, בתנאים הבאים: א. שומרים עבורה את המנה שלה, ב. שומר רים עבורה את ההגרלה והפרסים שלה; ג. שואלים אותה את כל החידונים שיהיו ביום-הולדת; ד. מראים לה את כל המתנות ש-אחותה תקבל. ואחרון אחרון חביב, כמובן — מראים לה את כל הסרטים שיוסרטו שם. מה אגיד לכם — יצאנו עוד בזול.

דנה

ש'לה את חולצת הפיגמה שלה — ישמור אלוהים: כל גופה פורה. חשבתי שאני מתעלפת על עומדי „דנה“, לה, מה קרה לך? אני שואלת כמו שוטה. הקטנה מסתכלת בעצמה, ומכריזה בשימחה: „אני אדומה.“

לי נהיה אדום בעיניים. זאת לא הפעם הראשונה שקורה לי דבר כזה. תמיד לפני איזו שימחה או טיול או משהו — צריך לקרות חרבון. אם רק הייתי תופסת את המלאך בשמיים שאחראי לעניינים האלו... ח'כיתי לשעה שמונה, ושלחתי את ה' קטנה עם בעלי לרופאה. לא שהיו לי ספיי קות שהיא חולה — בזה הייתי בטוחה. וכמובן שכעבור שעה הם חוזרים לי עם הבשורה שלילתה יש סקרלטינה. הרופאה גם לא שכחה להוסיף שדנה מן הסתם הספיקה כבר להדביק את אחותה ואת כל ילדי-הגן עוד לפני שהפריחה הופיעה אצלה.

★ ★ ★

התיישבנו למועצת-חירום. מה נעשה? לך חות את החגיגה — איך עושים דבר כזה? הלא צריכים להתחשב גם בגדולה. ובכלל, איך מודיעים לכל הילדים שכבר הוזמנו? מצד שני, לקיים את החגיגה ולסגור את ה' קטנה בחדרה — הלא היא חתפוצץ מ' עגמת-נפש, האומללה.

מעליש, החלטנו — אין ברירה: הרופאה אמנם הזהירה אותנו שלא להוציא אותה מן הבית, אבל פיקוח-נפש דוחה שבת. החלטנו להעביר אותה לסבא וסבתא.

החלטנו והחלטנו — אבל איך מבצעים? דנה לא חלמה בכלל לנסוע את שדה-הקרב. לא מעניין אותה מכלום. זה שהיא לא יכר

איך להיות טבחית מעולה ולהשאר זוהרת?

את בעית הבשול פתרנו לך אז נכון שנותר לך זמן לטיפוח עצמי?

חברת איוגר מגישה לך: מבחר מקסים של מטעמי בשר הקרויים רוסטו מוכנים לאכילה ומדהימים בטעמם הנפלא!! באיכות עולמית!

רוסטו

מיוצר ע"י „איוגר“

נגד קשקשים

- * מונע נשירת שער
- * מחזק את השורשים
- * ממריץ גידול השער

Bio tayalysin

מוצר איכות של תעבדות

לילה ולילה

ישראלי אחד נכנס למיטה עם ג'ון לנון ויוקו אונו ישראלי אחר שיחק קלפים עם אלביס פרסלי

עקיבא נוף במיטתם של ג'ון ויוקו

אחד ממאוייו הכמוסים של בימקט כל ישראלי היוצא לחוצלארק, הוא להיפגש עם אנשים מפורסמים. ומי הם האנשים המפורסמים ביותר — אם לא אנשי עולם הבידור. שני ישראלים דיווחו לנו השבוע על פגישות עם דמויות מפורסמות בעולם חזמר. האחד, דויד לנגר, שנפגש עם אלביס פרסלי ליד שולחן הלבד הירוק בלאסיגאס והשני, עקיבא נוף, שהצליח לחדור למיטת ירח הדבש של ג'ון לנון ויוקו אונו.

שנראה כאילו מודבק עליו. תוך כדי ה"משחק פנו כל מיני אנשים וביקשו אוטוגרף פים; הוא חתם לכולם בלבביות.

עבור מספר שעות עברנו לשולחן הקוביות — שולחן "חם" מאד. ב"מיקרים שונים הסתובבו על השולחן איוה 60—70 אלף דולאר לסיבוב. שוב אלביס היה היחיד שהתערבות שלו לא זזה מהמכס"מ מום של 25 דולאר למכה. הוא הפסיד כל הזמן — והתלונן שלא הולך לו.
"פה המקום לציין שאלביס הוא הרבה יר"

כתב דויד לנגר, לא בלי גאוה:
"אני הישראלי הראשון שהיה לו ה"כבוד והעונג לשחק קלפים ורולטה בחברתו של אלביס פרסלי.

"ישבתי ליד שולחן בו שיחקו עשרים ואחד. ליד אותו שולחן ישב הסוכן של אלביס, הלא הוא "קולונל" תום פרקר ה"מפורסם. בסביבות 10 בערב, הופיע אלביס בלחיית שומר ראש אישי, ועוד שני זוגות. אלביס, שתי הבחורות ואחד הגברים, הצטרפו למשחק. אלביס, שבא בלי אשתו, לא התערב במשחק כל הערב על יותר מ-25 דולאר. למרות שה"קולונל" התערב במיקרים מסוימים בסביבות 5000 דולאר למכה, וב"דרך כלל שם התערבויות של אלף-אלפיים דולאר.

"כל שאר המהמרים, כולל אותי, שיחקנו בסביבות 50 עד 100 דולאר למכה. ואילו אלביס ואחת הבחורות שבחבורה היו יחידים ששיחקו על המישה דולאר לסיבוב. תוך כדי המישה שוחחנו על כל מיני שטויות. למשל, באחד המיקרים שאלתי אותו למה הוא פוחד לשים יותר, כדוגמאת ה"קולונל". אלביס השיב: "שאהיה בן 90 עדיו אהיה עשיר. כשהוא (הקולונל) יגיע ל-90 יהיה כבר קבצן ברחובות..."

כולם חייכו. שומר-הראש שלו עמד כל הזמן מאחוריו ולא זו ממנו. כאשר הלך אלביס לבית-השימוש, הלך אחרינו, השומר. אלביס עצמו חיך כל הזמן — במין חיוך

דויד נגר

"אני עצמי לא אוסף חתימות, אבל רציתי מאלביס משהו שאוכל להראות לחברה ושי"יאמינו שדיברתי איתו. לכן, עוד בראשית מהלך המישה, לפני שהספקנו להחליף את המשפטים הראשונים, שלפתי את הצ'ק ה"אחרון שהיה ברשותי וביקשתי שיתחום. הוא הביט לרגע על איוה בנק משוך, חיך בזווית פיו, ואמר: "אני מקווה שאינך מת" כונן להשתמש בו..." וחתם.

אחד הסיבובים הגיע תורי לזרוק את הקוביות. אלביס קרא אלי: "ידידי, אל תאכזב אותי!"

"במיקרה אחר, כששוב זרקתי את הק"ביות, צעק "הקולונל" לעברי: "למה אינך זורק ביד ימין?" השבתי לו: "אם אתה יודע יותר טוב, זרוק בעצמך את הקוביות." ויתרתי לו על התור שלי. הקולונל שם התערבות כפולה — בסביבות 30 אלף דולאר — ובמכה ראשונה הפסיד. "בסך הכל הייתי בחברתם איוה ש"שבע שעות. הייתי עייף עד מוות אך פשוט לא

תר יפה משנראה בכל הסרטים והתמונות שלו. הייתי אומר, ללא שום סייג, שהוא הגבר היפה ביותר שנראה איפעם במציאות. האמת היא שכימקט ואיראפשר לתאר זאת בכחב. הוא נראה כמו בובה של צייר או אמן. מוזר שגבר יכתוב בצורה כזו על גבר אחר, אבל אני פשוט מנסה לתאר במיקצת מראהו של אליל-המונים.

מארשה האנט

באנגליה קוראים לה ג'ימי הנדריקס ממין נקבה, ומתכוונים, כמובן, לשיער ראשה. את מישהי אחרת זה היה, אולי, מעליב ואולי היתה מנסה, אפילו, ליישר את שיערה המקורזל. אבל למארשה האנט

קול מסמר שיער

שלה, הנקרא אני דורכת על שבבי זהב. "יש הטוענים שאין לי קול בכלל", היא צוחקת, "יש הסבורים שאני מרגרת כאי" לו גרנוי מלא חצץ. אבל מצאנו שאם אני שרה נמוך וטקטי, אני מצליחה להוציא קול יוצא מן הכלל..." היא מתכוונת, בוודאי, לקול מסמר-שיער.

שחקנים המשתתפים במחזמר, היתה מאר"שה הדמות הבולטת. אולי לא כליכך בקור לה — כמו בתיסרוקתה. לפני ימים אחדים פרשה מארשה מצוות המחזמר, עלימנת להתחיל לטפח קאר"יירה פרטית. "אני אוהבת את המישהק ואינני מוכנה לוותר עליו", היא אומרת.

יכולתי לעזוב את השולחן. ברגעים מסויי"מים הייתי מורחח איוה 5—6 אלפים דולאר. בדרך-כלל זה הזמן הטוב ביותר להפסיק. אבל לא יכולתי. בסיכומי הפסדתי איוה אלפיים דולאר באותו ערב. מאד רציתי איוה צילום אחר. אך כידוע, בלאס-ויגאס אסור לצלם בקינו. פשוט כדי לא לזהות את המהמרים.

"בחמש בבוקר הפסקנו. אמרתי לו, ש"הייתי רוצה איוה מזכרת, לשלוח לחברה בארץ, והזכרתי עד כמה הוא פופולארי אצלנו. אביס פנה לאחד האחראים, ביקשו להביא לו חפיסת קלפים מהשולחן ששיחקנו קודם, שלף את הקלף הראשון — אס אדום. הוא חתם עליו, והגיש לי את החפיסה. "אני חושב שזה הקלף הטוב ביותר שהיה לי באותו ערב."

ישראלי השני שהצליח לבוא ב"חמיצתם של אלילי עולם הפימונים הוא דובר המרכז החופשי לשעבר, עורך-הדין עקיבא נוף, המשתלם בימים אלה ביחסים בינלאומיים בהולנד.

התעניינותו בסוג זה של יחסים הביאה אותו לתהות על קנקנם של היחסים בין ג'ון לנון ויוקו אונו, שבילו את ירח-הדבש שלהם במלון הילטון באמסטרדאם. הוא כותב: "כאשר שמעתי שג'ון ויוקו הגיעו לאמסטרדאם, החלטתי לקפוץ ולבקר אותם במיטה הפומבית, אותה פרשו לעצ"מם במלון. לבשתי פיג'מה והצגתי את עצ"מי בפני יוקו כישראלית, המעריץ את דרך"החיים שהיא וג'ון בחרו לעצמם.

"יוקו היתה מאושרת שגם במדינה כל"כ רחוקה וקטנה כמו ישראל יש אנשים המכירים אותה, והזמינה אותי להיכנס ל"מיטה. ג'ון עיקם את האף ושאל מי אני ומה פתאום אני ניכנס להם למיטה. אז יוקו הרגיעה אותו ואמרה: "זה בחור ישר"אלי. הישראלים הם רודפי-שלום והוא יכול רוצים לשתול בכל ארץ בעולם, כחלק מ"תוכנית השלום שלנו."

"רק אז השתכנע ג'ון והניח לי לבלות כמה דקות מתחת לסדין שלו ושל יוקו."

הברווזה המכוערת

היא היתה תמיד כזאת רזה ומכוערת, שאף אחד לא רצה להסתכל עליה — ובטח לא לשמוע אותה. לא עזר לה אפילו האבא שלה, שהיה אמרגן זמרים ולהקות קצב. הוא השתדל, אומנם, ככל

רוג'רם

יכולתו, לעזור לה, ואפילו סידר לה חופעות עם כוכבים גדולים שפגש עשור שנים, כמו קייקל הולדיי. אבל חקהל הבריטי לא רצה אותה.

לכן הלכה קלודה רוג'רס לרעות בש" דות זרים. היא נדדה על פני אירופה, ושם זכתה להצלחה בכל מיני פסטיבלי-זמר לאומיים. כאשר חזרה לאנגליה, אחרי כמה שנים, קשה היה לה כיר אותה. לא רק קולה השתפר, אלא שהיא הפכה מברווזת מכוערת, לחתיכה לא נורמאלית, עם שיער בלונדי גורש ורגליים של מרלן דיטריך, כאשר היתה צעירה. היא חזרה וקראה לחובבי הזמר לחזור אליה. היא הקליטה את הפזמון "חזור ונענע אותי", וחובבי הפזמונים חזרו אליה ורכשו את תקליטיה באלפים. השבוע הגיע הפזמון למקום השני במצעד הפזמונים הבריטי ויש לו סיכויים טובים לכבוש את חצי צמרת.

קלודה (22) חתומה על חוזה אצל חברת "ר.סי.אי." ואילו בעלה הוא מנהל הרפרטואר של "דקא", מה שלא מפריע להם לחיות חיי נשואין מאושרים.

...על תפוח ואגס

כימעט לא ייאמן, אבל אמרגנו של אדבים פרסלי, קולונל תום פארקר, חתם על חוזה, לפיו יקבל אדבים סכום השווה לשבעים אלף לירות ישראליות בקירוב, עבור כל הופעה בלאס וגאס, משך חודש ימים! בפולין רוי אורביסון פופולארי יותר מתום ג'ונס. חיים סבאן, אמרגנם של האריות, יצא בשבוע שעבר לאנגליה כדי להכין את חזרתם של האריות ללונדון בשבוע הבא, לקראת הוצאת אהבתנו היא דבר צלמח לשוק הבריטי. הרמן הוא ההוכחה הטובה ביותר לכך שנושאי של זמר אינם פוגעים, בהבחה, במידת הפופולאריות שלו ובהצלחתו ההיטוי. גבי ברלין זכה לקבל זר פרחים וצורר נוצות-טחם ציבעוניות מילדי בית יות. לאחר שהופיע בפניהם במיקלט בו הם ישנים. לכל מעריציה הוציאה סילה בלאק אלבום המכיל אוסף תמונות מטקס נשואיה. סימונה האחרון של להקת תותח נכשל לחלוטין, והליצנים אומרים: זה היה פגז עקר. אוטיס רדינג נהרג בתאונת מטוס לפני שנתיים בקירוב, אבל חברת התקליטים עימה היה חתום ממשיכה להוציא פזמונים. התקליט החדש נושא את הפזמון איש האהבה. עוד לפני שתקליט הסולו הראשון של מוריס ג'וב, שפרש מלהקת הבי גייס יצא לשוק, כבר מנבאים לו מקום בצמרת. התקליט נושא את הפזמון: הצילצול הנואל. הארב אלפרט התגרש מאשתו שרין. בימים אלה סימה פטודה קלארק את צילומי הסרט שלום מר ציפס. אלן פרייס, שחזר לעבוד עם להקתו, לאחר הפסקה ארוכה, הקליט את גירסתו לפזמונה הישן והמפורסם של מורין דיטריך — להתאהב שנית. לולו נפרדה מהיועץ המוסיקאלי והפיק הקבוע שלה — מיקי מוסט, שיצר, בין השאר, את להיטיה הסירה בה חזרתה, הבה נעמיד פנים, אני נמרה ולאדוני באהבה. שילטונות ארצות-הברית סירבו להעניק אשרת-כניסה לג'ון לנון. להיטה הבא של להקת הסיודות — הנה באה רוח השינוי. בלונדון נפוצו שמועות עקשניות שהאבנים המתגלגלות עומדים אף הם להקים חברת-הקלטה פרטית, כשם שעשו החיפושיות. בעוד ששם החברה של החיפושיות הוא תפוח, יהיה שם החברה של האבנים המתגלגלות — אגס.

מה רוצים מ"מי"?

לאנשים כבר נמאס היה לשמוע את פטר טאונשנד, מלהקת המי, כשהיה מספר על המחזמר המקורי שלו, שהוא התעקש לקרוא לו דווקא אופרה. משך חודשים רצופים היה מפרט בהתפעלות את עלילת האופרה, ומספר כיצד הוא עומד להשלים אותה. בשבוע שעבר הועלתה היצירה בהצגת-בכורה, באחד ממעודוני-הלילה של לונדון. שמה טוב, והיא נמשכת כשעה. אנשי עולם הפזמונים, מבקרים ומוזמנים שחזו באופרה, יצאו בדיעות חלוקות. היו שטענו כי זוהי יצירה מותחת ומקורית, והי כאלה שהשתפקו בהגדרה קצרה — אף פסקנית יותר — "גוגל נפש".

מאונשנד

פטר טאונשנד נפגע. "אני לא מבין מה מגעיל באופרה שלי? ה" סיפור הוא סיפור רגיל הקלוח מחיי יום-יום. העלילה מספרת על נער שנולד כנער רגיל, כמוני וכמוך. עד שיום אחד הוא היה ער" ראייה לרצח, ומחמת ההלם הוא הופך עיוור, חרש ואילם. ואחרי מכן הוא נאנס על-ידי דודו, ואז הוא הופך להיות מכור לסמים ול- לסד.

"אז מה כבר יכול להיות מגעיל בסיפור כזה?" אבל אפילו אם האופרה תיכשל מבחינה מיסחרית — אין ללהקת המי כיום מה לדאוג. להיטה האחרון — אשף מישחקי המזל, הוא אולי התקליט המיסחרי ביותר שהקליטו אי פעם, וההצלחה הגדולה ביותר שהיתה להם אי פעם בעבר, מאז הקלטת גיק המאורש.

מרי

גאה בשמה

יש להקות שהכי קל לספר עליהן מההתחלה לסוף. ללהקת תחית קרידנס קלירוסטר. השרה את הלהיט מרי הגאה, יש לא רק שם קשה — אלא גם היסטוריה מסובכת. לכן מוטב שנחיל לספר עליה מהסוף אל ההתחלה, עד למקום בו כל העסק הופך מבול-בל מאור.

ובכן, תחית וכו' מונה ארבעה צעירים אמריקאיים, תושבי החוף המערבי של היב"ש — קרי: סאן פרנציסקו. הארבעה הם ג'ון פוגרטי, אחיו תום, סטו קוק ודאג קליפורד.

תחת שמם הנוכחי הם מופיעים כשנתיים בלבד, לאחר שקודם לכן הופיעו תחת השמות גוליונס (שפירושו בובת-סמרטוטים כושית) והקטיפה הכחולה. הם הכירו איש את רעהו, לאחר שלמדו בכיתה אחת בבית הספר.

כאן הגענו לקטע המסובך, המספר איך הם ניגנו בהתחלה מוסיקה מסובכת, שאף אחד לא הבין אותה, ולכן לא רצה לשמוע אותה ולא לקנות את התקליטים שהקליטה הלהקה. אבל כל זה שייר לעבר ועל כן לא נספר על זה.

מה שחסר להשלמת הסיפור הכימעט מושלם הזה, הוא הסבר לשמה המזור של הלהקה, וגם זה, כאמור, לא פשוט. מס' ביר ג'ון פוגרטי: "קרידנס הוא שם של

קרידנס קלירוסטר

חבר שלנו. תאמינו או לא. חוץ מזה פירוש השם באנגלית הוא, אמונה! את השם השני — קלירוסטר — שפירושו באנגלית מים-זכים, לקחתי ממודעת פירסומת של חברת משקאות, המתיימרת לייצר משקה צלול וזך.

"המילה המשלימה היא, ריבייבל, שפירושה, כמוכר, תחית. הוספנו את המילה הזאת משום שחשבנו שהיא מלהיבה וער"שה רושם..."

או מי אומר ששם אינו מסוגל לתרום להצלחתה של להקה? אפילו מרי גאה בשם זה.

עשרת הלוהטים

על מי סקר המכירה הדו-שבועי של לוחט ולחט, מתברר כי עשרת התקליטים הנמכרים ביותר בשבוע האחרון היו:

1. פסטיבאל הזמר הישראלי — (מארינג'ן), (סי.בי.אס.).
2. פסטיבאל סאן רמו (מארינג'ן), (סי.בי.אס.).
3. קאזאצ'וק — ריקה זרואי (פונודור).
4. ברכות ברכות — השוחים (פרוי דנט).
5. סחרחר — טומי רו (מ.ג.מ.).
6. רחוק מן העין — מרי הופקין — (אפל).
7. בום פאם — אריס סאן (ע.ז.ר.).
8. גשם — ג'ילולה צ'יקונטי (סי.בי.אס.).
9. אהבתנו היא דבר צומח — האריות (פיליפס).
10. מוכר — ריטה פאבונה (סי.בי.אס.).

נהרופי קדלה

גם הפיליפיניות מעדיפות לימור

מרטון מלד יצא

לימור סבון האיכות
לימור הסבון לרעננות
העור. ניחוחו נשמר
זמן רב.
להנאתכם דרשו סבון
„לימור“, הסבון באי-
כות צרפתית מעולה
בארבעה סוגים ובאר-
בעה צבעים.
★
מפעלי „עץ הזית“ מ-
פתחים תעשייה ישרא-
לית בחו"ל ומקימים
שורה של מפעלים ב-
ארצות אסיה מתאי-
לנד ועד יפאן.

French Pink
LIMOR
Beauty Soap

עץ הזית
יבירי גמון וסבן C.D.

★ **התשובה לידר** (ארמון דוד, תל-אביב) האהבה והלילה מצולות ממחז נע-רה הסובלת ממחלה ממארת, בסרט שוודי המבוסס על סיפור שהיה.

★★★ **השבייה** (פאר, תל-אביב) בצבעים מרהיבים, בחריפות, בחדות, מתאר "גורג' קלוזו יחסים פרחניים בין בעל גלריה לאמנות (לורן טרזיף) לאשה צעירה המתאהבת בו (אליזבט ווינר).

★★ **רומיאו ויוליה** (אלנבי תל-אביב) זוהי הגירסה האחרונה שלהם, לאחר סרטים שנעשו עליהם. הפעם הם צעירים יותר, יפים יותר, צילמוניים יותר, ובוימו בידי פרנקו (אילוף הסודרת) זפירלי.

טרוויזיה

מי שמתעניין ב**הקלאות**, ובמיוחד בי הדרים בעזה, יוכל לראות ביום רביעי

● **לא כדאי לראות**
★ **לא חשוב לראות**
★★ **אפשר לראות**
★★★ **רצוי לראות**
★★★★ **חובה לראות**

הולנוע

סרטים חדשים

ה**מלחמה אחר המלחמה** (בוינו-דה, תל-אביב) מלחמת-ששת-הימים הנמשכת כבר שנתיים מתוארת בסרט דוקומנטי סרי שנעשה בידי **מייכה שגרייר**, לפי תסריט של **משה דהר**.

ה**חתלתולה והנמר** (אוריון, תל-אביב) **ומוריו נפמן** הוא האיטלקי הניצח

הצגה חדשה

★★★ **כלאדם** (בהחאן הירי-שלמי) דוקטור **אריה זקס**, מרצה באוניברסיטה העברית בירושלים, שבי יים בעבר מיספר הצגות, עם הלהקה הדרמטית של המוסד בו הוא מכהן, ואת השלום בבימת השחקנים, עשה זאת שוב !!!

משל עתיק, כנראה, בודיסטי, שהתגלגל על כדורשה מוצגת להולנד, ומשם לאני גליה, מספר על **כלאדם** (קרי: כל אדם), שאינו מצליח לשכנע את ידידיו ללוחות ב"דרכו האחרונה" — אל קבר. המוות מילא את שליחור, והוא יכול ל"דחה לאלוהים: כלאדם מת.

זוהי אגדה ל"מבוגרים, העלולה בקלות לגלוש ל"רמה לדלותית מבי"שה. זקס התבסס בהצגתו על מחזה בלתי קיים מאת מחבר אנונימי, ו"תרגמו ועיבדו כ"ידי המיון הטובה עליה, להצגה חיה ותוססת שבמאי תיאטראות המימסד של נו יכולים ללמוד ממנה הרבה. מדובר בהצגה שרוב משתתפיה חובבים: סטור דנסיס ומרצים חובבי תיאטרון (כ"30) הנעזרים במיספר שחקנים מיקצועיים, המשתתפים כאן שלא על-מנת לקבל פרס. בגוף הרקוב של התיאטרון הישראלי המושחת, נבס פרחחן.

התפאורה והתלבושות של **עדה הי מאירית**, נאות ביותר, פשוטות ומרנינות. התאורה, הניהול המוסיקלי, הדרכת הסיף והכריזמטיות נקיים ומעודנים. לא מדובר כאן בפאסיט או בהחזקת השביעי של **ברגמן**. זוהי הצגה הרבה פחות כבדה ומאולצת, הרבה יותר פשוטה ומשעשעת, כשמוסרי השכל בצידה.

עם מותו של כלאדם, מתכחשים לו כל ידידיו ואינם פוסקים מלדבר בגנותו.

שאינו מפסיק להזדקן ואינו מפסיק מזה שנים להפעיל בכל זאת, למרות הויקנה, את אוני הגברי. **אן מרגרט** היא מוצר הסקס האמריקאי שיובא במיוחד מאיסליה כדי לקלוט את קסמיו. הבמאי הוא **רינו ריסי**.

סרטים אחרים

★★★ **ארבע זוויות ומשורש** (גת, תל-אביב) ביקורת מזהירה של החבר'ה המערבית, תיאור מדא של כוחות ה"מחר שבו: השמאל החדש שהתנוון עוד לפני שגולה, וסין העומדת בצד ומצפה לרגע המתאים. השחקנים בלתי ידועים. ה"במאי: **מארקן באולצי**.

תכונתך לבחון כל בעייה מכל צדדיה ולהיות זהיר ושקול בהוצאת מסקנות, תסייע לך השבוע לעזור לידירי חזקוק לעצתך. לכוונב ונוס יש השבוע השפעה נ"כרת על תענוגות ה"חיים שלך. אך היש-מר לבלי יפגע הדבר בעבודתך. התיחס ב"ספקנות לכל הצעה מיסחרית שתוצע לך השבוע. מצייעה אינם מבקשים את טובתך. לקראת סוף השבוע תגבר אהימנוחה הנפשית שלך. צא ל"חופשת סוף-שבוע למען הרגעת עצביך.

★★★

הבטחות שציפית להגשמתן והן לא התממשו יגרמו לך לעוגמת-נפש. השתדל להתמקד ב"סבלנות ולא להתפרץ. יהיה זה עבורך שבוע שמצויין להתקדמות בלימודים. אם תתגבר על התרגשותך בשעת ה"בחירות, עתה עשוי לק"צור ציונים מפתיעים. פנישה מיקרית עם בן זמל תאומים עשויה ל"הוליד ידיות עמוקה. מספר המזל שלך הוא 8, ויום חמישי הוא היום המוצלח ביותר של השבוע — נצל סימנים אלה להימורים.

★★★

ייתכן והקשיים שנגרמו לך לאחרונה בעבודתך, נגרמו משום שעשית אותה ביחידות וללא סיוע. כדאי לך להמשיך ב"עבודה זו כשאת המו"קף באנשים העשויים להועיל לך. צפוי לך השבוע שטח התעניינות חדש, אולם גם הוא לא ישיב את שאיפתך ללמוד ולד"עית ככל האפשר יותר. הצבעים ההולמים אותך ביותר, בת "קשת", הם הסגול והוורוד. תפרי שמלותיך בצבעים אלה.

★★★

משהו ביחסי האנוש שלך עם הסובבים אותך בעבודתך עלול להתערער השבוע. זוהי תקופה מאוד לא מוצלחת עבורך כדי לחפש לעצ"מך עיסוקים חדשים. ל"כן, נסה להבליג ולד"חות הכרעות למועד מ"אחר יותר. השתדל ב"מיוחד להימנע משגי"אות של מה בכך ב"משימות המוטלות עליך שאחרים עלולים לנפסם ולצלסם נגדך. מהשבוע ועד ה"24 ביוני עשויות כמה מתפוסותיך ה"מחשבתיות להשתנות בצורה קיצונית ביותר.

★★★

ספקנות הנוגעת ליחסים הרומנטיים שלך עלולה להטריד את מוחותך. מישוה האהוב עליך אינו יכול להחליט בצורה חד-משמעית בעניין החשוב לך מאוד. הש"תל שלא ללחוץ עליו ולהתערב בשיקוליו. החל מסוף השבוע מצפה לך תקופה של פעילות קדחתנית ה"קשורה בענייני כס"פים. בבעיות הנוגעות לתוכניותיך לגבי הקיץ, סמוך על שיקול דעתך ואל תתפתה לעשות לא אחרים.

★★★

אם אתה נמצא רובך כי כולך בתיכנון נסיעה רחוקה ומקדיש את כל מרצך להשגת האמצעים להגשמת תוכנית זו, חיהר! מאורעות ב"י לאומיים עלולים לשבש את מאמציך. הקפד שלא לפגוע בידידים. האנו"צנסריות שלך מביאה אותך לעיתים לשכוח את קיומם של אנשים אחרים בעולם, מלבדך. זוהי תקופה מצויינת להתחיל בידיאסה שאתה דוחה את שמירתה מנת לעת. את מפרויה בהערכת ההשפעה שיש לחיצוניות שלך על אנשים אחרים.

חיווכ השבוע כי תז"דמן לך אפשרות להג"דיל את הכנסותיך אן לצמצם את הוצאותיך ב"מידה ניכרת. אתה מצוי במצב של אי-ודאות ב"קשר לנסיעות או לימור"דים. לפני שתנקוט ב"צעד חפוז, מוסב שוש"קול אם לא כדאי לך לדחות עניינים אלה. שלך יהיו מגוונים במידה בלתי רגילה.

★★★

אל תחליט החלטות חשובות בשבוע זה. אינך רואה בבירור מעשיהם של אחרים, וגם לאחרים יש עתה דיעה מוטעית עליך. מצב זה של עירפול יפוג לקראת סוף הש"בוע. בחיי האהבה שלך צפויים לך סע"רות והתרגשויות. תיווכה כי לנפש הא"הובה עליך תחיה השפעה על רגשותיך.

★★★

אתה נמצא בתקופה בה אתה נוטה להקדיש את מרבית זמנך החופשי ל"ביתך ולמשפחתך. זו ה"דמות מתאימה לקשור מחדש קשרים חברתיים שהזנחת בגלל סדרותיך בעבר. השתדל שלא ל"פגוע את מרחל על פני יותר מדי שטחים. כדאי לך לנצל את תקופת הרוגע הנפשי בה אתה מצוי להתעמקות יתר בנושא אחד בלבד.

אתה נמצא בקדחת של הבנות לקראת מאורע אותו אתה עו"מד להגשים בקיץ. כדאי שלא תפסם את עצמך באשלויות מרו"בות. תקלות בלתי"צפויות עלולות לש"בש את תוכניותיך. הרפקת את האהבים קלה עלולה לפגוע בחיי הנשואין שלך. אל תבזבז חסוך לימים קשים. לבשי בהיר.

★★★

גורלו של בן-משפחה יע"נמצא רחוק מהבית יע"סיקך וידיאגך. לזרות שלא קיבלת ממנו סימן"חיים מזה זמן רב, אין מקום לחשש. קרוב ל"דאי שלקראת סוף ה"שבוע תקבל מכתב או פריט-שלום. כדאי לך לבצע בדיקות את ה"ראות הממונים עליך סבלי להתווכח. נטיה למרדנות עלולה לטבך אותך במצב מביך.

★★★

בעיות פיננסיות מע"כירות את רוחך וא"תה נוטה לשפוך את חמתך על אנשים ש"אינם אשמים בכך. צפויים לך חיכוכים עם אחד משותפיך או חבריך לעבודה. כדאי לך לשקול אם אין זו עקשנותך שמערערת את היחסים ביניכם. המכתב מחו"ל לו אתה מצפה לא יגיע אליך השבוע.

שיק, ריון וברקן ב"כלאדם"

לוטשים, יצרו דמות גרוטסקית דוחה ואחודה כאחת. **עליזה ריון** היתה התשובה מופ"רת במיקצת, משעשעת ורעשנית. **מוטי ברקן כלאדם** היה פחות מדי ככל אדם. במיסגרת תפקידים כפוייטובה ככלאדם, היה ברקן יפה מדי, חיצוני מדי, דקלמן וחסר רוח אנושיות, שחייבת הייתה לעמוד כנגד מסלוליות של יתר הדמויות, אף כי ה"מדובר באגדה.

גבי אדורר כהאהבה היתה יפה העברית (הנאה אך הבלתי עקבית) נשמעה יפה ב"ן כותלי החאן, ויחד עם פעלולי הבימוי והמאצותי המשעשעות של זקס, שבלטו היטב, הפיחה רוח חיים באליגורית המוסר מן המאה ה"15, משל נכתבה על-ידי אחד מאבות תיאטר"רון האבסודר של המאה ה"20.

ה"21.5.69, בשעה 18.30 כיצד פועל בית"האריז המשוכלל שבעזה. מייד לאחר-לכן משהו על **שליחות בחדל החיצוני** והפעם על טיל שהפליג אל מעבר לאס"מוספירה.

19.30 שידור חוזר מהופעת **להקת הג'אז של פול וינטר** שצולמה לפני כשנה. משתתפת בחיזומורת המתופפת ה"ישראלית רות בריצבלי.

כ"20.10 **ארץ לא נודעת**. הפעם מג"לה משלחת את שרידי האינקאס, בהרי ה"אנדים, ובשעה 2.35 **בשעת האפס** — תוכנית דרמטית מאוד מאוד מאוד (להח"זיק חזק את המושב) על מטוס שנקלע לסכנה, ושעות המחז שזעברו על הנוסעים,

ומשעשע, במחזה מיושן של מארקס פניול. מישחק פחות וירטואוזי, אך יותר חם, הוא מישחקו המפוקח של אברהם חלפי כמורה הקטן סמיו שילך בעקבות טופז, וממורה ישר, שהחברה התעלמה ממנו, ייהפך לרבינוכל.

ביניהם אפשר לזהות שחקנים אמריקאים כמו קינג ווין וויליאם דנריגן.

תיאטרון

★ תעלולי סולומון גריפ (התיאטרון הפתוח) כל מי שיחפש כאן את חנוך לוין, אש הקאברס הסאטירי, לא ימצאו. **הלל נאמן** ביום ברצינות יתירה עלילה בועתית (על בעייתיהם של סולומון גריפ, אשתו פוצפולוכא, גיסה יהושע, הרופא ברמלי והזמר גלסטה) מר שולבת בפיזמונים אינפנטיליים, המזכירים (בשל מגניבותיהם): אריה אופראית, שאנסון צרפתי, שלאגר ממוסיקאל אמריקאי ומו"ג ברוש על-פי הסכסטים של **ברטולד ברכט**. **רהל לוי** היא החדדה המצליחה לא להזדהות עם הדמות אותה היא מגלמת (של הרציפולוכא הקטנה והחלשה, רח"מנא ליצלו) במידה ניכרת של ניכור תיאטרואלי משכנע, ואילו **הלל נאמן** עצמו, בתפקיד המרכזי, עוזרת פיגמה (אותה הוא

לביארי ועזיקרי ב"מחכים לגורדו"

לובש כימקט לאורך כל ההצגה), להפגין יכולת בהגשת פיזמונים.

★ זולפונה (הבימה) זר דובר עברית, שאינו מכיר את השחקנים, האולם והבמה, אם יוכנס בעיניים עצומות אל ה"אולם הקטן של הבימה ייפסקו בתחילת ההצגה, לא יוכל לעולם לתאר לעצמו כי הוא חווה בהצגת תיאטרון לאומי. האיש יקבע ללא היסוס כי נקלע להצגה קרתנית של תיאטרון שולי, היצירה של **בן ג'וני סון** בעיבודו של **כטפן צוויג** זכתה לינוסח עברי עסיסי, לבימוי אופראי, לתפ"אירה דחוסה, ולמשחק בינוני מלבד **נסים עזיקרי** ו**רפאל קרצ'קין**, המצליחים ליצור דמויות של ממש, מלאות חיות, לעומת הקריקטורות הפוחלציות שיצרו ה"קולגים שלהם לבמה.

★ מחכים לגורדו (הבימה) יוסף יורעאלי ביום הצגה בלתי רגילה, חדשנית, מעמיקה ומשעשעת על-פי מחזהו של אבי תיאטרון האבסורד, **סמואל בקט**. עורו לו לא במעט השחקנים **אילן תורן**, **ברוך דויד**, **שמעון לביארי** ובמיוחד **נסים עזיקרי**, ותפ"אורתו האופיינית של **יגאל תומרקין**. צמד הקלושארים, בקונספציה המיוחדת של יורעאלי, הם מוקיונים הממתנים עד בוש לאחד גורד, בעולם שכולו קירקס.

★ מרי מרי (התיאטרון הקאמרי) תמורת 8 וחצי לירות בשורות 3—8 באר"ל, 7 וחצי לירות בשורות 1—2 באר"ל, 12 באולם, או שורה 1 ביצע, 6 וחצי לירות בשורות 13—16 באולם, או 3—2 ביצע, 5 וחצי לירות בשורות 4—7 ביצע, או 4 לירות בשורות האחרונות שביצע, אפשר לראות קומדיה אמריקאית שאינה שחה פרוטה שחוקה. **מרים גבריאלי** בתפקיד הראשי, היתה מצליחה באותה מידה לא פחות שיהקקה. **גרעין שמר**, נקלע לכאן בטעות. **זלמן לביוש**, מיקצועי אף ב"תבשיל אידיטי זה.

★ לוי יוסטרטה (התיאטרון הקאמרי) **אריסטופאנס** איבערגעזעצט און פארבעסערט על-ידי **עודד קוטלר** להצגה מבולגנת פסבדו-מוסיקאלית-הילגא"רית, אין מוסיקה, אין כוריאוגרפיה, יש **אורנה פורת** הנראית ליד יתר המש"תתפות, כגננת חביבה, ויש קטע נחמד ב"ביצוע של **ליאורה ריבלין ואלי כהן**. מן היצירה המקורית (לפיה, כדי לאלץ את הגברים ללכת שלום עם אויביהם על ה"נשים להינור מהם...) לא נותר זכר.

★ טופז (תיאטרון השחר) **אילי גורליצקי** מגיש מישחק וירטואוזי קר

בידור

★ קירקס טוקיו (כוכב המ"דינה, תל-אביב) על מפת הקירקסים העול"מית קשה יהיה למצוא את הקירקס, הנור"שא את שם בירת יפאן, המסיר עתה בא"רץ, משום שזה פשוט איננו קיים. המציאו"אותו האמרגנים **אורי יברמן**. הצחת ה"טכני, ורוב האמנים הם איטלקיים, אליהם צורפו מיספר בדרני מועדוני-לילה יפאניים, ותימורת כ"ל, שבינה לבין תימורת קירקסים, ישנו הבדל קטן; קובע. מרתק קטע הטרפו במרומי האוהל, וכן (במיוחד) מאלף האריות הצעיר, המצליח בעזרת של"שה אריות ולביאה, לאלף את הקהל ו"למ"כור" לו את ה"סחורה" בעילות וירטואז"וית. המנחה הישראלי הממושקף, **כ"שה גולדמן**, זקוק באופן דחוף לעצתם של מאלף מומחה, ומורה לדקדוק עברי.

★ ג'אז פלום, היא להקת מחול נחמדה ומשעשעת, קטנה מדי; בעלת תוכ"נית בלתי ארוכה מדי. הכוריאוגרפיה החי"צונית, חסרת השורשיות של **שמעון בראון**, זוכה לביצוע מלוטש ומבריק. גב"רי הלהקה עולים ברמתם על הנשים. התל"בושות משובבות-עין. מוסיקת הג'אז המוק"לטת — מפוסטרת. הופעה בלתי משעממת ובלתי-מויקה, בשעה שהיא מוגשת עם פאר"טגרים מתאימים, למילוי ערב שלם.

★ שא, שא, דער שדום גייט... (התיאטרון הסאטירי ביידיש) כל קשר בין תוכניתו החדשה של **שמעון דויד** לשמה, מיקרי ביותר. המונולוגים, הבדיחות, המערכונים, הפיזמונים, התפאר"רה, הכוריאוגרפיה (של אחד **פליקס פיי כ"ר** מ"ניו יורק", לא פחות ולא יותר), בינוניים, ואינם מתעלים מרמתן הרגילה של הצגות היידיש. הניהול המוסיקאלי של **שמעון כהן** — מתקתק, והבימוי של **אברהם ניניו** בלתי קיים. דוידגן הוא קומיקאי מבריק, הזקוק לחומר מעולה יו"

"מלך ומלכה" של בן-שלום

תר. מאמצי השחקנית הצעירה והיפה **א"נ" בלה** והקומיקאי **זיגמונד סאוויץ**, מצ"ליחים לשכנע כי תוכניתו הרדודה של דוידגן, איננה מבשרת פעמי שלום.

תערוכות

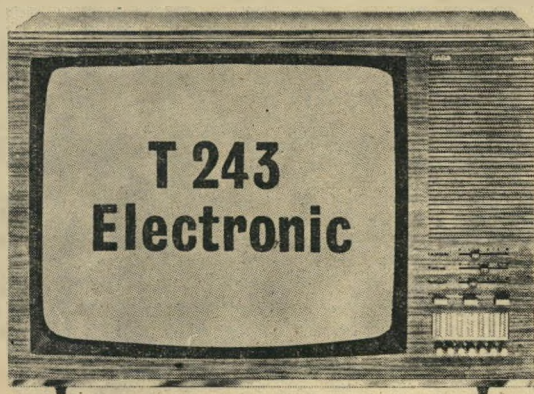
★ בגלריה מבט מוצגת תערוכת הפסלים של **שולמית בן-שלום**, בוגרת המחזור הראשון של מכון אבני. הפסלים הם יציקות קטנות של ברונזה בטכניקה מיוחדת של תבניות שעווה. הצורות המת"קבלות הן בעלות מקוריות הקרובות לפ"ר אות הטבע.

★ שישים ציורים של **יצחק רייכר** מוצגים בגלריה צמרינסקי. הציורים בסג"נון אקדמי-קלאסי, רובם הציורים מופגנת האהבה ליופי הצורות והצבעים של הטבע. הצייר החתיק מפגין בציוריו שליטה טכ"נית מצויינת.

עם הולך-
ו-קרא

SABA
לעולם נשאר

3 סיבות מדוע לקנות רק SABA

- ★ במקלט SABA מושקע מיטב הידע העולמי
- ★ ייצור SABA עומד על רמה גבוהה במיוחד
- ★ מקלט SABA הוכיח את עצמו בארץ.

— דגם חדש —

T243 SABA ELECTRONIC מצטיין:

- ★ בתמונה מושלמת ★ בצליל הי-פי ★ בעיצוב חדיש ★ בנוסף לעשרות היתרונות המיוחדים המאפיינים מקלטי SABA

להשיג בכל חנויות הטלביזיה המובחרות

השרות

לכל מכשיר מלווה שרות מקצועי מהיר ומסור עם התחייבות של "שירותי סאבא בישראל" להספקת חלקי חילוף אורגינליים מינימום שבע שנים. טלפונים: 246515 — 239715.

פ"מ אהרן

סאבא SABA

הזדמנות

מכונת חישוב מרצ'נט F.A.10

במצב מצויין, לפנות לעו"ד בועז רוח
רחוב מקוה ישראל 2, תל-אביב — טלפון 615456

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 • תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמסטר • בית-דפוס משה שהם • בע"מ, תל-אביב, רח' פ"ן 6 • גלוסות: צינורגריפה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

העולם הזה

פרשת דינה הכט:

היא ידידת אל-פתח-

אמה שונאת נרבים

חשפונית זו
הסעירה את
האוניברסיטה

סיפורו האישי
של המיקלען
שסיכל התקפת
אל-פתח בביקעה

בגליון זה